

З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ОНОМАСТИКИ

УДК 811.161.2'373.2

doi: <http://dx.doi.org/10.30970/vpl.2019.71.10273>

ЛЬВІВСЬКА ОНОМАСТИЧНА ШКОЛА: ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Зоряна КУПЧИНСЬКА

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра української мови імені професора Івана Ковалика,
вул. Університетська, 1/234, Львів, Україна, 79001,
тел. (0 322) 239 47 17
e-mail: kupchynska@gmail.com*

Визначено основні етапи становлення ономастичного середовища у Львові, з'ясовано, що формування Львівської ономастичної школи відбувалося в два етапи: I. Початковий етап: середина XIX – перша половина XX століть; II. Академічний етап: друга половина XX – початок XXI століть. Проаналізовано програмні ономастичні позиції учених на кожному хронологічному зрізі, виявлено тенденції розвитку студіювання власних назв, з'ясовано перспективи вивчення ономастикону у Львівській ономастичній школі.

Ключові слова: ономастика, Львівська ономастична школа, онім, ойконім, мікротопонім, стратиграфія.

Сьогодні у лінгвістиці “наукова парадигма набуває значення підходу до розгляду мови, сукупності принципів її дослідження, прийнятих у певній мовознавчій спільноті... Наукова парадигма – це панівна на кожному етапі історії лінгвістичних учень система поглядів на мову, яка визначає предмет і принципи лінгвістичного дослідження відповідно до культурно-історичного й філософського контексту епохи... Поняття наукової парадигми в умовах численної кількості ідей і підходів було покликано виконати місію систематизації, відтворити й передбачити металінгвістичну стійкість і змінність, показати складний і багатогранний процес зміни способів «лінгвістичного філософствування» [310: 27].

З науковою парадигмою пов'язують поняття лінгвістичної школи ([фр. *schola* < др.-грец. *σχολή*] – напрямок у вивченні мови, що відрізняється від інших єдністю ідей, методів [74: 459], “однак парадигма об'єднує підходи, течії, школи, теорії” [310: 15]. Зосередимося лише на фрагменті наукової парадигми – понятті лінгвістичної школи. Наукова школа – це творча співдружність учених різних поколінь, об'єднаних принципами підходу до вирішення відповідної наукової проблеми, стилем роботи, поглядами на розвиток досліджень у вибраному науковому напрямі, спільною оригінальною ідеєю, доведення якої є стимулом розвитку досліджень і чинником об'єднання виконавців... Критеріями наукової школи є такі її характеристики: 1) наявність засновника, що сформулював суть наукового підходу до предмета дослідження і основні методологічні принципи; 2) подібність наукових позицій його

учнів, що прийняли його методологію і підходи до аналізу конкретних мовних явищ; 3) єдність місця; 4) новизна і оригінальність методологічного підходу, який сформульовано цією школою [1: 23]. Лінгвістичну школу розглядають у широкому і вужчому науковому контексті. В українському мовознавстві сформувалися дериватологічна, термінологічна, лексикографічна тощо школи. Що ж до ономастичної школи, то в Україні виділяємо кілька центрів, які традиційно розвивають той чи той напрям студій онімів.

Постановка проблеми, мета дослідження. На сьогодні важливо проаналізувати процес становлення Львівської ономастичної школи та перспективи її розвитку. **Мета** розвідки – з'ясувати особливості формування осередку науковців-ономастів у Львові. Досягнення мети передбачає розв'язання таких **завдань**: 1) визначити основні етапи становлення ономастичного середовища у Львові; 2) проаналізувати програмні ономастичні позиції учених на кожному хронологічному зрізі; 3) виявити тенденції розвитку студіювання власних назв; 4) з'ясувати перспективи вивчення ономастикону.

Актуальність дослідження визначається необхідністю аналізу фрагмента наукової парадигми – лінгвістичної, зокрема Львівської ономастичної школи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Про ономастичні напрями, тенденції, здобутки та осередки в Україні йшлося в публікаціях в основному сучасних дослідників історії вивчення власних назв, зокрема про Одеську ономастичну школу (Ю. О. Карпенко, Л. Ф. Фоміна, М. І. Зубов, В. М. Калінкін. Одеська ономастична школа (2012)) [80], загально про ономастичні школи в Україні (Янчура Д. Ономастичні школи в Україні (2018)) [431]; про перспективи розвитку української ономастики писали С. О. Вербич [43], В. В. Лучик [198; 199]; А. Зубко [78], Д. В. Дергач [72]; енциклопедія “Слов'янська ономастика” (Słowiańska onomastyka. Encyklopedia: w 2 t. (2002–2003) [441] також інформує читача про стан розвитку ономастики в слов'янському світі, хоча проблемами перспективи ономастичних студій цікавились і в минулому ([341; 404]). Що ж до Львівської ономастичної школи, то були також спроби узагальнити здобутки учених-ономастів, які до неї належать (Редько Ю. К., Черняхівська С. М. Ономастичні дослідження на кафедрі української мови Львівського університету (1967) [284], Фаріон І. Д. Ономастичні дослідження у Львівському університеті (1999) [363], Остап Р. І. Роздуми про львівську ономастику (2012) [242], Бучко Г. Є., Бучко Д. Г. Внесок львівських вчених у становлення та розвиток української ономастики (2013) [12] і проаналізувати доробок того чи того одномаста: М. Кордуби (Бучко Д. Г. Мирон Кордуба – збирач і дослідник української топонімії (1967) [27]), Ташицького В. (Купчинська З. О. Ташицький В. як ономаст (1996) [183]), В. Сімовича (Тарновецька Л. О. Антропонімічні студії Василя Сімовича (1992) [340]), Купчинська З. О. Ономастична спадщина В. Сімовича (2008) [169]), Ю. К. Редька (Кульчицька Т. Ю. Життєвий шлях, наукова та творча діяльність професора Юліана Редька (2005) [142]), Л. Л. Гумецької (Керста Р. Й. Питання ономастики в науковій спадщині Л. Гумецької (1995) [94]), С. М. Черняхівської (Захлопана Н. М. Життєвий і науково-педагогічний шлях С. М. Черняхівської (2014) [77]), М. Л. Худаши (Демчук М. Михайлові Худаши – 80 (2005) [67], Павлюк С. П. Новий обґрунтований погляд (2012) [255], Фаріон І. Ювілей як сходження до вершин (2005) [375]), О. А. Купчинського (Єдлінська У. Я. Мовознавство у наукових надбаннях Олега Купчинського (2011) [73], Гирич І. Б. Купчинський Олег Антонович (2009) [47], Олег Антонович Купчинський: Бібліографічний покажчик (2006) [194]), Р. Й. Керсти (Бучко Д. Г. Передмова. Розалія Керста: Бібліографічний покажчик (2005) [32]), Д. Г. Бучка (Дмитро Бучко.

Бібліографічний покажчик (2007) [11]), Р. І. Остаха (Осташ Л. Р., Митнік І. Людина світлої душі і щедрої любові (2017) [213], Осташ Л. Р. Бібліографія наукових праць Романа Івановича Остаха (2017) [210], Осташ Л. Р., Митнік І. Життя, віддане науці (2017) [212; 213], Кравченко Л. О. Остах Роман Іванович (07.08.1947–12.09.2015) (2018) [132]).

Виклад основного матеріалу. Становлення Львівської ономастичної школи відбувалося у два хронологічні етапи. Однак варто пам'ятати, що очевидної межі між ними нема через те, що окремі дослідники, наукова діяльність яких починалася в першій період, розгорнули студії власних назв різного типу в другому періоді формування ономастичної школи у Львові. Однак є різниця між цими етапами присутнісна, адже закладена науково-методологічна основа ономастичних досліджень набула нового якісного розвитку в другому періоді.

I. Початковий етап: середина XIX – перша половина XX століть.

Цей період характеризується тим, що “дослідження українських власних назв започаткували не філологи, а етнографи, історики, географи. Перші кроки у вивченні топонімії Карпат і Прикарпаття ще в середині XIX століть зробили львівські вчені І. Вагилевич [442] та І. Шараневич [421], які у своїх розвідках робили спроби встановити походження ойконімів Карпатського регіону [12: 416]. Досліджено частково й антропонімію, у Львові вийшла важлива розвідка відомого етнографа В. Охримовича, присвячена аналізу прізвищ мешканців бойківських сіл Волосянка і Сенічів (“Про сільські прозвища”, яка є розділом його праці “Знадоби до пізнання народних звичаїв і поглядів правних” (1895) [253]). Аналізуючи цю працю, М. Л. Худаш зазначає, що В. Охримович “перший запропонував чітку і своєрідну класифікацію українських особових назв прізвищового типу. Заслужує на увагу і вказаний процес закріплення колишніх прізвищ у прізвища й історичні фактори, які цьому сприяли” [387: 26]. У цій праці зацентовано увагу на причинах появи прізвищ, їхній динаміці та специфіці, вчений зробив висновок, що спочатку “не було ніякої різниці між прозвищами сільськими й урядовими, бо власне сільські прозвища вписано до метрик, яко урядові” [253: 303].

Починати відлік української ономастики варто з Івана Франка, який “як великий стратег національної культури був свідомий того, що вивчення власних назв становить новий розділ філологічної науки, який був на той час в Україні абсолютно нерозвинутий, а тому, виконуючи свою стратегію європеїзації української науки та культури, сам вирішив прилучитися до розвитку української ономастики” [20: 86]. Лише з появою в науковому просторі Франкових “Причинків до української ономастики” [378] (крім цієї праці в І. Франка є ще дві статті, присвячені ономастичним проблемам: “Звідки взялася назва «бойки»” [379], “Увага про назву «Палінодія»” [380]) можна вважати, що ономастика почала формуватися як наука, адже у них закладена методологічна база ономастичних досліджень. Іван Франко визначив основні ономастичні науково-дослідницькі координати: студіювання онімії будь-якого типу повинно ґрунтуватися на історичних джерелах. У своїх “Причинках...” учений черпає матеріал із “Люстрації королівщини” (1563–1566), “Джерел до історії України-Руси”, “Реєстру злочинців сяніцького гроду” (1554–1638), “Актив до історії років 1648–1649” та ін. Саме історичний онімний фактаж дав можливість І. Франкові зробити важливі узагальнення щодо номінації людини і території:

1) дуалізм у називанні: кожна людина має дві назви: одну індивідуальну, яку одержує при хрещенні, а другу родову, що переходить від батька або матері на дитину.

І. Франко висвітлив процес виникнення та функціонування дуалістичної моделі найменування осіб в Україні, проаналізував спільні та відмінні риси в означенні людей в інших культурах, згадував “гомерівські часи”, коли застосовувалася подвійність у системі називання. Поширення хресних імен витіснило відповідні індивідуальні поганські імена, що послужило “витворенню цілого ряду родових прозвищ” [378: 292]. Християнські канонічні імена витіснили зрозумілі для наших предків слов’янські імена, що стало причиною “многоіменності”: виникли, крім імені і спадкового родового прізвища, ще одне прізвище;

2) принцип “многоіменності” пов’язаний із проблемою прізвищ і прізвищ. За І. Франком, кожна людина, крім хресного імені може мати кілька “прозвищ” протягом життя: у дитинстві – за прізвищем батька або матері, у дорослому віці – за особистими прикметами, родом занять, походженням тощо. Переважно на відповідному рівні розвитку суспільства прізвище переходить в іншу якість – прізвище – офіційну власну назву людини (“родове прізвище”). А прізвище зазвичай живе доти, доки живе його власник. У І. Франка нема чіткості щодо розрізнення цих термінів, але у цьому нема нічого дивного, адже дискусія на цю тему тривала ще у 70-ті роки ХХ століття між М. Л. Худашем [387: 83–100] та М. А. Жовтобрюхом [75: 82–86];

3) проблема християнських та поганських імен. І. Франко справедливо зазначає, що “хресні” імена поступово витіснили поганські;

4) канонічні власні назви на слов’янському мовному ґрунті адаптовувалися, “обростали” слов’янськими суфіксами, а потім ставали твірними основами як родової антропонімії, так і топонімії. Ми про це з упевненістю говоримо, бо уже на сучасному етапі досліджено різні типи українського та загальнослов’янського в цілому ономастикону;

5) І. Франко у “Причинках.” аналізує давні типи прозвищ, які рясно засвідчені в історичних пам’ятках, однак майже не вживалися уже в кінці ХІХ – початку ХХ століть. На сучасному етапі це рідкісні архаїчні прозвища: а) Іван Кривоного; б) Хведір Грицев’я, Іван Романча; в) Хведір Грицев’ят, Іван Романчат;

6) І. Франко “перший і, можливо, єдиний у тодішній слов’янській ономастиці зауважив і доказав безпосередній зв’язок ономастичних явищ з суспільно-економічними умовами життя людей” [20: 93]. У цьому контексті І. Франко продемонстрував зв’язок “дворищного” устрою суспільства з назвами осіб та території;

7) І. Франко вперше послідовно ввів у наукових обіг терміни: патронім, матронім, хресне ім’я, ономастика, які використовують і до сьогодні;

8) ще один важливий принцип, якого І. Франко послідовно дотримувався: усі ономастичні українські явища він порівнював із аналогічними в інших мовах;

9) значну увагу І. Франко приділяв хронології і локалізації онімного явища, зокрема визначав ареали прізвищ;

10) звернув увагу на “закони мовної психології” при творенні прізвищ. Варто наголосити, що усе те, що І. Франко актуалізував у своїй праці “Причинки до української ономастики”, утвердило стратегічні підходи до вивчення українського онімону. Це наукове дослідження стало фундаментом і взірцем для подальших ономастичних студій в Україні. І. Франко “зробив вагомий внесок у слов’янську теоретичну, а також практичну ономастику” [20: 95], що сприяло поступовому формуванню ономастичного осередку у Львові.

Праці І. Вагилевича, І. Шараневича, І. Франка, В. Охримовича дали поштовх до наукового вивчення неофіційної антропонімії. З’являються праці М. Зубрицького “Імена,

назви і прозвища у селян с. Мшанця Старосамбірського повіта” (1907) [79: 142–154], І. Крип’якевича “Львівська Русь у першій половині XVI в.” (1907) з підрозділом “Імена і назвиська руського міщанства” [138: 10–20], у яких втілюються розроблені методи дослідження антропонімів, використовується вже ustalена наукова ономастична термінологія, інвентаризується фактичний матеріал.

Чимало доклався до формування ономастики і Мирон Кордуба – не лише видатний український історик, етнограф, джерелознавець, освітянин, громадський діяч кінця XIX – першої половини XX століть, один із найталановитіших учнів М. Грушевського, але й ономаст. Про М. Кордубу та його доробок написано чимало, проте й досі ця постать в українській науці ще повною мірою не оцінена (Бучко Д. Г. М. Кордуба – збирач і дослідник української топонімії (1967) [27], Великопольська У. Малознана праця Мирона Кордуби “Методологія історії”: спроба аналізу (2005) [42], Антонович О. Із плеяди видатних у національній науці: Мирон Кордуба (2012) [2], Головин Б. Мирон Кордуба як педагог (2001) [48], Зайцева З. Мирон Кордуба й українські наукові товариства (2002) [76], Купчинська З. О., Здирко Т. М. Рукописна ономастична спадщина Мирона Кордуби (2016) [163].

У науковій спадщині вченого значне місце відведено топоніміці. Миронові Кордубі належить ідея створення “Словника географічних назв України”. Професор у праці “Земля свідком минулого. Географічні назви як історичне жерело” (1924) [119] наголосив, що першу спробу систематичного збору українських географічних назв зробив Володимир Гнатюк. Він уклав квестіонар для збирання місцевих переказів, оголошений у Хроніці Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові року 1907 (за вересень–грудень) вип. IV, ч. 32. (Франко І., Гнатюк В. Квестіонар для збирання місцевих переказів (1907) [377]). Однак результати були мінімальні. Відтак у 1913 році професор Степан Томашівський на історичному семінарі пробував zorganizувати збір матеріалів для українського історично-географічного словника, але перша світова війна перешкодила цьому задумові. У 1908–1909 роках збирати топографічний матеріал з буковинської України М. Кордубі допомагали учні старших класів Чернівецької гімназії [119: 5]. Після переїзду до Львова цю роботу він продовжив у Галичині. На засіданні історико-філософської секції НТШ у Львові 27 лютого 1920 року Мирон Кордуба запропонував план збору матеріалів для “Словника географічних назв Галичини”. Було запропоновано квестіонар, який оприлюднено в часописах “Громадська Думка” та “Вперед” 28 марта 1920 року; Археографічна комісія видала його окремим листом. “Та збірка матеріялу йде дуже пиняво”, – зазначив Мирон Кордуба. – “Таким чином зібрав досі матеріял з 212 громад Галичини... Се, щоправда, вже цінна збірка, куди більша, чим кому-небудь у нас досі вдалося зібрати, але в прирівнанню до цілої наміченої території, на котрій є більше чим 3 500 громад, се ще дуже мало...”. У 1927 році в збірці М. Кордуби були вже матеріали з 400, а в 1930 – з 500 селищ Галичини. Загалом в архіві Мирона Кордуби є матеріали з 900 населених пунктів [27: 44].

Розпочата робота у 1908–1909 роках перейшла у систематичне збирання та вивчення географічних назв аж у 20–30-ті роки. Роботі над “Словником...” перешкодила Друга світова війна. Всі матеріали до нього зберігаються у відділі рукописів Львівської національної бібліотеки імені Василя Стефаника (фонд № 61). Рукописи містяться в 52 папках. Матеріали до “Географічного словника Буковини і Галичини”, що охоплюють 1910–1923 роки, знаходяться з 23 по 50 папку [163: 27–51].

М. Кордуба збирав матеріал і польовим способом. Перші результати експедиційних досліджень слов’янських топонімів Буковини М. Кордуба виклав у

брошури “Найдавніші оселі на Буковині” (1905) [76: 115]. Під час експедицій 1912–1914 років він намагався засобами топонімії віднайти на Буковині сліди літописного міста Хмелів. Власне, Хотин, Цецин, Хмелів відігравали провідну роль у Шипинській землі і були південно-східним кордоном Галицько-Волинського князівства. Цецин і Хмелів лежали на північному узбіччі лісистого гористого хребта, що утворював вододіл між р. Прутом і р. Серетом, прокладаючи вигідний шлях зі Сходу на Покуття та, охороняючи доступ до нього з Півдня. Всі три шипинські міста разом складали оборонну лінію та систему фортифікації [376: 15]. Топонімічні дослідження М. Кордуби мали важливе значення, оскільки вони спростовували твердження іншого буковинського історика – Іона Ністора, що румуни – єдине автохтонне населення Буковини, а українці на Буковині – це вигадка австрійців, які “винайшли” тут українську націю після 1848 року [76: 115]. Саме ця праця стала першою, в якій автор зреалізував себе в галузі історичної географії, застосовуючи діахронний ойконімний матеріал. У такому аспекті використовують географічні назви і в інших працях Мирона Кордуби (“Молдавсько-польська границя на Покуття до смерті Стефана Великого” (1906) [121], “Західне пограниччя Галицької держави між Карпатами та долиною Сяном” (1925) [118]).

Вагомим внеском у розвиток української топоніміки є робота М. Кордуби “Що кажуть назви осель?” (1938) [122]. У цьому дослідженні зроблено спробу класифікувати географічні назви. Автор поділяв топоніми на дві великі групи: 1) краєзнавчі назви; 2) назви, що походять від особових імен. Ця класифікація є недосконалою, тому що залишається значна кількість назв, які не входять ні до однієї з цих категорій. У роботі М. Кордуби (“Історія Холмщини і Підляшшя” (1941) [120]) “з метою точного встановлення етнічного походження населення та часу заснування поселень історик розробив свою оригінальну методику аналізу назв населених пунктів Холмщини і Підляшшя. Згодом це дало змогу М. Кордубі зробити висновки щодо територіальних меж первiсної колонізації, особливостей міграційних процесів названих територій” [376: 19].

Важливим етапом у формуванні Львівської ономастичної школи була наукова діяльність професора В. Сімовича – одного з тих, хто започаткував вивчення ономастики на кафедрі української мови Львівського університету [4]. Його статті, присвячені антропонімії, стали взірцем всебічного, історично обґрунтованого дослідження онімів. Учений у всіх своїх розвідках опирається на історичні джерела, адже саме там він знаходить відповіді на питання, що ставить перед нами ономастика. В українському мовознавстві були спроби проаналізувати ономастичну спадщину професора В. Сімовича, зокрема Ю. Шевельов у праці “Shevelov G. Vasyl’ Simovych and his work” (1981) [440: 7–56] високо оцінив його антропонімічні студії; у 1992 році у Львові відбулася регіональна наукова конференція, присвячена пам’яті Василя Сімовича, на якій теж ішлося про В. Сімовича як ономаста [307; 340]. У статті “Українські іменники чоловічого роду на -о в історичному розвитку й освітленні” (1931) [318] автор дослідив найголовніші українські моделі найменувань на -о. Джерельний матеріал хронологічно відбиває процес формування цих імен. Як відомо, один із найважливіших чинників адаптації іномовної лексики – суфіксація. До складу української антропонімії входить великий відсоток назв грецького, староєврейського, латинського походження, які в процесі історичного розвитку пристосувалися до нашої мовної системи. Проблемі адаптації канонічних імен присвячена стаття “Історичний розвиток українських (здрібнелих та згрубелих) чоловічих хресних імен з окремишньою увагою на завмерлі суфікси” (1931) [316]. Ще одна стаття В. Сімовича “Українські прізвища з хресних імен”

(1943) [317] стосується канонічних імен. Професора цікавила проблема наголошування антропонімів, про це йдеться у статтях “Як наголошувати наші прізвища на -енко?” [319; 320]. В. Сімович продовжив українські ономастичні студії І. Франка, будував свої розвідки на історичному матеріалі, що є визначальним в антропонімічних дослідженнях, звертався до історико-граматичних процесів, що відбувалися в мові. Його праці є перспективними, бо і на сучасному етапі вони актуальні та є взірцем того, як потрібно працювати над ономастичним матеріалом. Статті В. Сімовича начебто вузькопрофільні, однак їх фактичний матеріал, аналіз, аргументованість і глибина висновків засвідчують, що ономастична спадщина В. Сімовича важлива не тільки для українського мовознавства, а й для слов'янського загалом [349: 29–35; 350: 13–28].

Ярослава Рудницького, який студіював славістику у Львівському університеті, можна також зарахувати до Львівської ономастичної школи, він різнопланово працював у царині ономастики. Я. Рудницький приділяв велику увагу збору антропонімного фактажу – уклав питальник “Запитник для збирання матеріалів до українського особового і місцевого назовництва” (1946) [297]. Дослідник аналізував антропонімний матеріал у працях, присвячених ойконімам: “Кульчичі чи Кільчичі?” (1935) [300], “Про місцеву назву Самбір” (1935) [438], “Українські відособові географічні назви” (1936) [306], “Про місцеву назву Теробовля” (1937) [439], “Про місцеву назву Семигинів” (1937) [302]. У його науковому доробку є низка науково-популярних статей: “Звідкіля взялися наші особові імена” (1937) [298], “Про українські особові ймення” (1947) [303], “Слово і назва «Україна»” (1951) [304], “Назви «Галичина» й «Волинь»” (1952) [301], “Студії з назвознавства. I. Слов'янський назвознавчий фольклор у Канаді” (1956) [305]. Заслугує на увагу науковий рівень статті Я. Рудницького “Із давньоукраїнського особового назовництва: ймення Жизнобуд” (1968) [299], в якій він, ґрунтуючись на написах Київської Софії та загальнослов'янський антропонімний матеріал, зробив висновок про оригінальність форми та змісту ймення “Жизнобуд”.

Варто зазначити, що у 1929 році відомий польський ономаст В. Ташицький почав працювати на посаді професора славістики на кафедрі слов'янської філології гуманітарного факультету Львівського університету. Навколо В. Ташицького згуртувалися видатні згодом мовознавці, які здійснили значний внесок у розвиток топонімії пограниччя України та Польщі – З. Штібер, Я. Рудницький, С. Грабець [202: 50]. В. Ташицький почав видавати у Львові серію “Розвідки зі слов'янської ономастики” (“Rozprawy z Onomastyki Słowiańskiej”). У 1939 році побачив світ тільки один том цієї серії – монографія Я. Рудницького “Географічні назви Бойківщини” (Rudnyskyj J. Nazwy geograficzne Wojkowszczyzny (1939) [437]). Ця монографія Я. Рудницького особливо важлива для української ономастики. У ній дослідник розглянув топоніми у лексико-семантичному, структурному та історичному аспектах. Автор зазначив, що його праця є швидше описовою, ніж етимологічною, основна увага в ній зосереджена на лінгвістичному аналізі пропріативів, відображенню в них лексико-граматичних процесів. Джерелами дослідження слугували діалектологічні записи географічних термінів і топонімів різних класів у місцевому мовленні, результати анкетування, географічні та історичні карти, довідники, дані друкованих історичних пам'яток, починаючи з XIV століття. За словами дослідника, найточнішим матеріалом були діалектологічні записи, оскільки опиралися вони на інформацію мешканців цієї місцевості. Керуючись денотатно-номінативною класифікацією власних назв, Я. Рудницький виділив три групи топонімів: гідроніми, ороніми та ойконіми та провів детальний і глибокий аналіз кожної з цих груп у плані семантики твірних основ топонімів, а в деяких випадках звернув увагу

на структуру та словотвірні особливості. Ярослав Рудницький поділяв топоніми незалежно від об'єкта номінації на чотири групи: 1) назви топографічні; 2) назви, що походять від назв місцевих; 3) назви, що походять від назв особових; 4) назви, що походять від назв племінних [45: 56].

Перший (початковий) період становлення Львівської ономастичної школи має кілька характерних рис:

- сформувалося усвідомлене розуміння того, що власна назва є етномаркером; відповідно – збір, фіксація онімів належить до архіважливих завдань національної науки;
- діахронний онімний матеріал – це той фундамент, на якому мають проводитися ономастичні студії, в іншому випадку – дослідження будуть поверховими;
- популяризація ономастичних розвідок;
- практичний аспект вивчення антропонімів.

II. Академічний етап: друга половина XX – початок XXI століть.

Цей період дуже продуктивний у становленні Львівської ономастичної школи. Це зумовлено тим, що цією галуззю лінгвістики почали займатися висококваліфіковані філологи на професійному рівні, а не принагідно. Ці вчені знали напрацювання своїх попередників, які фактично визначили напрями ономастичних досліджень та підходи до вивчення різних типів онімів. Львівські ономасти керувалися і настановами Міжнародної ономастичної комісії, Міжнародних з'їздів славістів, які визначили у слов'янській ономастиці одну з важливих і актуальних проблем – створення “Загальнослов'янського ономастичного атласу” (ЗОА). Славістика мала значний доробок щодо такого масштабного проекту, адже фактична робота велася з 30-х років XX століття. Однак ідея створення ЗОА оформилася на IV Міжнародному з'їзді славістів у 1958 році. На засіданні Міжнародного комітету славістів 11–16 листопада 1960 року в Софії, головним завданням якого був розгляд і затвердження проекту проблематики і тематики V Міжнародного з'їзду славістів, був визначений історичний напрям роботи в галузі ономастики: “Слов'янська ономастика як джерело історії слов'янських мов і народів”. Це передбачало вирішення чотирьох проблем: 1. Принципи укладання загальнослов'янського топонімичного атласу. 2. Загальнослов'янська топонімія та її хронологічний розподіл з урахуванням суспільного життя слов'ян. 3. Слов'янізація неслов'янської топонімії і запозичення неслов'янської топонімії в неслов'янських країнах. 4. Проблеми слов'янської наукової і народної ономастики [405: 10]. На II Міжнародній ономастичній конференції в Берліні та на V Міжнародному з'їзді славістів (1963, Софія) було оприлюднено завдання, структуру і методику підготовки ЗОА. Так, Л. Л. Гумецька визначила, що основним завданням ЗОА “є виявлення структурних типів слов'янських топонімів і їх географії. Такий атлас наочно показав би спорідненість певних топонімичних типів у різних слов'янських мовах, шляхи поширення окремих типів, взаємовпливи слов'янських мов у галузі топонімії, а також продуктивність одних і занепад інших типів” [327: 347]. Думаю, що саме безпосередня участь представника Львівської ономастичної школи зумовила глибоке розуміння всіх тих завдань, які стояли перед ономастикою. Тому фактично всі львівські вчені так чи так були зорієнтовані на виконання задекларованих загальнослов'янських настанов.

Особливе місце серед ономастів Львова належить Ю. К. Редькові. Найважливіші праці Ю. К. Редька – це дослідження, присвячені структурі й походженню українських прізвищ. У монографії “Сучасні українські прізвища” (1966) [279] висвітлено семантику твірних основ прізвищ, їхні словотвірні і граматичні особливості, а також географічний розподіл різних типів прізвищ на території України. “Довідник українських прізвищ”

(1969) [269] має практичну спрямованість. Основну частину довідника займає алфавітний словник-показчик прізвищ, написання, вимова або відмінювання яких може становити труднощі. Появі цього довідника передували статті Ю. К. Редька, у яких професор висвітлював проблеми, пов'язані з вимовою та правописом прізвищ [265; 266; 267; 270;]. У 50–60-х роках минулого століття Ю. К. Редько переважно зосередився на словотворі українських прізвищ, світ побачили такі його розвідки: “Словотворчі типи українських прізвищ, утворених від особових власних імен” (1959) [276], “Основні словотворчі типи сучасних українських прізвищ у порівнянні з іншими слов'янськими” (1958) [273], “Суфіксація як основний спосіб творення українських прізвищ іменникового типу” (1961) [278], “Сучасні українські прізвища прикметникового типу” (1962) [280], “Українські складні прізвища” (1963) [283]; професор розглядав семантико-структурні типи українських прізвищ (“Українські відіменні прізвища” (1955) [282], “Назва професії як основа виникнення частини українських родових прізвищ” (1959) [271], “Семантико-структурні типи українських прізвищ” (1965) [274], тоді ж захистив докторську дисертацію “Сучасні українські прізвища” (1969) [277]. У цей період Ю. К. Редько працював над візуалізацією ареалів основних типів прізвищ на території України (“Географія основних типів українських прізвищ на території УРСР” (1965) [268], “Наші прізвища на карті України” (1965) [272]). Не оминув професор у своїх дослідженнях і питань взаємозв'язку ойконімії та антропонімії [264; 281].

У 1970-х роках Ю. К. Редько готував до видання фундаментальний “Словник сучасних українських прізвищ” (90 тисяч одиниць). Частково цю працю видало Наукове товариство імені Шевченка у 2007 році [275].

Львівська дослідниця-ономаст О. Ф. Ріпецька, як германіст і учениця видатних учених Є. Куриловича та І. Свенціцького, студіює слов'янську топонімію із німецькомовних територій між Одрою і Віслою. “Ця тема, за висловом професора Лойя (Прибалтика), була «густим лісом». Але молода дослідниця вибрала шлях справжньої глибокої науки, шукаючи наполегливо в цьому «густому лісі» стежину до світла” [117: 101]. У 1954 році О. Ф. Ріпецька захистила кандидатську дисертацію [287]. Львівська учена розробила методологію опрацювання слов'янської онімії в німецькомовному контексті, цьому присвячено кілька статей (“До питання про методологію топоніміки як науки” (1962) [289] та інші [285; 286; 295; 435].

Уся наукова діяльність О. Ф. Ріпецької була скерована на дослідження німецької топонімії слов'янського походження (“Принципи класифікації німецької топонімії слов'янського походження” (1962) [293], “Слов'янські елементи в топоніміці Мекленбургу” (1962) [296], “Принципи переоформлення слов'янських топонімів у німецькій мові” (1964) [294], “Морфолого-словотворча адаптація субстратних топонімів” (1965) [291] та інші [288; 292; 434; 436]. У 1988 році О. Ф. Ріпецька блискуче захистила докторську дисертацію на тему “Формальна та змістова структура топонімів (на матеріалі ойконімії НДР)” [117: 103].

Цікавилась О. Ф. Ріпецька і проблемами українського правопису, зокрема стандартизацією німецькомовних онімів (“До проблеми стандартизації правопису німецькомовних краєзнавчих назв, імен та прізвищ” (1997) [290].

Професор І. І. Ковалик своє перше ономастичне дослідження присвятив фактично зовсім новому напрямку – художній ономастиці (“Стефанікове назовництво: Метода й техніка назовництва в творах Стефаніка” (1939) [113]). Про функціонування онімів в художніх текстах інтенсивно почали писати лише у 80-х роках минулого століття.

Ономастичну спадщину професора І. Ковалика розглядаємо у таких аспектах:

1) теоретична ономастика. І. І. Ковалик у кількох статтях торкнувся проблем, пов'язаних із функціонуванням оніма у сфері мови і мовлення (“Про інформацію власних назв у сфері мови і мовлення” (1974) [106] та [103]), розглядав основні ознаки власних і загальних назв (“Про власні і загальні назви в українській мові” (1977) [105]) та висловлював свої міркування щодо семантики власної назви (“Смысловая структура собственных имён” (1969) [102]);

2) словотвір онімів. Надзвичайно цінною є стаття І. І. Ковалика про ономастизацію, транс ономастизацію і де ономастизацію [107], у якій він репрезентує ці способи творення онімів. У кількох працях професор розглянув словотвір конкретних типів назв (“Словотвір особових імен в українській мові (здрібніло-пестливі утворення)” (1965) [112], “Типологія системи словотвору прізвиськ жителів села Млинів Жешівської області ПНР” (1967) [114], “Словотворча будова української топоніміки (назви населених пунктів із суфіксом -иц-я, -иц-я)” (1960) [111], “Українські топоніми з суфіксами -иц-я, -иц-я” (1959) [115], окремі з них розглянув на загальнослов'янському фоні [116]).

3) ономастична термінологія. Професор І. І. Ковалик доклався і до упорядкування та систематизації української ономастичної термінології (“Про систематизацію українських ономастичних термінів” (1970) [108], “До упорядкування українських ономастичних термінів” (1976) [104]).

4) відмінювання та наголошування онімів. В українській ономастиці дотепер нема вагомої праці, у якій би було вирішено проблему наголосу та відмінкової парадигми онімів. Ці питання актуалізував професор І. І. Ковалик ще у 70–80-х роках минулого століття на фактичному матеріалі народних прізвиськ (“Система наголосу в українських народних прізвиськах жінок” (1983) [110], “Система відмінювання українських народних прізвиськ” (1977) [109]).

Великою заслугою І. І. Ковалика є те, що він намагався заповнити прогалини в українській науці, тому професор визначив ономастичне майбутнє своїх аспірантів: Є. М. Черняхівської та Д. Г. Бучка. Доцільно наголосити й на тому, що під керівництвом професора під час діалектологічних експедицій члени кафедри і студенти записували мікротопонімний матеріал.

Дослідження топонімії/ойконімії здебільшого проводять за формантним чи регіональним принципом. Дисертація ще одного представника Львівської ономастичної школи Є. М. Посацької-Черняхівської “Топонімія Львівщини” є яскравим прикладом регіонального ономастичного дослідження. У 1966 році вона блискуче її захистила [417]. Дисертація привертає увагу зібраним матеріалом (близько 3 500 назв), це були назви, засвідчені в історичних джерелах і на сучасному етапі, зафіксовані в результаті польових досліджень і на різноманітних топографічних та адміністративних картах, обстеження проведено в 580 населених пунктах Львівської області.

Цьому передували численні статті, у яких дослідниця розглядала такі проблеми:

1) словотвірна структура ойконімів (“Питання словотворчої будови топонімічних назв на Львівщині” (1959) [410], “Словотворча структура топонімічних назв Львівщини” (1960) [414], “Топонімічні назви Львівщини, утворені семантичним способом” (1961) [415], “Складні топонімічні назви (синтаксикоморфологічний і лексико-синтаксичний способи словотворення у топонімії)” (1962) [413]);

2) семантичне наповнення твірних основ топонімів (“Топонімічні ландшафтні назви Львівської області” (1958) [261], “Географічні назви, пов'язані з іменем людей, їх прізвищами і прізвиськами (із спостережень над топонімією Львівщини)” (1957) [259];

3) взаємовпливи ойконімії та гідронімії (“Питання гідронімо-топонімічної омонімії” (1965) [409], “Взаимоотношения между названиями населенных мест и гидронимами” (1965) [408], “О принципах словообразовательного анализа топонимов и гидронимов” (1966) [416];

4) картографування онімів (“Принципи картографування топоніміки (на матеріалах Львівщини)” (1962) [411], “Спроби картографування топонімії Львівщини” (1966) [260];

5) принципи укладання словника топонімів (“Принципи укладання топонімічного словника Львівщини” (1966) [412]).

Значний внесок у слов'янську, зокрема українську, ономастику зробила Л. Л. Гумецька. У її доробку майже двадцять праць, присвячених ономастичним проблемам: “Нариси з історії української мови. Словотворча будова чоловічих особових назв в українській актовій мові XIV–XV ст.” (1952) [56], “Жіночі особові назви в українській актовій мові XIV–XV ст.” (1954) [52], “Топоніміка в українській актовій мові XIV–XV ст. (Лексико-семантичні типи і словотворча будова)” (1957) [62], “Топографічні назви української актової мови XIV–XV ст.” (1957) [61], розділ “Власні назви” у монографії “Нарис словотворчої системи української актової мови XIV–XV ст.” (1958) [55], “З приводу імені Гостята в новгородській берестяній грамоті № 9” (1962) [53], “Народні форми хрещених імен в українській мові XIV–XV ст.” (1985) [57]. Використавши досягнення вітчизняних і зарубіжних учених, професор Л. Л. Гумецька не лише проаналізувала лексико-семантичні особливості власних назв, але й зробила цікаві й оригінальні теоретичні висновки. Важливою є думка про те, що в антропонімії ономастичний суфікс -к-о внаслідок своєї продуктивності позбавлений первісного експресивного значення, як і низка інших суфіксальних морфем з -к-, серед яких суфікси -х-, -ш- та їхні похідні, стає нейтральним структурним формантом. Подібна картина, на думку Л. Л. Гумецької, і в топонімії. Колишні патронімічні суфікси внаслідок своєї продуктивності серед географічних назв у період другої половини XIV і першої половини XV століть скам'яніли і перетворилися на топонімічні форманти, позбавлені реального значення [94: 27].

У своїх працях Л. Л. Гумецька розглядала і власні назви іншомовного походження, що засвідчені в пам'ятках, написаних староукраїнською мовою: “Литовские имена с компонентом -товтъ/толтъ в украинских грамотах XIV–XV вв.” (1963) [54], “Особові назви литовського походження в українських грамотах XIV–XV ст.” (1964) [59]. У цих статтях детально описано процес засвоєння литовських власних назв староукраїнською мовою, зумовлений фонетичними і морфологічними законами. Молдавські грамоти XIV–XV століть містять цікавий онімний матеріал, який представлений у двох статтях дослідниці: “Деякі особливості топонімії молдавських грамот XIV–XV ст.” (1968) [51], “Описові топоніми в молдавських грамотах XIV–XV ст.” (1970) [58]. Л. Л. Гумецьку цікавив і сучасний стан розвитку української топонімії [60], вона часто виступала проти шкідливого та необдуманого перейменування населених пунктів. Важливим є те, що з її ініціативи в реєстр “Словника староукраїнської мови XIV–XV століть” були введені оніми.

Також Л. Л. Гумецька була науковим керівником О. А. Купчинського та Р. Й. Керсти, які захистили кандидатські дисертації в галузі ономастики.

Як учень історика І. П. Крип'якевича та мовознавця Л. Л. Гумецької, О. А. Купчинський поєднав у своїх ономастичних студіях два аспекти: історичний та філологічний. Предметом його зацікавлення були архаїчні типи ойконімів на -їь

(“Статистика та географія двочленних відприсвійних географічних назв України на -їь” (1969) [193], “Двочленні географічні назви України на -їь (матеріали до українського топонімічного словника)” (1970) [189]) та -іті (“До питання складання словника географічних назв України (матеріали словника двочленних патронімічних назв на -ичі)” (1971) [190], “Реконструкція східнослов’янських композитних імен на базі твірних основ ойконімів на -іті” (1978) [192], “Давні східнослов’янські композитні імена, мотивовані ойконімами на -іті” (1980) [188]). У 1974 році він захистив кандидатську дисертацію на тему “Українські географічні назви на -ичі XIV–XX ст.” [145], у якій виклав історію виникнення цього типу назв, проаналізував їхню структуру, семантичне наповнення твірних основ ойконімів на -ичі та охарактеризував їх стратиграфічно. Оскільки О. А. Купчинського завжди цікавила історична географія, то його ономастичні студії були скеровані саме в це русло. Результатом роботи були статті, в яких дослідник за допомогою ойконімного матеріалу зробив висновки щодо етно- та глотогенезу [143: 45–72; 144: 89–103]. Важливим етапом у науковому ономастичному доробку О. А. Купчинського є поява монографії “Найдавніші слов’янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень. Географічні назви на -ич-і” (1981) [191], яка засвідчила, що на основі онімного матеріалу можна розв’язувати проблеми історичної географії ранніх слов’ян, аналіз суспільно-історичних умов виникнення та територіального поширення ойконімів на -ич-і порівнянно з даними писемних джерел і археології уможливує висвітлення питання розселення східних слов’ян.

Як учениця видатного ономаста Л. Л. Гумецької, Р. Й. Керста, працюючи над укладанням історичних словників української мови, зацікавилася антропонімією, яка представлена в історичних джерелах. “Дослідниця переконала своїх колег-укладачів словника у необхідності і до реєстру «Словника української мови XVI – першої половини XVII ст.» долучати онімний матеріал, оскільки він значно доповнює апелятивну лексику названого періоду, почерпнуту з опрацьованих писемних джерел” [99: 7].

Багато уваги Р. Й. Керста приділяла вивченню різних способів іменувань особи в історичних пам’ятках (“Українські чоловічі особові назви у XVI ст.” (1965) [98], “Особові назви, утворені від загальних назв, на означення професії, роду заняття (на матеріалі пам’яток української мови XVI ст.)” (1970) [93] та інші [83; 92]), однак широкому колу українських і слов’янських ономастів вона відома передусім як автор монографії “Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування” (1984) [97]. У цій праці проаналізовано способи і засоби ідентифікації особи в історичних документах XVI століття, ґрунтовно досліджено чоловічі християнські імена та їхні варіанти.

Варто зауважити, що Р. Й. Керста гідно продовжувала і примножувала традиції ономастичної школи – об’єктом її дослідження був широкий спектр питань з української ономастики – канонічні та народні форми чоловічих імен у пам’ятках XVI століття, історія формування українських чоловічих особових назв, словотвірні особливості цих структур, типи найменування чоловіків у писемних пам’ятках означеного періоду тощо. Важливе значення має новаторський підхід Р. Й. Керсти до оцінки антропонімів як джерела історичної лексикології та лексикографії (“Антропоніми – основа вивчення лексики, що характеризує особисті властивості людини” (1980) [86] та інші [81; 84]), вона ґрунтовно висвітлила місце ономастики у творчому доробку І. Франка, І. Огієнка [91], Л. Гумецької [94], І. Ковалика [95], також у картотечі “Словника української мови XVI – першої половини XVII ст.” [82; 90]. Р. Й. Керста досліджувала й топонімію своєї рідної Брідщини (“Не Бродівщина, а Брідщина, не бродівський, а брідський” (1993) [89]), а ще Вінниччини (“З історичної ономастики Вінниччини” (1989) [87], Чернігівщини (“З

історичної ономастики Чернігівщини” (1988) [88], Гуцульщини (“Про власні назви Гуцульщини” (1993) [96]), цікавилася й історичною мікротопонімією (“Украинская микропонимия XVI–XVII вв.” (1990) [85]) [99: 9].

Особливе місце в ономастиці належить професорові М. Л. Худашеві Його ономастичний доробок ґрунтовний і різноаспектний:

1) учений узагальнив надбання української антропоніміки. У праці “З історії української антропонімії” (1977) [386] проаналізував стан вивчення української історичної антропонімії, історію формування і становлення українських прізвищевих назв, розкрив специфіку предмета та методів дослідження, показав науково-дослідне значення історичної антропонімії для інших галузей науки. Саме в цій праці М. Л. Худаш обґрунтував специфіку ідентифікації особи в Україні, впровадив у науковий обіг термін прізвищева назва, простежив еволюцію інших ономастичних термінів (власне ім’я, назва по батькові, прізвище, прізвисько). Цим проблемам присвячені й статті вченого: “З історії формування і становлення українських прізвищ” (1969) [387], “Антропонімія та її наукове значення” (1971) [382];

2) М. Л. Худаш опрацював історичну антропонімію, зокрема складні особові назви. Це було перше системне дослідження власних імен українців, він проаналізував питоми і запозичені антропоніми, особливу увагу звертаючи на історичні, етнографічні передумови їхньої появи та специфіку побутування цих імен (“Складні українські особові назви XVII ст. (на матеріалі реєстру запорізького війська Богдана Хмельницького, складеного після Зборівського договору 1649 р.)” (1970) [396], “Українські козацькі особові назви (композиції і словосполучення) середини XVII ст. (на матеріалі реєстрів запорізького війська Богдана Хмельницького, складених після Зборівського договору 1649 р.)” (1964) [400], “Із спостережень над українськими козацькими особовими назвами-композиціями середини XVII ст.” (1966) [389], “Явище звукового збігу давніх слов’янських відкомпонітованих скорочених особових власних імен або їх основ із загальноновживаними словами” (1990) [401];

3) значну кількість праць М. Л. Худаш присвятив етнімії (“Про походження давньоруських етнімів дреговичі й угличі” (1981) [395], “Давньоруські племінні етніми в зв’язку з іншими слов’янськими (до критеріїв етимологізації слов’янських етнімів)” (1982) [390], “Проблема походження назви бойки” (1983) [394], “До питання походження назви гуцули” (1984) [385], “Питання походження етніма лемки” (1985) [391], “З приводу слов’янських ойконімів та етнімів на *-itji, розцінюваних як непатронімічні або псевдопатронімічні” (1987) [388], “До етимології слов’янського історичного етніма будини” (2005) [384], “До етимології етніма серби” (2002) [383];

4) особливо важливий аспект ономастичних студій М. Л. Худаша – це спеціальна методика дослідження ойконімії через відантропонімний етимон. Зв’язок антропіма з географічною назвою очевидний, що доведено монографіями професора: “Походження українських карпатських і прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімії утворення)” (1991) [393], “Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (утворення від слов’янських автохтонних відкомпонітованих скорочених особових власних імен)” (1995) [399], “Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (утворення від відапелятивних антропімів)” (2004) [398]. Варто наголосити, що весь фактичний діахронний матеріал, представлений у монографіях, ґрунтується на історичних джерелах. Четверта книга з цієї серії (“Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відапелятивні утворення)” (2006) [397]) репрезентує відапелятивну ойконімію карпатського та прикарпатського регіону. Ці монографії є

значним внеском у дослідження глото- та етногенезу слов'ян, адже в твірних основах ойконімів закладені етнокоди, на яких неодноразово дослідник наголошує;

5) новаторське дослідження давньоруських і спільнослов'янських язичницьких божеств у контексті їхніх релігійно-міфологічних функцій (“Походження імен та релігійно-міфологічні функції давньоруських і спільнослов'янських язичницьких божеств” (2012) [392]). Ця монографія справді новаторсько-революційна, бо в ній автор докорінно переглянув відомі погляди вчених щодо походження теонімів.

Серед послідовників та учнів М. Л. Худаши, найвідоміших дослідників української антропонімії, чільне місце посідають ще три львівські науковці, які у 70–80-х роках захистили дисертації з історичної антропонімії: М. О. Демчук “Слов'янські автохтонні власні особові імена у їхніх функціональних проявах в українській антропонімії XIV–XVII ст.” (1985) [65], М. І. Сенів “Українська антропонімія XIV–XVIII ст.” (1986) [311] та Р. І. Остах [222].

Особливе місце у Львівській школі ономастики належить Р. І. Осташеві, який на основі оригіналу Реєстру Війська Запорозького 1649 року уклав надзвичайно об'ємний реєстр чоловічих особових імен (понад 40 тисяч). У його кандидатській дисертації [222] та чисельних публікаціях досліджено словотворчі суфікси у цих іменах (“Власні особові імена з однофонеминими суфіксами в українській антропонімії середини XVII століття” (2002) [223], “Суфікс *-к-о* в козацькій антропонімії першої половини XVII ст.: лінгвогеографічний погляд” (2003) [251]), способи їх творення (“До питання про онімізацію апелятивів при виникненні ойконімів у XVI–XVII ст.” (2007) [225], “Онімізація апелятивів у процесі ойконімотворення” (2007) [237], “Власні особові імена у функції прізвищевих назв” (1991) [224]), їхнє походження (“До походження прізвищевих назв Реєстру (Спроба етимологічного словника)” (1995) [226], “Західно- і південнослов'янські елементи в українській антропонімії першої половини XVII століття” (1982) [227]). Особливо цінними є наукові розвідки вченого щодо аналізу антропонімів Реєстру Війська Запорозького, він опрацював весь іменник цієї історичної пам'ятки, простудіював християнські та автохтонні слов'янські імена (“Ідентифікація особи в Реєстрі” (1995) [229], “Чоловічі слов'янські автохтонні імена в козацькій антропонімії” (1995) [234] та інші [228; 233]).

Серед наукових зацікавлень Р. І. Остаха була неофіційна антропонімія – українські прізвища (“Із життя сучасних українських прізвищк. 1.” (2000) [230], “Із життя сучасних українських прізвищк. 2.” (2001) [231] та інші [232]), присвятив учений і статті аналізу прізвищ жителів рідного села Стриганці [250]. Особливий інтерес викликають праці Р. І. Остаха, присвячені іномовним антропонімам (“Корінні і некорінні прізвища” (2003) [235] та інші [235; 252]).

Заслугою Р. І. Остаха є не лише те, що він багато зробив у царині ономастики, але й те, що Роман Іванович залучив до цієї галузі мовознавства й своїх найрідніших – дружину Н. Л. Остах і дочку Л. Р. Остах. Фактично маємо взірць ономастичної родини-династії. Л. Р. Остах захистила кандидатську дисертацію у 2005 році “Слов'янські автохтонні власні особові імена в чеському антропоніміконі” [217], у якій проаналізувала сучасні чеські офіційні варіанти власних особових імен слов'янського походження, дослідила їхню структуру, семантику твірних основ, етимологію, способи творення. Більшість праць Л. Р. Остах присвячені чеській антропонімії, вона актуалізує такі проблеми: структура і семантика чеських слов'янських автохтонних імен-комполітів (“Структура і семантика чеських слов'янських автохтонних імен-комполітів” (2004) [218]), функціонування чеських імен слов'янського походження у XX столітті

(“Функціонування жіночих імен слов’янського походження у XX столітті в Чеській Республіці” (2007) [221]), досліджує творення чеських слов’янських автохтонних імен (“Творення чеських слов’янських автохтонних імен (лексико-семантичний спосіб)” (2007) [219]), тенденції розвитку іменника в Чеській Республіці на початку XXI століття (“Тенденції розвитку іменника Чеської Республіки на початку XXI століття” (2010) [220]), слов’янська спадщина в чеських особових назвах (“Das slawische Erbe in tschechischen Personennamen” (2006) [433]) тощо.

У доробку Л. Р. Осташ є чимало праць у співавторстві з Р. І. Осташем, у яких висвітлено проблеми сучасної (“Антропонімія надністрянського села Стриганці” (1996) [238] та інші [239; 240; 241]) та історичної антропонімії (“Лексикографічне опрацювання історичної антропонімії як назріла проблема часу” (2011) [214] та інші [215; 216]).

У полі зору ономастичних зацікавлень Н. Л. Осташ є історична антропонімія (“Давньоруські традиції у творенні чоловічих імен в українській антропонімії I пол. XVII ст.” (1987) [245] та інші [246; 248]) та особливості власних імен у діалектному просторі (“Власні особові імена в антропонімії Холмщини” (1994) [243] та інші [244; 247; 249]).

Професор Д. Г. Бучко мав тісні зв’язки зі Львовом: у 1960 році він закінчив Львівський університет і розпочав роботу старшим лаборантом відділу мовознавства Інституту суспільних наук АН УРСР. З 1966 року Д. Г. Бучко працював у Чернівецькому університеті на кафедрі української мови, а у 1969–1972 роках навчався в цільовій аспірантурі при кафедрі української мови Львівського університету під керівництвом професора І. І. Ковалика і захистив дисертацію “Українські топоніми на -івці, -инці” [40]. А з 2005 до 2014 року працював професором кафедри української мови у Львівському університеті. Ономастична сфера зацікавлень Д. Г. Бучка широка:

1) проблеми ономастичної термінології (“Проблемні питання української ономастичної термінології. Лексикографічний аспект” (2007) [34], “Словник української ономастичної термінології” (2012) [39]);

2) основні принципи і способи номінації поселень (“Кілька уваг про принципи номінації в ойконімії України” (1997) [23], “Класифікація ойконімів України (словотвірні-мотиваційний аспект)” (2001) [24]);

3) номінація різних видів географічних об’єктів (ороніми, мікротопоніми, гідроніми, ергоніми) (“Кілька уваг про номінацію вершин Турківщини” (2010) [21]. Основні принципи (критерії) творення українських ергонімів (2011) [30], “Лексико-мотиваційні та структурно-словотвірні особливості мікротопонімії Перегінщини” (2011) [26], “Із спостережень над словотвором гідронімії Західного Поділля” (1995) [38], “Ороніми Бойківщини: мотиваційна і словотвірна характеристика” (1999) [14]);

4) номінаційний процес окремих регіонів України (“Основні принципи і способи номінації поселень у Галицькій землі (за даними реєстру поселень 1670 р.)” (2009) [29], “Кілька уваг до питання номінації поселень Гуцульщини” (2010) [13], “Кілька уваг про номінацію населених пунктів Рівненщини (за даними АТУ України)” (2010) [22], “Принципи і способи номінації поселень Лемківщини” (2010) [33], “Особливості номінації поселень давньої Дрогобиччини (на матеріалі АТУ України за 1987 р.)” (2009) [31]);

5) аналіз різних типів ойконімів (-ів, -ин, *-їь, на -иця, -ани/-яни, -иха/-їха, відродинні, з компонентами -город, -град та -піль, -поль, -пілля, -полля, типу Залужжя, Міжгір’я, Підлісся) (“Про відапелятивні ойконіми України: на -ів, -ин” (2000) [35], “Архаїчний тип ойконімів на *-їь на території Карпат і Прикарпаття” (2002) [10],

“Походження та словотвір ойконімів типу Залужжя, Міжгір’я, Підлісся в українській та інших слов’янських мовах” (2002) [37], “Українські ойконіми з компонентами -город, -град та -піль, -поль, -пілля, -поля на загальнослов’янському тлі” (2004) [41], “Ойконіми України на -иха/-іха” (2005) [28], “До питання про виникнення, розвиток і поширення українських ойконімів на -иця” (2008) [18], “Становлення українських ойконімів на -иця” (2007) [15], “Відродинні ойконіми польсько-українського пограниччя” (2004) [17], “До проблеми ойконімів України на -ани/-яни” (2008) [19], “Відпатронімі ойконіми Карпат і Прикарпаття” (1995) [16]).

Кандидатська дисертація Д. Г. Бучка належить до формантної ойконіміки, а докторська – до регіональних досліджень географічних назв. У монографії “Походження назв населених пунктів Покуття” (1990) [36]. Також Д. Г. Бучко апробував методику цих досліджень, яка ґрунтується на таких засадах: 1) має бути задіяний історичний джерельний ойконімний матеріал; 2) потрібно враховувати тип назви, її соціально-історичні передумови появи; 3) аналіз твірних основ ойконімів має відбуватися на фонетичному, словотвірному та лексикологічному рівнях; 4) комплексні студії ойконімікону відповідного регіону проводять за хронологічними періодами.

За таким принципом проаналізувала географічні назви Опілля послідовниця та учениця Д. Г. Бучка – В. В. Котович (“Походження назв населених пунктів Опілля” (2000) [128], “Походження назв населених пунктів Перемишлянщини” (2006) [129], “Дрогобиччини (Походження назв населених пунктів Дрогобиччини (наукові версії)” (2012) [127]), “Самбірщини (Походження назв населених пунктів Самбірщини (наукові версії)” (2015) [130]), та у співавторстві з Д. Г. Бучком – Тернопільщини (“Походження назв населених пунктів Тернопільщини” (2017) [25]). Тепер В. В. Котович переважно займається етнолінгвістичним та лінгвокультурологічним аспектом ойконімікону (“Ойконіми як експлікатори антропонімного коду” (2017) [125], “Ойконіми як лінгвокультурний феномен (на матеріалі ойконімії Тернопільщини)” (2017) [126] та інші [123; 124; 131]).

Яскравим прикладом ономастичної співпраці є сім’я Бучків (Дмитра Григоровича і Ганни Євгенівни), об’єднана спільним захопленням – власною назвою. Як випускниця Львівського університету імені Івана Франка, студентка О. Ф. Ріпецької, Г. Є. Бучко в основному працювала над антропонімією. У 1986 році захистила кандидатську дисертацію [5], однак Ганна Євгенівна не лише вивчала семантичну та словотвірну структуру українських антропонімів, але й присвятила багато праць, у яких висвітлює функціонування власних назв у художніх творах (“Способи найменування людей у стародавніх греків (на матеріалі поем Гомера)” (1966) [195], “Реальна та літературна онімія в ранніх творах О. Кобилянської” (1988) [8], “Антропонімія в піснях, записаних Іваном Верхратським” (1996) [6], “Давньоримські антропоніми в поетичних творах Івана Франка за мотивами історії Стародавнього Риму” (2006) [9], “Антропонімія «Малої Батьківщини» Івана Франка в офіційних документах та у художніх творах Каменяра” (2010) [7]), що було своєрідним продовженням такого типу ономастичних студій, які започаткував ще І. І. Ковалик у 1939 році.

У царині композитної та відкомполітної онімії має напрацювання М. О. Демчук (“Українські ойконіми-композити давньоруського відантропонімного походження” (1986) [71], “До питання генезису слов’янських антропонімійних утворень «indeclinabile + помен»” (1987) [66] та інші [64; 68; 70;]), однак найбільшим науковим здобутком є її монографія “Слов’янські автохтонні імена в побуті українців XIV–XVII ст.” (1988) [69], у якій проаналізовано слов’янські автохтонні особові імена-композити, відкомполітні

слов'янські автохтонні імена, слов'янські автохтонні імена відапелятивного походження. Дослідження побудоване на ґрунтовній джерельній базі широкого хронологічного діапазону (XIV–XVII століття), це дало можливість авторові зробити важливі й цікаві висновки щодо автохтонного антропонімікону українців. Вагомим етапом у діяхронному дослідженні ойконімії карпатського і прикарпатського регіонів є монографія у співавторстві з М. Л. Худашем “Походження українських карпатських і прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімії утворення)” (1991) [393]. Аналіз відантропонімічних твірних основ ойконімів засвідчив, що зазначена територія належить до автохтонних.

Зокрема, М. І. Сенів досліджувала канонічний антропонімікон у писемних джерелах XIV–XVII століть (“Жіночі церковно-християнські власні імена в українських писемних пам'ятках XIV–XVII ст. як давньоруська спадщина” (1991) [313]), способи та засоби ідентифікації жінки в пам'ятках української мови (“Основні способи і засоби ідентифікації жінки в писемних пам'ятках української мови XIV–XVIII ст.” (1980) [315]), розглядала народні варіанти канонічних жіночих особових імен у пам'ятках української мови XIV–XVI століть (“Народні варіанти українських канонічних жіночих особових імен у пам'ятках української мови XIV–XVI вв. (на матеріалах з історичного словника української мови)” (1978) [314]), аналізувала адаптаційний процес жіночих календарних власних імен в українській мові XIV – початку XIX століть (“До історії адаптації жіночих календарних власних імен в українській мові XIV – поч. XIX ст.” (1982) [312]).

Ще одна учениця і послідовниця М. Л. Худаша – І. Д. Фаріон має значний доробок в ономастиці, зокрема антропоніміці. Дослідниця займалася антропонімією системою Верхньої Наддніпрянщини кінця XVIII – початку XIX століть, опрацювавши матеріал Йосифінської та Францисканської метрик. Результат таких студій – захист кандидатської дисертації [351] та численні публікації, які висвітлюють: структурно-семантичні типи трансантропонімізованих прізвищевих назв (“Структурно-семантичні типи трансантропонімізованих прізвищевих назв (за Йосифінською та Францисканською метриками кін. XVIII – поч. XIX ст. терену Верхньої Наддніпрянщини)” (1997) [372]), прізвищеві назви композитного структурного типу (“Прізвищеві назви композитного структурного типу (за матеріалами Францисканської та Йосифінської метрик наприк. XVIII – поч. XIX ст. терену Підкарпатської Львівщини)” (2002) [366]), антропонімія Підкарпатської Львівщини кінця XVIII – початку XIX століть як система (“Антропонімія Підкарпатської Львівщини кін. XVIII – поч. XIX ст.” (1997) [352]), структурно-функціональні особливості окремих формантів (“Структурно-функціональні особливості форманта -он в особових іменах та прізвищевих назвах українців” (1994) [373], “Словотвірні-семантична структура прізвищ з формантами -ай, -ей, -ій” (1994) [371], “До проблеми функціонально-семантичного статусу фінального форманта -а в апелятивній та антропонімічній лексиці” (1997) [356] та інші [354; 355]), способи творення антропонімів (“Прізвищеві назви українців кінця XVIII – початку XIX ст., утворені морфологічним способом словотвору” (1995) [367]), зокрема метафоризація і метонімізація (“Метафоризація і метонімізація як способи виникнення прізвищ” (1998) [361]), принципи історичного лексикографування прізвищевих назв (“Антропонімія як об'єкт лексикографічних досліджень” (1997) [353] та інші [364; 365]). Вагомим підсумком опрацювання історичного антропонімікону Верхньої Наддніпрянщини є монографія з етимологічним словником (“Українські прізвищеві назви наприкінці XVIII – поч. XIX ст. (з етимологічним словником)” (2001) [374]).

Варто додати, що І. Д. Фаріон – відома мовознавець, яка працює в царині історичної соціолінгвістики, однак і тепер дослідниця цікавиться онімією, але не в структурному, а в інших аспектах, зокрема когнітивно-креативному (“Когнітивно-креативний аспект антропонімійної лексики” (2002) [359]), онтологічному (“Проблема онтологічної природи антропоніма” (2003) [368], “Ідентифікаційна функція антропоніма як складник його онтологічної природи” (2004) [357]), соціолінгвістичному (“Національне й універсальне в антропонімії” (2001) [362] та інші [358; 360; 369; 370; 432].

Сьогодні на кафедрі української мови Львівського національного університету ономастичні дослідження проводять переважно в трьох напрямках: 1) історична топоніміка та ойконімна ареалогія і стратиграфія; 2) сучасна та історична мікротопоніміка; 3) літературно-художня ономастика як галузь франкознавства.

Перший напрям ономастичних досліджень репрезентовано у працях Зоряни Купчинської, у яких з’ясовано низку проблем:

1) семантичної моделі і семантичного поля (“Семантична модель і семантичне поле (на матеріалі архаїчної української ойконімії)” (2005) [173]);

2) топонімічної картини світу (“Топонімічна картина світу: теоретичний аспект” (2006) [184]);

3) лексико-семантичної і словотвірної структури географічних назв (“Запозичені імена як твірні основи українських ойконімів” (2004) [162], “Українські ойконіми на -ьск- (найраніший документований період)” (2007) [185], “Nomen negativum як твірна основа архаїчного ойконіма (назви з компонентом не-)” (2009) [187], “Прикметники на *ьп як твірні основи ойконімів України” (2010) [171], “Ойконімія України XVIII – XX ст. з родовим належності” (2012) [165], “Архаїчні ойконіми на -ичі в системі плуративів” (2012) [153]);

4) ойконімно-ареалогії (“Ареал українських ойконімів на -ин X–XV ст.” (2006) [147], “Географія посесивних ойконімів у XVI–XVII ст.” (2007) [156], “Антропонімний та ойконічний ареали: точки перетину” (2018) [146] та інші [148; 149; 150; 151]);

5) ойконімно-стратиграфії (“Стратиграфія відприсвійних топонімів України” (1997) [178], “Стратиграфічний вимір ойконімно- *-ь-моделі України” (2013) [182], “Archaic Oikonymy of Ukraine in Stratigraphic Aspect” (2007) [180] та інші [179; 181]);

6) системності та тенденцій у діахронних типах ойконімів, залежності цих процесів від соціально-історичних запитів суспільства (“Просторово-часовий вимір української ойконімії: система і тенденції” (2009) [172], “Історична «мода» на типи” (2010) [164], “Соціально-історичний запит на власну назву поселення (на матеріалі архаїчної ойконімії України)” (2014) [175]);

7) мікротопонімії (“Способи вираження посесивності в мікротопонімії та ойконімії України” (2015) [176] та інші [155; 158]);

8) деантропонімності архаїчної ойконімії України (“Дещо про методику виокремлення антропонімів із ойконімії” (2010) [159], “Деантропонімна архаїчна ойконімія України: відкомпозиції. II.” (2017) [157] та інші [161]);

9) українсько-інослов’янських паралелей на рівні ойконімії (“Українсько-західнослов’янські лексичні паралелі (ойконіми на *ьп)” (2010) [186]);

10) лексикографічний аспект онімії (“До питання про принципи укладання регіонального словника мікротопонімії” (1997) [160], “Праслов’янський лексичний фонд – основа української архаїчної ойконімії (лексикографічний аспект)” (2005) [170], “Семантичний простір з домінантою людина (на матеріалі української ойконімії)” (2006) [174]);

11) ойконімного ландшафту (“Архаїчний ойконімний ландшафт Подільського воєводства XV–XVII ст.” (2011) [152], “Ойконімна ретро- і перспектива Подільського воєводства” (2016) [166], “Ойконімний ландшафт: історія його вивчення та перспективи дослідження” (2018) [167], “Галицько-Волинське князівство крізь призму ойконімії (Володимирська, Луцька, Дорогобузько-Пересопницька землі)” (2018) [154]) тощо.

Підсумком ономастичних студій З. О. Купчинської стала монографія (“Стратиграфія архаїчної ойконімії України” [177]), яку захищено як докторську дисертацію. У монографії опрацьовано архаїчні типи ойконімів України (назви на *-ьскъ (Буськ, Луцьк), *-ьп (Дубно, Метельне), *-ану/*-яну (Житани, Вижняни), *-ітї (Мислятичі, Замисловичі), *-j(ь) (Добромиль, Літогоща), *-іпъ (Малин, Оринин), *-овъ/*-евъ (Глухів, Бердичів)). Встановлено, що це – багатокomпонентна система, яка характеризується такими параметрами: 1) твірними основами цих географічних назв часто є антропоніми та апелятиви, що на сучасному етапі не завжди функціонують у вільному вжитку. Посесивні типи назв та плоративи, зокрема ойконіми на *-ітї, найчастіше репрезентують унікальні власні назви людей. Окрім того, у твірних основах архаїчних типів ойконімів засвідчено значну кількість загальних назв, які належать до праслов’янського лексичного фонду; 2) важливим показником архаїчності географічних назв є також ойконімний тип. Назви на *-ьскъ, *-ьп, *-ану/*-яну, *-ітї, *-j(ь), *-іпъ, *-овъ/*-евъ належать до загальнослов’янських типів географічних назв – одних із найдавніших у слов’янському світі. Підтвердженням цього є насамперед походження цих суфіксів: усі вони своїми коренями сягають індоєвропейського рівня; 3) ойконімі утворення кожного з цих типів є системою, що сформувалася за відповідних суспільно-історичних умов; 4) архаїчні ойконіми творилися від основ-антропонімів, що мають точні відповідники у слов’янських мовах; 5) ареали архаїчних типів назв України є частиною загальнослов’янських ареалів.

Стратиграфічний аспект у формантних дослідженнях ойконімії було закладено ще у 60–70-х роках минулого століття, коли були захищені дві кандидатські дисертації (Д. Г. Бучко [40], О. А. Купчинський [145]), у яких ойконімікон відповідних типів проаналізовано не лише лексико-семантично та структурно, але й визначено діахронні ареали цих назв. У такому ж напрямі була побудована й кандидатська дисертація З. О. Купчинської [168], яка репрезентувала присвійну ойконімію і в хронологічно-ареальному вимірі. Продовжили традицію формантного дослідження окремих типів географічних назв і аспіранти кафедри української мови І. Б. Царалунга та Н. Є. Михайличенко, які дослідили відповідно – ойконіми на -ани/-яни [402; 403] та -ець/-иця [200; 201], застосувавши у своїх студіях ареальну характеристику діахронного ойконімікону.

На кафедрі української мови ще з 50–60-х років проводиться робота і в царині мікротопоніміки. Назви малих географічних об’єктів збирали викладачі та студенти під час діалектологічних експедицій, які організовував професор І. І. Ковалик, у своїй кандидатській дисертації Є. М. Черняхівська-Посацька також використовувала мікротопонімний матеріал. В останні десятиліття робота над цим онімним пластом відновилася та пожвавилася. Під керівництвом професора Д. Г. Бучка Н. В. Сокіл-Клепар виконала дисертаційну роботу [336]. Тепер вона уже як доцент кафедри має значні напрацювання в мікротопоніміці, Н. В. Сокіл-Клепар видала монографію “Мікротопонімія Сколівщини” (2008) [337], низка статей присвячена семантичному наповненню твірних основ мікротопонімів (“Географічні терміни в мікротопонімії Центральної Бойківщини: порівняльний аспект” (2006) [328], “Роль антропонімів у

номінації мікротопооб'єктів Українських Карпат" (2014) [334] та інші [335; 338]), деривації цих назв ("Мікротопоніми суфіксальної деривації (на матеріалі мікротопонімії Сколівщини)" (2006) [339]), однак останні публікації стосуються когнітивного аспекту вивчення цих онімів ("Мікротопоніми крізь призму когнітивної науки" (2013) [333]), акцентує дослідниця увагу на конотативності мікротопонімії ("Конотативні мікротопоніми Українських Карпат" (2015) [330]), етнокультурологічному аспекті вивчення малих географічних об'єктів ("Етнокультурний аспект мікротопонімів Бойківщини" (2009) [329]), розглядає окремі концепти, репрезентовані в цих онімах [331; 332].

Особливо ретельно обстежено територію Львівщини, дисертанти кафедри української мови польовим та анкетним способом зібрали мікротопонімний матеріал із північних, центральних та східних районів області. Крім традиційного підходу у дослідженні мікротопонімії (лексико-семантичний аналіз мотивувальної бази, специфіка структурно-словотвірної організації мікротопонімікону), О. І. Проць (Гулик) охарактеризувала топонімну картину світу, яку репрезентує мікротопонімія регіону, дослідила образ простору у ній, специфіку його сприйняття та структурування, з'ясувала особливості репрезентації образу людини як творця та носія мікротопонімного матеріалу ("Мікротопонімія півночі Львівської області" (2011) [262], "Радіальний тип побудови простору (на матеріалі мікротопонімії півночі Львівщини)" (2010) [50], "Опозиція «центр – периферія» в мікротопоніміконі півночі Львівщини" (2013) [263]), а Н. Р. Яніцька розкрила етнокультурний контекст мікротопонімних одиниць, з'ясувала специфіку вербальної репрезентації концептосистем 'людина–природа', 'людина–людина' та 'людина–ідея' в мікротопонімному просторі центральних та східних районів Львівської області ("Мікротопонімія центральних та східних районів Львівської області" (2012) [427], "Специфіка зміни мовних кодів у мікротопонімному дискурсі" (2010) [428], "Онімний фрагмент мовної картини світу (на матеріалі мікротопонімії центральних та східних районів Львівщини)" (2010) [429] та інші [430]).

На кафедрі української мови започатковано дослідження історичної мікротопонімії. Цією проблемою займається О. С. Мосур, яка запропонувала методику опрацювання історичного мікротопонімного фактажу, ввела в науковий обіг мікротопоніми Самбірського циркулу (412 населених пунктів) кінця XVIII – початку XIX століть, проаналізувала лексико-семантичні, структурно-словотвірні особливості та динаміку змін пропріативів цього регіону, виявила специфічні для мікротопонімії, малопоширені на сучасному етапі структурні типи найменувань ("Мікротопонія кінця XVIII– початку XIX століття: Самбірський циркул" (2019) [205], "Йосифінська та Францисканська метрики як джерело вивчення мікротопонімії" (2014) [204], "Варіанти мікротопонімів Самбірського циркулу кінця XVIII – початку XIX ст." (2018) [203]).

На кафедрі триває робота над створенням "Словника мікротопонімів Львівської області".

Ще один напрям ономастичних досліджень розвивається на кафедрі української мови – літературно-художня ономастика. Нею займається О. Р. Сколозdra-Шепітко, яка під керівництвом Д. Г. Бучка захистила кандидатську дисертацію у 2008 році ("Онімна та апелятивна номінація особи в малій прозі Івана Франка" (2008) [323]) і продовжує студіювати проблеми функціонування оніма в художньому тексті Івана Франка ("Номінація осіб у бориславських оповіданнях Івана Франка" (2009) [322], "Особливості антропонімікону малої прози Івана Франка" (2009) [324] та інші [325], Оксани Забужко ("Літературно-художня онімія роману Оксани Забужко «Музей покинутих секретів»"

(2013) [321]), в історичній прозі (“Слов’янська антропонімія в українській історичній прозі” (2018) [326]).

На філологічному факультеті сьогодні активно досліджує біблієоніми Г. В. Тимошик, особливо ретельно вона зосереджується на вивченні біблієантропонімів у новочасних перекладах Святого Письма українською мовою (“Біблієантропоніми в новочасних перекладах Святого Письма українською мовою” (2010) [344], “Давньоримський ономастикон Новозавітного Канону в новочасних перекладах святописемних текстів українською мовою” (2007) [345] та інші [342; 347]), розглядає і ономастикон у перекладі євангелій отця Маркіяна Шашкевича (“Ономастикон у перекладі євангелій отця Маркіяна Шашкевича” (2012) [346]) та визначає особливості рецепції в координатах українського мовнокультурного виміру конкретних біблієантропонімів (Авраам – Сара, Йосип – Марія) [343], розглядає рецепцію біблійної пропріальної лексики у творчості Івана Франка (“Рецепція біблійної пропріальної лексики у творчості Івана Франка” (2010) [348]).

Проблемами функціонування власних назв у польській та українській фразеології цікавиться А. М. Кравчук (“Проблеми зіставного вивчення української і польської фразеології (на матеріалі фразеологізмів з античними і біблійними власними назвами)” (1998) [133] та інші [134; 135]). Соціолінгвістичний та когнітивний аспекти дослідження антропонімів реалізують у своїх працях Л. С. Луньо [196; 197] та А. П. Чучвари [418; 419].

Упродовж усього періоду становлення Львівської ономастичної школи проблемами власних назв цікавилися не лише мовознавці-ономасти, але й історики, зокрема І. П. Крип’якевич, який розглядав окремі топоніми та їхні похідні (“Звідки пішла назва Медобори?” (1928) [137], “Недобір, а не Медобори” (1934) [139]), цікавився вчений і топонімією Львова (“Топоніміка старого Львова” (1964) [140]), Свенціцький І. (“Назва Русь в історичному розвитку до XIII-го в.” (1936) [308], “Зарис речевого і прикметникового окреслення назви Русь XI–XVI в.” (1936) [309]), М. Кордуба, про якого йшлося вище, Я. Р. Дашкевич (“Подільські чемериси” (1986) [63]). Географ О. І. Шаблій, який у статті “Питання просторово-географічного аспекту вивчення мікротопонімії (на матеріалі Західного Поділля)” (1969) [420] систематизував назви за просторово-географічним принципом, розглянув мікротопонімію крізь призму сприйняття життєвого простору, який має концентричну організацію, де виокремлюється два рівні: основний//ядерний (життєво-актуальний) та периферійний.

Оніми привертала увагу також багатьох мовознавців-неономастів: істориків мови, зокрема Б. В. Кобилянського (“Східнокарпатські міфоніми” (1980) [101], “З ономастикону східнокарпатського ареалу (назви: Крента, Магура, Віпче, Хотимир)” (1973) [100]), А. І. Генсьорського (“Термін «Русь» (та похідні) в древній Русі і в період формування східнослов’янських народностей і націй” (1962) [46]), Д. Г. Гринчишина (“Тюркські елементи в українській антропонімії” (1985) [49]), варто зазначити, що Дмитро Григорович, як досвідчений лексикограф, доопрацював “Словник прізвищ” Ю. К. Редька [275], О. В. Кровицької (“Назви осіб за територіальною та етнічною приналежністю у староукраїнській мові XVI–XVIII ст.” (1991) [141]), Ю. В. Осінчука, який присвятив статті вивченню лексико-семантичному аналізу, структурним типам мікротопонімів, розглянув однослівні, двослівні, багатослівні та прийменникові мікротопоназви (“Мікротопонімія Радехівщини (лексико-семантичний аналіз)” (2014) [206] та інші [207; 208; 209]); діалектологів І. Панькевича (“Кілька уваг до вияснення прізвища боярина і перемиського воєводи Дмитра Дятка” (1928) [257] та інші [256; 258]),

Г. Ф. Шила, який у своїх розвідках зосередився на ойконімії (“Із спостережень над словотворенням топоніміки Львівщини та південної Волині” (1959) [422] та інші [423; 424]) та окремих типах географічних назв (“Топонімічні назви типу Добряни, Добровляни” (1962) [425], “Топоніми и микротопоніми на -ище, -иско в бассейне Верхнего Днестра, Западного Буга и Припяти” (1966) [426]); Н. В. Хобзей (“Міфоніми на позначення назви чорт у гуцульському говорі” (1991) [481]), яка цікавилася міфологічною лексикою українських говорів Карпатського ареалу і відповідно опрацювала міфоніми в гуцульському говорі; З. М. Бичка (“Гуцульський топонімікон” (1994) [3]). Доценти кафедри української мови, очевидно, перебуваючи в силовому полі колег-ономастів (Ю. К. Редька, І. І. Ковалика, Є. М. Посацької-Черняхівської), також принагідно опрацюють онімний матеріал: прізвиська – І. Й. Ощипко (“Лексико-словотворча структура бойківських прізвиськ” (1965) [254]), топоніми – Т. М. Возний (“Спостереження над складеними топонімами Миколаївщини” (1974) [44]), мікротопоніми – С. М. Криворучко (“О семантико-структурном характере микротопонимов (на матеріалі микротопонимов с. Каменный Брод Житомирской области)” (1971) [136]), історичні мікротопоніми І. Л. Ціхоцький (“Динаміка розвитку вуличного топонімікону провінційних міст Галичини у ХХ–ХХІ ст. (на матеріалі міської топонімії м. Буська)” (2016) [406], “Пізньюсередньовічний топонімікон Буська (до проблеми формування і розвитку)” (2017) [407]).

Не можна не згадати відомих ономастів, які закінчили філологічний факультет Львівського університету: З. Т. Франко. (у 1949 році) та Ю. О. Карпенко (у 1953 році).

Академічний етап розвитку Львівської ономастичної школи має такі характерні ознаки:

1. Учені-ономасти цього періоду керувалися настановами Франкових “Причинків...”, адже саме Іван Франко визначив основні ономастичні науково-дослідницькі координати: студіювання онімії будь-якого типу повинно ґрунтуватися на історичних джерелах; фактичний матеріал – запорука успішного опрацювання онімів; усвідомлене розуміння ономастикону як цінного матеріалу не лише для філолога, а й для історика, етнолога, географа, соціолога тощо.

2. Основну увагу вчених зосереджено на: лексикографічному опрацюванні ономастикону (поява ономастичних словників та монографій, у яких репрезентовано прокоментований об’ємний фактичний матеріал); онімній ареалогії і стратиграфії; зборі та опрацюванні сучасного та історичного мікротопонімного матеріалу; розвиткові міждисциплінарних зв’язків: соціолінгвістичного, етнолінгвістичного, онтологічного, когнітивного аспектів дослідження власних назв різних типів; літературно-художній ономастиці, що має перспективу як галузь франкознавства.

Висновки. З-посеред наукових шкіл України особливе місце обіймає Львівська ономастична, бо саме у ній яскраво проявляється творча співдружність учених різних поколінь, яких об’єднують спільні принципи підходу до вирішення проблем власних назв, стиль роботи, погляди на розвиток досліджень в ономастиці тощо. Серед визначених критеріїв наукової школи є такі, яким відповідає Львівська ономастична: засновником її можемо заслужено вважати Івана Франка, що сформулював суть наукового підходу до предмета дослідження і основні методологічні принципи; подібність наукових позицій його наступників (В. І. Сімовича, Ю. К. Редька, Л. Л. Гумецької, М. Л. Худаши та інші), що прийняли його методологію і підходи до аналізу онімних явищ; усі прибічники і прихильники об’єднані Львовом (хтось із них лише вчився, деякі працювали, дехто закінчував аспірантуру у Львові); новизна,

оригінальність та перспективність методологічного підходу формувалася впродовж тривалого часу. Суть Львівської ономастичної школи полягає у таких науково-дослідницьких координатах: студіювання онімії будь-якого типу повинно ґрунтуватися на історичних джерелах; фактичний матеріал – це основна умова продуктивного опрацювання онімів; діахронних фактаж власних назв різних типів – основа для лексикографічних і стратиграфічних досліджень.

Становлення Львівської ономастичної школи відбувалося в два хронологічні етапи (I. Початковий етап: середина XIX – перша половина XX ст. II. Академічний етап: друга половина XX – початок XXI століть), кожен із яких мав свої характерні риси, однак очевидної межі між ними нема через те, що окремі дослідники, наукова діяльність яких починалася в перший період, розгорнули студії власних назв різного типу в другому періоді формування ономастичної школи у Львові. Крім того, самі підходи у трактуванні власної назви не порушувалися, навпаки – розширювалися як об'єкти дослідження, так і способи і методи опрацювання онімії.

Що ближче до нашого часу, то помітніші міждисциплінарні зв'язки, які вибудовуються на спільності об'єкта. Розвиваються соціолінгвістичний, етнолінгвістичний, онтологічний, когнітивний аспекти дослідження власних назв різних типів. Запропонований І. І. Коваликом ще у 1939 році підхід до вивчення онімів у художньому тексті, лише на початку XXI століття дав поштовх до розвитку літературно-художньої ономастики, що має перспективу як галузь франкознавства.

Перспективи використання результатів дослідження. Львівська ономастична – це школа історичної ономастики, яка за понад півстолітнє функціонування розвинула значні міждисциплінарні зв'язки, що розширяють її межі. Тому перспектив багато не лише для подальшого розвитку історичного напрямку студій в ономастиці, але й в інших галузях цієї дисципліни. Спочатку про традиційний аспект: 1) рукописні та друковані архівні джерела містять онімікон, який є основою діахронічних досліджень. Лише історизм і системність у зборі матеріалу зrealізує ці принципи і в аналізі фактажу. Неопрацьованих матеріалів у львівських архівах та книгозбірнях багато, перспективи їхнього оприлюднення великі; 2) опрацювання діахронічного ономастикону дає можливість розглядати його в лексикографічному аспекті; 3) онімна ареалогія і стратиграфія мають значні потенції узагальнень щодо етно- та глотогенезу слов'ян; 4) збір та лексикографічне опрацювання історичного (порівняно зі сучасним) мікротопонімного матеріалу вможливить уточнення висновків щодо принципів номінації локусу; 5) аналіз семантичного наповнення мотиваційної основи власних назв різних типів дає можливість з'ясувати зв'язок з твірним апелятивом, а це перспектива для ідеографічного аспекту вивчення архаїчної онімії; 6) визначення словотвірного типу назв у діахронії – це шлях до формантних онімних досліджень, які можуть стати частиною Загальнослов'янського ономастичного атласу.

Перспективними є й дослідження онімікону і на міждисциплінарному рівні: соціолінгвістичний, етнолінгвістичний, онтологічний, когнітивний аспекти вивчення власних назв різних типів сьогодні популярні в львівському ономастичному середовищі. Літературно-художня ономастика видається потенційно спроможною як галузь франкознавства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Алефиренко Н. Ф.* Современные проблемы науки о языке / Н. Ф. Алефиренко. – Москва : Флинта: Наука, 2005. – 416 с.

2. Антонович О. Із плеяди видатних у національній науці: Мирон Кордуба / О. Антонович // Вісник НТШ. – Львів, 2012. – № 48. – С. 18–24.
3. Бучко З. М. Гуцульський топонімікон / З. М. Бучко // Гуцульщина: Перспективи її соціально-економічного і духовного розвитку в незалежній Україні : матер. наук. конф. Першого світового конгресу гуцулів (ІваноФранківськ, 17–18 серпня 1993 р.). – Івано-Франківськ, 1994. – С. 112.
4. Білоус М. П. Василь Сімович (1880–1944). Життєписно-бібліографічний нарис / М. П. Білоус, З. М. Терлак. – Львів, 1995. – 178 с.
5. Бучко А. Е. Фамилии Бойковщины в период их становления и в наши дни : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / А. Е. Бучко. – Ужгород, 1986. – 20 с.
6. Бучко Г. Є. Антропонімія в піснях, записаних Іваном Верхратським / Г. Є. Бучко // Матеріали наукової конференції, присвяченої 150-річчю від дня народження Івана Верхратського. – Тернопіль, 1996. – 18 с.
7. Бучко Г. Є. Антропонімія “Малої Батьківщини” Івана Франка в офіційних документах та у художніх творах Каменяра / Г. Є. Бучко // Іван Франко : дух, наука, думка, воля : матеріали наукового конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження Івана Франка. – Львів : Видавничий центр ЛНУ, 2010. – Т. 2. – С. 96–103.
8. Бучко Г. Є. Реальна та літературна онімія в ранніх творах О. Кобилянської / Г. Є. Бучко, Д. Г. Бучко // Творчість О. Кобилянської у контексті української та світової літератури : тези доповідей і повідомлень Республіканської наукової конференції. – Чернівці : ЧНУ, 1988. – С. 15–16. – (Мовознавство ; ч. II).
9. Бучко Г. Є. Давньоримські антропоніми в поетичних творах Івана Франка за мотивами історії Стародавнього Риму / Г. Є. Бучко // Семантика мови і тексту : тези доповідей. – Івано-Франківськ, 2006. – С. 33–35.
10. Бучко Д. Г. Архаїчний тип ойконімів на -*їь на території Карпат і Прикарпаття / Д. Г. Бучко // Наукові записки ТДПУ. – Тернопіль, 2002. – С. 188–200. – (Серія: Мовознавство ; вип. I (VII)).
11. Бучко Д. Г. Бібліографічний покажчик / Д. Г. Бучко ; упорядник В. В. Котович. – Тернопіль, 2007. – 55 с.
12. Бучко Д. Г. Внесок львівських вчених у становлення та розвиток української ономастики / Д. Г. Бучко, Г. Є. Бучко // Історична та сучасна українська ономастика / Д. Г. Бучко, Г. Є. Бучко. – Чернівці : Букрек, 2013. – С. 416–428.
13. Бучко Д. Г. Кілька уваг до питання номінації поселень Гуцульщини / Д. Г. Бучко, Г. Є. Бучко // Вісник Прикарпатського університету. – Івано-Франківськ, 2010. – С. 48–52. – (Філологія ; вип. XXV–XXVI).
14. Бучко Д. Г. Ороніми Бойківщини: мотиваційна і словотвірна характеристика / Д. Г. Бучко, Г. Є. Бучко // *Studia slawistyczne 1. Nazewnictwo na pograniczach etnicznojęzykowych*. – Białystok, 1999. – S. 52–59.
15. Бучко Д. Г., Бучко Г. Є. Становлення українських ойконімів на -иця / Д. Г. Бучко, Г. Є. Бучко // Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. – Івано-Франківськ, 2007. – С. 390–395. – (Філологія ; вип. XV–XVIII).
16. Бучко Д. Г. Відпатроніміні ойконіми Карпат і Прикарпаття / Д. Г. Бучко // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 1995. – С. 17–18.
17. Бучко Д. Г. Відродинні ойконіми польсько-українського пограниччя / Д. Г. Бучко // Вісник Львівського університету. – Львів: ЛДУ, 2004. – С. 154–164. – (Серія філологічна ; вип. 34, ч. II).

18. Бучко Д. Г. До питання про виникнення, розвиток і поширення українських ойконімів на -иця / Д. Г. Бучко // Дослідження з ономастики ; зб. наук. праць. – Київ : Пульсари, 2008. – С. 17–25.
19. Бучко Д. Г. До проблеми ойконімів України на -ани(-яни) / Д. Г. Бучко // Acta onomastica věnovano k 70. narozeninam PhDr. Libuše Olivové-Nezbedove. – Roč. II. – Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2008. – S. 60–70.
20. Бучко Д. Г. Іван Франко – основоположник української антропоніміки / Д. Г. Бучко // Матеріали Міжнародного наукового конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження Івана Франка. – Львів, 2010. – Т. II. – С. 85–96.
21. Бучко Д. Г. Кілька уваг про номінацію вершин Турківщини / Д. Г. Бучко // Оронімія українських Карпат: дослідження, упорядкування, збереження. – Чернівці : ЧНУ, 2010. – С. 3–7.
22. Бучко Д. Г. Кілька уваг про номінацію населених пунктів Рівненщини (за даними АТУ України) / Д. Г. Бучко // Мовознавчі студії. – Дрогобич : Швидкодрук, 2010. – Вип. 3. – С. 21–32.
23. Бучко Д. Г. Кілька уваг про принципи номінації в ойконімії України / Д. Г. Бучко // Ономастика та етимологія : зб. наук. праць на честь 65-річчя Ірини Железняк. – Київ : Наукова думка, 1997. – С. 13–23.
24. Бучко Д. Г. Класифікація ойконімів України (словотвірні-мотиваційний аспект) / Д. Г. Бучко // Наукові записки КДПУ. – Кіровоград, 2001. – С. 10–13. – (Серія: Філологічні науки (мовознавство) ; вип. 37).
25. Бучко Д. Г. Походження назв населених пунктів Тернопільщини / Д. Г. Бучко, В. В. Котович. – Дрогобич : Посвіт, 2017. – 316 с.
26. Бучко Д. Г. Лексико-мотиваційні та структурно-словотвірні особливості мікротопонімії Перегінщини / Д. Г. Бучко // Незгасимий слово світ : зб. наук. праць на пошану проф. В. С. Калашника. – Харків : Харк. нац. ун-т, 2011. – С. 260–271.
27. Бучко Д. Г. Мирон Кордуба – збирач і дослідник української топонімії / Д. Г. Бучко // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ : Наукова думка, 1967. – Вип. 3. – С. 37–45.
28. Бучко Д. Г. Ойконіми України на -иха/-іха / Д. Г. Бучко // Традиційне і нове у вивченні власних імен : тези міжнародної ономастичної конференції. – Донецьк – Горлівка, 2005. – С. 41–42.
29. Бучко Д. Г. Основні принципи і способи номінації поселень у Галицькій землі (за даними реєстру поселень 1670 р.) / Д. Г. Бучко // Українська мова. – Київ, 2009. – №4. – С. 41–51.
30. Бучко Д. Г. Основні принципи (критерії) творення українських ергонімів / Д. Г. Бучко // Chrematonimia jako fenomen współczesności / pod red. M. Bioliń i J. Dumy. – Olsztyn : Wyd-wo Warm.-Mazur. un-tu, 2011. – S. 89–97.
31. Бучко Д. Г. Особливості номінації поселень давньої Дрогобиччини (на матеріалі АТУ України за 1987р.) / Д. Г. Бучко // Рідне слово в етнокультурному вимірі. – Дрогобич : Просвіт, 2009. – С. 28–36.
32. Бучко Д. Г. Передмова. Розалія Керста: Бібліографічний покажчик / Д. Г. Бучко. – Львів, 2005. – С. 5–9.
33. Бучко Д. Г. Принципи і способи номінації поселень Лемківщини / Д. Г. Бучко // Między wschodem a zachodem. Z dziejów pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego. – Lublin : Wyd-wo KUL, 2010. – S. 33–42.

34. Бучко Д. Г. Проблемні питання української ономастичної термінології. Лексикографічний аспект / Д. Г. Бучко // Науковий вісник Чернівецького університету. – Чернівці, 2007. – С. 255–260. – (Слов'янська філологія; вип. 356–359).
35. Бучко Д. Г. Про відапелятивні ойконіми України: на -ів, -ин / Д. Г. Бучко // Українська пропріальна лексика. – Київ, 2000. – С. 24–26.
36. Бучко Д. Г. Походження назв населених пунктів Покуття / Д. Г. Бучко. – Львів : Світ, 1990. – 143 с.
37. Бучко Д. Г. Походження та словотвір ойконімів типу Залужжя, Міжгір'я, Підлісся в українській та інших слов'янських мовах / Д. Г. Бучко // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 522–529.
38. Бучко Д. Г. Із спостережень над словотвором гідронімії Західного Поділля / Д. Г. Бучко, Я. П. Редька // Проблеми історії та культури української мови : зб. наук. праць. – Чернівці : Рута, 1995. – С. 127–135.
39. Бучко Д. Г., Ткачова Н. В. Словник української ономастичної термінології / Д. Г. Бучко, Н. В. Ткачова. – Харків : Ранок-НТ, 2012. – 256 с.
40. Бучко Д. Г. Украинские топонимы на -івці, -инці : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / Д. Г. Бучко. – Львов, 1972. – 23 с.
41. Бучко Д. Г. Українські ойконіми з компонентами -город, -град та -піль, -поль, -пілля, -поля на загальнослов'янському тлі / Д. Г. Бучко // До джерел : зб. наук. праць на пошану Олега Купчинського з нагода його 70-річчя. – Київ – Львів, 2004. – Т. 1. – С. 243–253.
42. Великопольська У. Малознана праця Мирона Кордуби “Методологія історії”: спроба аналізу / У. Великопольська // Вісник Львівського національного університету. – Львів, 2005. – С. 628–640. – (Серія історична ; вип. 39–40).
43. Вербич С. О. Українська ономастика: перспективи розвитку / С. О. Вербич // Українська мова. – Київ, 2010. – № 3. – С. 73–80.
44. Возний Т. М. Спостереження над складеними топонімами Миколаївщини / Т. М. Возний // Питання ономастики Південної України : доп. та повід. V Республ. ономастичної конф. (Миколаїв, травень 1974 р.). – Київ, 1974. – С. 72–76.
45. Гапон Л. О. Внесок Ярослава-Богдана Рудницького у розвиток української топоніміки / Л. О. Гапон // Scientific Journal “ScienceRise”. Філологічні науки. – 2016. – №10/1(27). – С. 53–58.
46. Генсьорський А. І. Термін “Русь” (та похідні) в древній Русі і в період формування східнослов'янських народностей і націй / А. І. Генсьорський // Дослідження і матеріали з української мови : зб. наук. праць / відп. ред. І. Крип'якевич. – Київ, 1962. – Т. 5. – С. 16–30.
47. Гирич І. Б. Купчинський Олег Антонович / І. Б. Гирич // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. – Київ : Наукова думка, 2009. – Т. 5 : Кон – Кю. – С. 506.
48. Головин Б. Мирон Кордуба як педагог / Б. Головин // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Серія: Історія. – Тернопіль, 2001. – Вип. 12. – С. 14–20.
49. Гринчишин Д. Г. Тюркські елементи в українській антропонімії / Д. Г. Гринчишин // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полюга. – Київ, 1985. – С. 106–145.

50. Гулик О. І. Радіальний тип побудови простору (на матеріалі мікротопонімії півночі Львівщини) / О. І. Гулик // Сучасні наукові парадигми : матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 березня 2010 р.). – Горлівка : Вид-во ГДПШМ, 2010. – С. 58–62.
51. Гумецька Л. Л. Деякі особливості топонімії молдавських грамот XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // *Slavia Orientalis*. – 1968. – № 3. – С. 311–314.
52. Гумецька Л. Л. Жіночі особові назви в українській актовій мові XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // Наукові записки Ін-ту суспільних наук Львівського філіалу АН УРСР : дослідження з мови та літератури. – Львів, 1954. – Т. III. – С. 116–122.
53. Гумецька Л. Л. З приводу імені Гостята в новгородській берестяній грамоті № 9 / Л. Л. Гумецька // Тези II Республ. ономастичної наради. – Київ, 1962. – С. 165–166.
54. Гумецька Л. Л. Литовские имена с компонентом -товтъ/-толтъ в украинских грамотах XIV–XV вв. / Л. Л. Гумецька // Вопросы теории и истории языка : сб. в честь проф. Б. А. Ларина / отв. ред. Ю. С. Маслов. – Ленинград, 1963. – С. 84–87.
55. Гумецька Л. Л. Нарис словотворчої системи української актовій мові XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька. – Київ : Вид-во АН Української РСР, 1958. – 298 с.
56. Гумецька Л. Л. Нариси з історії української мови. Словотворча будова чоловічих особових назв в українській актовій мові XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // Мовознавство. – Київ, 1952. – Т. X. – С. 98–119.
57. Гумецька Л. Л. Народні форми хрещених імен в українській мові XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полнога. – Київ, 1985. – С. 113–116.
58. Гумецька Л. Л. Описові топоніми в молдавських грамотах XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // Питання історії української мови / відп. ред. Л. Л. Гумецька. – Київ, 1970. – С. 96–101.
59. Гумецька Л. Л. Особові назви литовського походження в українських грамотах XIV–XV вв. / Л. Л. Гумецька // Дослідження і матеріали з української мови : зб. наук. праць / відп. ред. І. Крип'якевич. – Київ, 1964. – Т. 6. – С. 121–132.
60. Гумецька Л. Л. Сучасні тенденції у творенні назв українських населених пунктів / Л. Л. Гумецька // Українська мова і література в школі. – Київ, 1966. – № 4. – С. 24–28.
61. Гумецька Л. Л. Топографічні назви української актовій мові XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька // Наукові записки Ін-ту суспільних наук АН УРСР: Дослідження з мови та літератури. – Львів, 1957. – Т. 4. – С. 83–91.
62. Гумецька Л. Л. Топоніміка в українській актовій мові XIV–XV ст. (лексико-семантичні типи і словотворча будова) / Л. Л. Гумецька // Мовознавство. – Київ, 1957. – Т. XIV. – С. 10–22.
63. Дашкевич Я. Р. Подільські чемериси / Я. Р. Дашкевич // Проблеми етнографії Поділля : тези доп. наук. конф. – Кам'янець-Подільський, 1986. – С. 133–135.
64. Демчук М. А. Мистические мотивы наречения детей славянскими автохтонными именами у восточных славян XIV–XVII вв. / М. А. Демчук // Тезисы докл. Всесоюзной сессии по итогам полевых этнографических и антропологических исследований 1982–1983 гг. – Черновцы, 1984. – Ч. II. – С. 55–56.
65. Демчук М. А. Славянские автохтонные личные собственные имена в их функциональных проявлениях в украинской антропонимии XIV–XVII вв. : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / М. А. Демчук. – Ужгород, 1985. – 24 с.
66. Демчук М. О. До питання генезису слов'янських антропонімічних утворень “indeclinabile + nomen” / М. О. Демчук // Мовознавство. – Київ, 1987. – № 3. – С. 54–57.

67. Демчук М. О. Михайлові Худашу – 80 / М. О. Демчук // Народознавчі зошити. – Львів, 2005. – № 5–6. – С. 636–640.
68. Демчук М. О. Праслов'янські елементи відкомпозитного походження в українській антропонімії XIV–XVII ст. / М. О. Демчук // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полюга. – Київ, 1985. – С. 106–113.
69. Демчук М. О. Слов'янські автохтонні імена в побуті українців XIV–XVII ст. / М. О. Демчук. – Київ, 1988. – 170 с.
70. Демчук М. О. Типи слов'янських відкомпозитних антропонімних складноскорочень / М. О. Демчук // Великий Жовтень і розвиток духовної культури слов'янських народів : тези доп. і повід. ІХ республ. славист. конф. (12–14 травня 1987 р.). – Одеса, 1987. – Ч. I. – С. 133–134.
71. Демчук М. О. Українські ойконіми-композиції давньоруського відантропонімного походження / М. О. Демчук // Давньоруська ономастична спадщина в східнослов'янських мовах : зб. наук. праць / відп. ред. В. В. Німчук. – Київ, 1986. – С. 64–66.
72. Дергач Д. В. Тенденції дослідження власних назв: від традиції до сучасності / Д. В. Дергач // Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика ; зб. наук. праць / відп. ред. Л. І. Шевченко. – Київ, 2008. – Вип. 16. – С. 106–113.
73. Єдлінська У. Я. Мовознавство у наукових надбаннях Олега Купчинського. Вступне слово / У. Я. Єдлінська // Олег Купчинський. Студії з історії української мови та ойконімії. Вибрані статті та матеріали. – Львів, 2011. – С. 3–12.
74. Жеребило Т. В. Словарь лингвистических терминов. – Изд. 5-е, испр. и доп. / Т. В. Жеребило. – Назрань : ООО Пилигрим, 2010. – 486 с.
75. Жовтобрюх М. А. Про термін прізвище / М. А. Жовтобрюх // Мовознавство. – Київ, 1969. – № 4. – С. 82–86.
76. Зайцева З. Мирон Кордуба й українські наукові товариства / З. Зайцева // Український історичний журнал. – Київ, 2002. – № 6. – С. 108–122.
77. Захлопана Н. М. Життєвий і науково-педагогічний шлях Є. Черняхівської / Н. М. Зубко // Україноцентризм наукового сумління : зб. наук. праць на пошану професора Зеновія Терлака. – Львів, 2014. – С. 523–535.
78. Зубко А. М. Українська ономастика: здобутки та проблеми / А. М. Зубко // Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики : зб. наук. праць / відп. ред. Г. В. Боряк. – Київ, 2007. – С. 262–281.
79. Зубрицький М. І. Імена, назви і прозвища у селян с. Мшанця Старосамбірського повіта / М. І. Зубрицький // Записки НТШ. – Львів, 1907. – Т. 79. – С. 142–154.
80. Карпенко Ю. О. Одеська ономастична школа / Ю. О. Карпенко, Л. Ф. Фоміна, М. І. Зубов, В. М. Калінкін // Ономастичні науки. – Донецьк, 2012. – № 4. – С. 98–112.
81. Керста Р. И. Антропонимы как источник исследования бытовой лексики староукраинского языка / Р. И. Керста // Актуальные проблемы исторической лексикологии восточнославянских языков : тезисы докл. и сообщ. Всесоюзной научн. конф. – Днепропетровск – Киев, 1975. – С. 134–135.
82. Керста Р. И. Гидронимия в картотеке “Словаря украинского языка XVI – первой половины XVII века” / Р. И. Керста // Актуальные проблемы исторической лексикологии и лексикографии восточнославянских языков : тезисы докл. II Всесоюзной научн. конф. – Днепропетровск, 1988. – Ч. II. – С. 55–57.
83. Керста Р. И. Типы наименований мужчин в памятниках украинского языка XVI в. / Р. И. Керста // Антропонимика / ред. В. А. Никонов, А. В. Суперанская. – Москва, 1970. – С. 258–262.

84. *Керста Р. И.* Украинская антропонимия XVI–XVII вв. как источник ономастической лексикографии / Р. И. Керста // XV Internationaler Kongress für Namenforschung (13–17 August 1984): Resümees der Vortage und Mitteilungen. – Leipzig, 1984. – S. 89.

85. *Керста Р. И.* Украинская микропонимия XVI–XVII вв. / Р. И. Керста // XVII-th International congress of onomastic sciences Abstracts. – Helsinki, 1990. – S. 178.

86. *Керста Р. Й.* Антропоніми – основа вивчення лексики, що характеризує особисті властивості людини / Р. И. Керста // 3 історії української лексикології / відп. ред. Д. Г. Гринчишин. – Київ, 1980. – С. 200–212.

87. *Керста Р. Й.* 3 історичної ономастики Вінниччини / Р. И. Керста // Тези доп. VIII Вінницької обл. історико-краєзнавчої конф. – Вінниця, 1989. – С. 26–27.

88. *Керста Р. Й.* 3 історичної ономастики Чернігівщини / Р. И. Керста // Тези доп. II Чернігівської обл. наук. конф. з історичного краєзнавства (Чернігів, грудень 1988 р.). – Чернігів – Ніжин, 1988. – Вип. 1. – С. 92–93.

89. *Керста Р. Й.* Не Бродівщина, а Брідщина, не бродівський, а брідський / Р. И. Керста // Гомін Брідщини. – 1993. – 30 квітня.

90. *Керста Р. Й.* Ономастика в картотечі “Словника української мови XVI – першої половини XVII ст.” / Р. И. Керста // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полюга. – Київ, 1985. – С. 116–124.

91. *Керста Р. Й.* Ономастична спадщина І. Огієнка / Р. И. Керста // Іван Огієнко (Незабутні імена української науки) : тези доп. Всеукраїнської наук. конф., присв. 110-річчю від дня народження проф. І. Огієнка (Львів, 26–27 травня 1992 р.). – Львів, 1992. – С. 93–96.

92. *Керста Р. Й.* Описове визначення особи у пам’ятках української мови XVI ст. / Р. И. Керста // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. К. К. Цілуйко. – 1975. – Вип. 13. – С. 24–28.

93. *Керста Р. Й.* Особові назви, утворені від загальних назв, на означення професії, роду заняття (на матеріалі пам’яток української мови XVI ст.) / Р. И. Керста // Питання історії української мови / відп. ред. Л. Л. Гумецька. – Київ, 1970. – С. 141–158.

94. *Керста Р. Й.* Питання ономастики в науковій спадщині Л. Гумецької / Р. И. Керста // Українська історична та діалектна лексика. – Київ : Наукова думка, 1995. – С. 26–34.

95. *Керста Р. Й.* Питання ономастичного словотвору у працях проф. Ковалика / Р. И. Керста // Актуальні проблеми словотвору української мови : матер. наук. читань, присв. пам. проф. Івана Ковалика. – Тернопіль, 1993. – С. 155–157.

96. *Керста Р. Й.* Про власні назви Гуцульщини / Р. И. Керста // Гуцульщина: Перспективи її соціально-економічного і духовного розвитку в незалежній Україні : матер. наук. конф. Першого світового конгресу гуцулів (Івано-Франківськ, 17–18 серпня 1993 р.). – Івано-Франківськ, 1994. – С. 112–114.

97. *Керста Р. Й.* Українська антропонимія XVI ст. Чоловічі найменування / Р. И. Керста. – Київ, 1984. – 152 с.

98. *Керста Р. Й.* Українські чоловічі особові назви у XVI ст. / Р. И. Керста // Тези доп. XXXIX наук. конф., присв. підсумкам наук.-досл. роботи Львівського ун-ту за 1964 р.: Філологія, журналістика. – Львів, 1965. – С. 64–65.

99. *Керста Р.* Бібліографічний покажчик/ Розалія Керста ; укладач О. Кровицька. Автор передмови Дмитро Бучко. – Львів, 2005. – 42 с.

100. *Кобилянський Б. В.* З ономастикону східнокарпатського ареалу (назви: Крента, Магура, Віпче, Хотимир) / Б. В. Кобилянський // *Культура і побут населення українських Карпат* : матер. Республ. наук. конф. – Ужгород, 1973. – С. 268–276.
101. *Кобилянський Б. В.* Східнокарпатські міфоніми / Б. В. Кобилянський // *Мовознавство*. – Київ, 1980. – № 1. – С. 41–49.
102. *Ковалик И. И.* Смысловая структура собственных имён / И. И. Ковалик // *Ономастика Поволжья* : матер. I-й конф. по ономастике. – Ульяновск, 1969. – С. 258–262.
103. *Ковалик И. И.* Топонимы и гидронимы в сфере языка и речи / И. И. Ковалик // *Тезисы докл. и сообщ. конф. по топонимике северо-западной зоны СССР*. – Рига, 1966. – С. 44–47.
104. *Ковалик І. І.* До упорядкування українських ономастичних термінів / І. І. Ковалик // *Повідомлення української ономастичної комісії* / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1976. – Вип. 14. – С. 20–27.
105. *Ковалик І. І.* Про власні і загальні назви в українській мові / І. І. Ковалик // *Мовознавство*. – Київ, 1977. – № 2. – С. 11–18.
106. *Ковалик І. І.* Про інформацію власних назв у сфері мови і мовлення / І. І. Ковалик // *Питання ономастики Південної України* : доп. та повід. V Республ. ономастичної конф. (Миколаїв, травень 1974 р.). – Київ, 1974. – С. 3–8.
107. *Ковалик І. І.* Про ономатизацію, трансономатизацію і деономатизацію / І. І. Ковалик // *Тези доп. IV Республ. ономастичної конф.* – Київ, 1969. – С. 3–5.
108. *Ковалик І. І.* Про систематизацію українських ономастичних термінів / І. І. Ковалик // *Українське мовознавство : міжвідомчий наук. зб.* – Київ, 1970. – № 8. – С. 88–95.
109. *Ковалик І. І.* Система відмінювання українських народних прізвиськ / І. І. Ковалик // *Тези доп. XIV Республ. діалектологічної наради*. – Київ, 1977. – С. 58–60.
110. *Ковалик І. І.* Система наголосу в українських народних прізвиськах жінок / І. І. Ковалик // *Структура і розвиток українських говорів на сучасному етапі : тези доп. і повід. XV Республ. діалектологічної наради*. – Житомир, 1983. – С. 122–124.
111. *Ковалик І. І.* Словотворча будова української топоніміки (назви населених пунктів із суфіксом -иц-я, -ниц-я) / І. І. Ковалик // *Питання українського мовознавства*. – Львів, 1960. – Кн. 4. – С. 137–143.
112. *Ковалик І. І.* Словотвір особових імен в українській мові (здрібніло-пестливі утворення) / І. І. Ковалик // *Територіальні діалекти і власні назви* / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1965. – С. 216–224.
113. *Ковалик І. І.* Стефаникове назовництво: Метода й техніка назовництва в творах Стефаніка / І. І. Ковалик // *Рідна мова*. – 1939. – Ч. 3 (75). – С. 131–136.
114. *Ковалик І. І.* Типологія системи словотвору прізвиськ жителів села Млинів Жешівської області ПНР / І. І. Ковалик // *Повідомлення української ономастичної комісії* / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1967. – Вип. 4. – С. 15–30.
115. *Ковалик І. І.* Українські топоніми з суфіксами -иц-я, -ниц-я / І. І. Ковалик // *Тези доп. і вист. I Республ. топонімічної наради*. – Київ, 1959. – С. 30–35.
116. *Ковалик І. І.* Українські топоніми з суфіксами -ище, -нище, -лиц-е, -бищ-е, -овищ-е, -ис(ь)к-о, -овис(ь)ко на загальнослов'янському фоні / І. І. Ковалик // *Вісник Львівського ун-ту*. – Львів, 1970. – С. 15–20. – (Серія філологічна ; вип. 7).
117. *Комарницька Т. М.* Ольга Феодосіївна Ріпецька / Т. М. Комарницька // *Повідомлення Української ономастичної комісії. Нова серія*. – Київ – Луцьк : Терен, 2012. – Вип. 1 (16). – С. 99–103.

118. *Кордуба М. М.* Західне пограниччя Галицької держави між Карпатами та долішнім Сяном / М. М. Кордуба // Записки НТШ. – Т. 138–140. – Львів, 1925. – С. 159–245.
119. *Кордуба М. М.* Земля свідком минулого. Географічні назви як історичне джерело / М. М. Кордуба. – Львів : Наукове товариство ім. Шевченка, 1924. – 14 с.
120. *Кордуба М. М.* Історія Холмщини і Підляшшя / М. М. Кордуба. – Краків, 1941. – 127 с.
121. *Кордуба М. М.* Молдавсько-польська границя на Покуття до смерти Стефана Великого / М. М. Кордуба // Науковий збірник, присвячений проф. М. Грушевському учениками й прихильниками з нагоди Його десятилітньої наукової праці у Галичині (1894–1904). – Львів, 1906. – С. 158–184.
122. *Кордуба М. М.* “Що кажуть назви осель?” / М. М. Кордуба. – Львів : Наша Батьківщина, 1938. – 22 с.
123. *Котович В. В.* Етнолінгвістичний аспект вивчення ойконімікону України / В. В. Котович // Проблеми гуманітарних наук : зб. наук. праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. – Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2018. – С. 48–58. – (Філологія ; вип. 42).
124. *Котович В. В.* Ойконіми: роздуми про семантику / В. В. Котович // Рідне слово в етнокультурному вимірі : зб. наук. праць / Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. – Дрогобич : Посвіт, 2017. – С. 129–143.
125. *Котович В. В.* Ойконіми як експлікатори антропонімного коду / В. В. Котович // Записки з ономастики. – Одеса : Астропринт, 2017. – Вип. 19. – С. 112–123.
126. *Котович В. В.* Ойконіми як лінгвокультурний феномен (на матеріалі ойконімії Тернопільщини) / В. В. Котович // Вісник Львівського університету. – Львів, 2017. – С. 64–74. – (Серія філологічна ; вип. 64, ч. II).
127. *Котович В. В.* Походження назв населених пунктів Дрогобищини (наукові версії) / В. В. Котович. – Дрогобич : Посвіт, 2012. – 88 с.
128. *Котович В. В.* Походження назв населених пунктів Опілля / В. В. Котович. – Дрогобич : Відродження, 2000. – 155 с.
129. *Котович В. В.* Походження назв населених пунктів Перемишлянщини / В. В. Котович. – Дрогобич : Вимір, 2006. – 80 с.
130. *Котович В. В.* Походження назв населених пунктів Самбірщини (наукові версії) / В. В. Котович. – Дрогобич : Посвіт, 2015. – 76 с.
131. *Котович В. В.* Теоретичні аспекти лінгвокультурологічного дослідження ойконімії України / В. В. Котович // Проблеми гуманітарних наук : зб. наук. праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. – Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2017. – С. 42–53. – (Філологія ; вип. 40).
132. *Кравченко Л. О.* Осташ Роман Іванович (07.08.1947–12.09.2015) / Л. О. Кравченко // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. В. В. Німчук. – Луцьк : Терен, 2018. – Вип. 3 (18). – С. 54–63.
133. *Кравчук А. М.* Проблеми зіставного вивчення української і польської фразеології (на матеріалі фразеологізмів з античними і біблійними власними назвами) / А. М. Кравчук // Нова педагогічна думка. – 1998. – № 3. – С. 67–70.
134. *Кравчук А. М.* Польська фразеологія з ономастичним компонентом : автореф. дис. ... канд. філол. наук / А. М. Кравчук. – Київ, 1999. – 19 с.
135. *Кравчук А. М.* Вплив просторової семантики топонімів на формування фразеологічного значення (на матеріалі українських та польських фразеологізмів із

компонентом-омонімом) / А. М. Кравчук // Українське мовознавство : міжвідом. наук. зб. – Київ, 2000. – Вип. 22. – С. 47–51.

136. *Криворучко С. М.* О семантико-структурном характере микропонимов (на материале микропонимов с. Каменный Брод Житомирской области) / С. М. Криворучко // Доклады и сообщения Львовского отделения Географического общества УССР. – Львов, 1971. – С. 89–93.

137. *Крип'якевич І. П.* Звідки пішла назва Медобори? / І. П. Крип'якевич // Вісник природознавства. – 1928. – Вип. 2. – С. 114–115.

138. *Крип'якевич І. П.* Львівська Русь у першій половині XVI в. : дослідження і матеріали / І. П. Крип'якевич. – Львів, 1994. – 396 с.

139. *Крип'якевич І. П.* Недобір, а не Медобори / І. П. Крип'якевич // Рідна мова. – 1934. – Ч. 5. – С. 204.

140. *Крип'якевич І. П.* Топоніміка старого Львова / І. П. Крип'якевич // Науковий інформаційний бюлетень Архівного управління УРСР. – Київ, 1964. – № 5. – С. 85–87.

141. *Кровицька О. В.* Назви осіб за територіальною та етнічною приналежністю у староукраїнській мові XVI–XVIII ст. / О. В. Кровицька // Українська лексика в історичному та ареальному аспектах / відп. ред. Р. Й. Керста. – Київ, 1991. – С. 163–171.

142. *Кульчицька Т. Ю.* Життєвий шлях, наукова та творча діяльність професора Юліана Редька / Т. Ю. Кульчицька // Актуальні питання антропоніміки. – Київ : НАНУ, 2005. – С. 5–16.

143. *Купчинский О. А.* Древнейшие славянские топонимические типы и некоторые вопросы расселения восточных славян / О. А. Купчинский // Славянские древности: Этногенез. Материальная культура древней Руси : сб. науч. трудов / отв. ред. В. Д. Королук. – Киев, 1980. – С. 45–72.

144. *Купчинский О. А.* Статистика и стратиграфия восточнославянских топонимов на -ичи и некоторые вопросы исторической географии заселения (на материале УССР) / О. А. Купчинский // Топонимика на службе географии / ред. О. Д. Проходцев. – Москва, 1979. – С. 89–103.

145. *Купчинский О. А.* Украинские географические названия на -ичі XIV–XX вв. (история возникновения, семантико-структурный анализ, статистика и география) : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / О. А. Купчинский. – Одесса, 1974. – 33 с.

146. *Купчинська З. О.* Антропонімний та ойконімний ареали: точки перетину / З. О. Купчинська // Студії з ономастики та етимології. 2017–2018 / відп. ред. В. П. Шульгач. – Київ, 2018. – С. 95–104.

147. *Купчинська З. О.* Ареал українських ойконімів на -ин X–XV ст. / З. О. Купчинська // Актуальні проблеми славянської ономастики. – Гомель, 2006. – С. 138–144.

148. *Купчинська З. О.* Ареал українських ойконімів на -ів (до XIV ст. і XX ст.) / З. О. Купчинська // Студії з ономастики та етимології. – Київ, 2007. – С. 158–166.

149. *Купчинська З. О.* Ареал українських ойконімів на -ьскъ XVIII–XX ст. / З. О. Купчинська // Науковий вісник Чернівецького ун-ту. – Чернівці, 2007. – С. 177–183. – (Слов'янська філологія ; вип. 354–355).

150. *Купчинська З. О.* Ареальний вимір архаїчних ойконімів-плюративів / З. О. Купчинська // Наукові записки Вінницького держ. пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського. – Вінниця, 2012. – С. 359–366. – (Серія: Філологія (мовознавство) ; вип. 16).

151. *Купчинська З. О.* Ареал архаїчних ойконімів на *-інь у ХХ столітті / З. О. Купчинська // Діалектологічні студії. 10. Традиції і новаторство. – Львів, 2015. – С. 504–518.
152. *Купчинська З. О.* Архаїчний ойконімний ландшафт Подільського воєводства XV–XVII ст. / З. О. Купчинська // Вісник Прикарпатського нац. ун-ту ім. В. Стефаніка. – Івано-Франківськ, 2011. – Вип. XXIX–XXXI. – С. 100–106.
153. *Купчинська З. О.* Архаїчні ойконіми на -ичі в системі плуративів / З. О. Купчинська // Українська мова. – Київ, 2012. – № 3. – С. 73–93.
154. *Купчинська З. О.* Галицько-Волинське князівство крізь призму ойконімії (Володимирська, Луцька, Дорогобuzько-Пересопницька землі) / З. О. Купчинська // Східнослов'янські мови в їх історичному розвитку : зб. наук. пр., присвячений 70-річчю від дня народження професора Петра Івановича Білоусенка. – Запоріжжя : ТОВ ЛПС, ЛТД, 2018. – С. 73–83.
155. *Купчинська З. О.* Географічний термін – власна назва: лексико-семантичний зв'язок / З. О. Купчинська // Український правопис і наукова термінологія : зб. наук. праць. – Київ, 1997. – С. 124–130.
156. *Купчинська З. О.* Географія посесивних ойконімів у XVI–XVII ст. / З. О. Купчинська // Вісник Прикарпатського нац. ун-ту ім. В. Стефаніка. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. XV–XVIII. – С. 406–410.
157. *Купчинська З. О.* Деантропонімна архаїчна ойконімія України: відкомпозиції. II. / З. О. Купчинська // Записки з ономастики.– Одеса, Астропринт, 2017. – Вип. 20. – С. 159–175.
158. *Купчинська З. О.* Дещо з мікротопонімії Карпатського регіону / З. О. Купчинська // Студії з ономастики та етимології. – Київ, 2004. – С. 107–114.
159. *Купчинська З. О.* Дещо про методику виокремлення антропонімів із ойконімії / З. О. Купчинська // Вісник Львівського ун-ту. – Львів, 2010. – С. 409–416. – (Серія філологічна ; вип. 50).
160. *Купчинська З. О.* До питання про принципи укладання регіонального словника мікротопонімії / З. О. Купчинська // Сборник научных трудов по лексикографии. – Харків, 1997. – Вып. 4. – С. 101–102.
161. *Купчинська З. О.* До словника власних назв (на матеріалі архаїчної ойконімії України). II. / З. О. Купчинська // Проблеми гуманітарних наук : зб. наук. праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. / ред. кол. Надія Скотна, Марія Федурко та ін. – Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2018. – С. 74–88. – (Філологія ; вип. 42).
162. *Купчинська З. О.* Запозичені імена як твірні основи українських ойконімів / З. О. Купчинська // Současná Ukrajínistika: Problémy jazyka, literatury a kultury. 2 Olomoucké sympozium ukrajínistů. – Olomouc, 2004. – S. 88–92.
163. *Купчинська З. О.* Рукописна ономастична спадщина Мирона Кордуби / З. О. Купчинська, Т. М. Зdirko // Повідомлення Української ономастичної комісії. Нова серія. – Київ – Луцьк : Терен, 2016. – Вип. 2 (17). – С. 27–51.
164. *Купчинська З. О.* Історична “мода” на типи ойконімів / З. О. Купчинська // Nazwy własne a społeczeństwo. – Wrocław – Łask, 2010. – T. 2. – S. 141–151.
165. *Купчинська З. О.* Ойконімія України XVIII–XX ст. з родовим належності / З. О. Купчинська // Вісник Львівського ун-ту. – Львів, 2012. – С. 264–272. – (Серія філологічна ; вип. 56, ч. 1).

166. *Купчинська З. О.* Ойконімна ретро- і перспектива Подільського воєводства / З. О. Купчинська // *Studia Ucrainica Varsoviensia*. 4. – Warszawa : Uniwersytet Warszawski, Katedra Ukrainistyki. – Warszawa, 2016. – С. 153–173.
167. *Купчинська З. О.* Ойконімний ландшафт: історія його вивчення та перспективи дослідження / З. О. Купчинська // IX міжнародний конгрес україністів. Мовознавство : зб. наук. статей. – Київ : Видавництво ІМФЕ, 2018. – С. 249–258.
168. *Купчинська З. О.* Лексико-семантична і словотвірна структура географічних назв на -ин, -ів (територія України, X–XX ст.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 “українська мова” / З. О. Купчинська. – Львів, 1993. – 18 с.
169. *Купчинська З. О.* Ономастична спадщина В. Сімовича / З. О. Купчинська // Науковий вісник Чернівецького університету. – Чернівці, 2008. – С. 258–261. – (Слов’янська філологія ; вип. 312–313).
170. *Купчинська З. О.* Праслов’янський лексичний фонд – основа української архаїчної ойконімії (лексикографічний аспект) / З. О. Купчинська // VI Міжнародний конгрес україністів. Мовознавство. – Донецьк, 2005. – Кн. 5. – С. 296–307.
171. *Купчинська З. О.* Прикметники на *ьп як твірні основи ойконімів України / З. О. Купчинська // Студії з ономастики та етимології. – Київ, 2010. – С. 137–146.
172. *Купчинська З. О.* Просторово-часовий вимір української ойконімії: система і тенденції / З. О. Купчинська // Вісник Львівського ун-ту. – Львів, 2009. – С. 83–91. – (Серія філологічна ; вип. 46, ч. II).
173. *Купчинська З. О.* Семантична модель і семантичне поле (на матеріалі архаїчної української ойконімії) / З. О. Купчинська // Традиційне і нове у вивченні власних назв. Тези доповідей міжнар. ономастичної конф. (Донецьк, 13–16 жовтня 2005). – Донецьк – Горлівка – Святогірськ, 2005. – С. 22–24.
174. *Купчинська З. О.* Семантичний простір з домінантою людиною (на матеріалі української ойконімії) / З. О. Купчинська // Лексикографічний бюлетень. – Київ, 2006. – Вип. 14. – С. 53–68.
175. *Купчинська З. О.* Соціально-історичний запит на власну назву поселення (на матеріалі архаїчної ойконімії України) / З. О. Купчинська // Україноцентризм наукового сумління : зб. наук. праць на пошану професора Зеновія Терлака. – Львів, 2014. – С. 351–368.
176. *Купчинська З. О.* Способи вираження посесивності в мікротопонімії та ойконімії України / З. О. Купчинська // *Mikrotoponimy i makrotoponimy w komunikacji i literaturze*. – Łódź, 2015. – S. 55–66.
177. *Купчинська З. О.* Стратиграфія архаїчної ойконімії України / З. О. Купчинська. – Львів : НТШ, 2016. – 1278 с.; 56 картосхем.
178. *Купчинська З. О.* Стратиграфія відприсвійних топонімів України / З. О. Купчинська // Записки НТШ. – Львів, 1997. – Т. ССXXXIV. – С. 261–280.
179. *Купчинська З. О.* Стратиграфія та ойконімна ареалогія: до історії питання / З. О. Купчинська // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства : зб. наук. праць. – Ужгород, 2016. – Вип. 21. – С. 226–230.
180. *Купчинська З. О.* Archaic Oikonymy of Ukraine in Stratigraphic Aspect / З. О. Купчинська // *Tezes Vanago*, 2007. – Vilnius, 2007. – S. 45–46.
181. *Купчинська З. О.* Стратиграфічний аспект дослідження архаїчної ойконімії України / З. О. Купчинська // *Nowe nazwy własne, nowe tendencje badawcze*. – Kraków, 2007. – S. 345–359.

182. *Купчинська З. О.* Стратиграфічний вимір ойконімної *-ї-моделі України / З. О. Купчинська // Сборник тезисов конф. “Славянские языки и литературы в синхронии и диахронии” 26–28 ноября 2013. Московский гос. ун-т им. М. В. Ломоносова. – Москва, 2013. – С. 205–207. – Режим доступа : http://www.philol.msu.ru/~slavphil/books/slavic_2013.pdf
183. *Купчинська З. О.* Ташицький В. як ономаст / З. О. Купчинська // Українська філологія: досягнення і перспективи. – Львів, 1996. – С. 137–139.
184. *Купчинська З. О.* Топонімічна картина світу: теоретичний аспект / З. О. Купчинська // *Ucrainica II. Současná Ukrajínistika. Problémy jazyka, literatury a kultury.* – Olomouc, 2006. – Čast II. – S. 563–570.
185. *Купчинська З. О.* Українські ойконіми на -ьск- (найраніший документований період) / З. О. Купчинська // Наукові записки Тернопільського нац. пед. ун-ту ім. В. Гнатюка. – Тернопіль, 2007. – С. 200–209. – (Серія: Мовознавство ; 1(16)).
186. *Купчинська З. О.* Українсько-західнослов'янські лексичні паралелі (ойконіми на *ьл) / З. О. Купчинська // *Lexika slovenskej onymie. Zbornik materialov zo 17. slovenskej onomastickej konferencie Trnava 12–14.09.2007.* – Bratislava, 2010. – S. 80–101.
187. *Купчинська З. О.* Nomen negativum як твірна основа архаїчного ойконіма (назви з компонентом не-) / З. О. Купчинська // *Студії з ономастики та етимології.* – Київ, 2009. – С. 76–87.
188. *Купчинський О. А.* Давні східнослов'янські композитні імена, мотивовані ойконімами на -іті / О. А. Купчинський // *З історії української лексикології / відп. ред. Д. Г. Гринчишин.* – Київ, 1980. – С. 213–248.
189. *Купчинський О. А.* Двочленні географічні назви України на -ї- (матеріали до українського топонімічного словника) / О. А. Купчинський // *Питання історії української мови / відп. ред. Л. Л. Гумецька.* – Київ, 1970. – С. 101–129.
190. *Купчинський О. А.* До питання складання словника географічних назв України (матеріали словника двочлених патронімічних назв на -ичі) / О. А. Купчинський // *Історичні джерела та їх використання: зб. ст. / відп. ред. І. Л. Бутич.* – Київ, 1971. – Вип. 6. – С. 100–123.
191. *Купчинський О. А.* Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень. Географічні назви на -ичі / О. А. Купчинський. – Київ, 1981. – 251 с.
192. *Купчинський О. А.* Реконструкція східнослов'янських композитних імен на базі твірних основ ойконімів на -іті / О. А. Купчинський // *Проблеми дослідження діалектної лексики і фразеології української мови : тези доп. Республ. наук. конф.* – Ужгород, 1978. – С. 117–119.
193. *Купчинський О. А.* Статистика та географія двочлених відприсвійних географічних назв України на -ї- / О. А. Купчинський // *Історичні джерела та їх використання : зб. ст. / відп. ред. І. Л. Бутич.* – Київ, 1969. – Вип. 4. – С. 217–236.
194. *Купчинський Олег Антонович:* бібліографічний покажчик / уклад. М. М. Трегуб ; передм. М. А. Вальо; бібліогр. ред. Н. І. Кошик. – Львів, 2006. – 260 с.
195. *Лопушанська Г. Є.* Способи найменування людей у стародавніх греків (на матеріалі поем Гомера) / Г. Є. Лопушанська // *тези доповіді XXII наукової сесії (секція філологічних наук).* – Чернівці, 1966. – С. 97–100.
196. *Луцько Л. Є.* Антропонімікон львів'ян у XIX ст.: імена народжених у соціогрупі “робітники” / Л. Є. Луцько // *Мова і суспільство / голов. ред. Галина Мацюк.* – Львів, 2012. – Вип. 3. – С. 97–105.

197. *Луньо Л. Є.* Соціальна природа імені людини (на матеріалі метричних книг латинською, українською та польською мовами, XIX – перша половина XX ст.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.15 “загальне мовознавство” / Л. Є. Луньо. – Київ, 2013. – 20 с.

198. *Лучик В. В.* Актуальні напрями української ономастики / В. В. Лучик // Записки з ономастики = Opera in onomastica : зб. наук. праць / відп. ред. О. Ю. Карпенко. – Одеса : Астропринт, 2011. – Вип. 14. – С. 126–130.

199. *Лучик В. В.* Про нові напрями української ономастики / В. В. Лучик // Філологічні дослідження : зб. наук. праць з нагоди 80-річчя Ю. О. Карпенка. – Одеса, 2009. – С. 144–146.

200. *Михайличенко Н. Є.* Українські ойконіми на -ець, пов’язані з назвами інших населених пунктів / Н. Є. Михайличенко // Studia Slavistica. 10. Ономастика. Топоніміка / Віртуальний інститут словакістики. – Ужгород : Мистецька Лінія”, 2009. – С. 269–277.

201. *Михайличенко Н. Є.* Структурно-семантичні типи українських ойконімів із формантами -ець, -иця : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук / Н. Є. Михайличенко. – Львів, 2011. – 18 с.

202. *Митнік І.* Львівський період наукової діяльності Вітольда Ташицького / Ірена Митнік // Проблеми слов’янознавства. – 2012. – Вип. 61. – С. 49–53.

203. *Мосур О. С.* Варіанти мікротопонімів Самбірського циркулу кінця XVIII – початку XIX ст. / О. С. Мосур // Science and Education a New Dimension. Philology. – 2018, Sept. – Vol. VI (51), Iss. 176. – P. 50–53. p-ISSN 2308-5258; e-ISSN 2308-1996.

204. *Мосур О. С.* Йосифінська та Францисканська метрики як джерело вивчення мікротопонімів / О. С. Мосур // Дослідження з лексикології і граматики української мови : зб. наук. праць / за ред. проф. І. С. Попової. – Дніпропетровськ : Видав. Біла К. О., 2014. – Вип. 15. – С. 58–66.

205. *Мосур О. С.* Мікротопонія кінця XVIII– початку XIX століття: Самбірський циркул : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук / О. С. Мосур. – Львів, 2019. – 18 с.

206. *Осінчук Ю. В.* Мікротопонімія Радехівщини (лексико-семантичний аналіз) / Ю. В. Осінчук // Брідщина – край на межі Галичини й Волині. Матеріали восьмої краєзнавчої конференції, присвяченої Міжнародному дню музеїв. 23 травня 2014 р. – Броди, 2014. – Вип. 7. – С. 62–68.

207. *Осінчук Ю. В.* Словник мікротопонімів Радехівського району Львівської області / Ю. В. Осінчук // Діалектологічні студії. 10: Традиції і новаторство / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип’якевича НАНУ, 2015. – С. 519–535.

208. *Осінчук Ю. В.* Структурні типи мікротопонімів Радехівщини (двослівні, багатослівні та приименникові мікротопоназви) / Ю. В. Осінчук // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. – Тернопіль : Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2017. — С. 231–234. – (Серія: Мовознавство ; вип. 1 (27)).

209. *Осінчук Ю. В.* Структурні типи мікротопонімів Радехівщини (однослівні назви) / Ю. В. Осінчук // Вісник Львівського університету. / гол. ред.: Т. Салига ; відп. за вип.: О. Костів. – 2017. – С. 82–90. – (Серія філологічна ; вип. 64, ч. II).

210. *Осташ Л. Р.* Бібліографія наукових праць Романа Івановича Осташа / Л. Р. Осташ // Studia Ucrainica Varsoviensia / Uniwersytet Warszawski, Katedra Ukrainistyki ;

[pod red. I. Mytnik]. – Warszawa : Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, 2017. – Т. 5. – S. 309–321.

211. *Осташ Л. Р.* Життя, віддане науці / Л. Р. Осташ, І. Митнік // Студії з ономастики та етимології. 2015–2016 / відп. ред. О. П. Карпенко. – Київ, 2017. – С. 3–14.

212. *Осташ Л. Р.* Список наукових праць Романа Івановича Осташа / підготувала Л. Р. Осташ // Студії з ономастики та етимології. 2015–2016 / відп. ред. О. П. Карпенко. – Київ, 2017. – С. 274–286.

213. *Осташ Л. Р.* Людина світлої душі і щедрої любові / Л. Р. Осташ, І. Митнік // Studia Ucrainica Varsoviensia / pod red. I. Mytnik. – Warszawa : Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, 2017. – Т. 5. – S. 297–308.

214. *Осташ Л. Р.* Лексикографічне опрацювання історичної антропонімії як назріла проблема часу / Л. Р. Осташ, Р. І. Осташ // Українська лексикографія в загальнослов'янському контексті: теорія, практика, типологія. Ларисі Григорівні Скрипник / відпов. ред. к. філол. н. І. С. Гнатюк. – Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2011. – С. 485–493.

215. *Осташ Л. Р., Осташ Р. І.* Українські особові імена XVII ст. як об'єкт лексикографії. 15 (Овдей – Оле(с)ко) / Л. Р. Осташ, Р. І. Осташ // Студії з ономастики та етимології. 2011–2012 / відп. ред. О. П. Карпенко, В. П. Шульгач. – Київ : Кий, 2012. – С. 180–193.

216. *Осташ Л. Р., Осташ Р. І.* Фонетична адаптація християнських особових імен в українській мові середини XVII століття: зміни голосних у середині імені / Л. Р. Осташ, Р. І. Осташ // Діалектологічні студії. 5: Фонетика, морфологія, словотвір / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2005. – С. 87–94.

217. *Осташ Л. Р.* Слов'янські автохтонні власні особові імена в чеському антропоніміконі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.03 “Слов'янські мови” / Л. Р. Осташ. – Київ, 2004. – 17 с.

218. *Осташ Л. Р.* Структура і семантика чеських слов'янських автохтонних імен-комполітів / Л. Р. Осташ // Науковий вісник Чернівецького університету. Слов'янська філологія. – Чернівці, 2004. – Вип. 214–215. – С. 186–193.

219. *Осташ Л. Р.* Творення чеських слов'янських автохтонних імен (лексико-семантичний спосіб) / Л. Р. Осташ // Вісник Прикарпатського університету. Філологія. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. XV–XVIII. – С. 413–416.

220. *Осташ Л. Р.* Тенденції розвитку іменників Чеської Республіки на початку ХХІ століття / Л. Р. Осташ // Nazwy własne a społeczeństwo / pod redakcją Romany Łobodzińskiej. – Łask : LEKSEM, 2010. – Т. 1. – S. 191–198.

221. *Осташ Л. Р.* Функціонування жіночих імен слов'янського походження у ХХ столітті в Чеській Республіці / Л. Р. Осташ // Науковий вісник Чернівецького університету. Слов'янська філологія. – Чернівці : Рута, 2007. – Вип. 356–359. – С. 42–48.

222. *Осташ Р. І.* Украинская антропонимия первой половины XVII века. Мужские личные имена (на материале Реестра Запорожского Войска 1649 г. : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / Р. І. Осташ. – Ужгород, 1986. – 16 с.

223. *Осташ Р. І.* Власні особові імена з однофемними суфіксами в українській антропонімії середини XVII століття / Р. І. Осташ // Linguistica slavica. Ювілейний зб. на пошану Ірини Михайлівни Железняк / відп. ред. В. П. Шульгач. – Київ : Кий, 2002. – С. 104–115.

224. *Осташ Р. І.* Власні особові імена у функції прізвищевих назв / Р. І. Осташ // Українська лексика в історичному та ареальному аспектах / відп. ред. Р. Й. Керста. – Київ : Наукова думка, 1991. – С. 155–163.

225. *Осташ Р. І.* До питання про онімізацію апелювативів при виникненні ойконімів у XVI–XVII ст. / Р. І. Осташ // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. – Тернопіль : ТНПУ, 2007. – С. 222–235. – (Серія : Мовознавство ; вип. 1 (16)).

226. *Осташ Р. І.* До походження прізвищевих назв Реєстру (Спроба етимологічного словника) / Р. І. Осташ // Реєстр Війська Запорозького 1649 року: транслітерація тексту / підготували О. В. Тодійчук, В. В. Страшко, Р. І. Осташ, Р. В. Майборода ; відп. ред. Ф. П. Шевченко. – Київ : Наукова думка, 1995. – С. 517–567.

227. *Осташ Р. І.* Західно- і південнослов'янські елементи в українській антропонімії першої половини XVII століття / Р. І. Осташ // Лексика української мови в її зв'язках з сусідніми слов'янськими і неслов'янськими мовами : тези доповідей. – Ужгород, 1982. – С. 169–171.

228. *Осташ Р. І.* З історії дослідження “Реєстру Війська Запорозького 1649 року” / Р. І. Осташ // Реєстр Війська Запорозького 1649 року: транслітерація тексту / підготували О. В. Тодійчук, В. В. Страшко, Р. І. Осташ, Р. В. Майборода; відп. ред. Ф. П. Шевченко. – Київ : Наукова думка, 1995. – С. 574–581.

229. *Осташ Р. І.* Ідентифікація особи в Реєстрі / Р. І. Осташ // Реєстр Війська Запорозького 1649 року: транслітерація тексту / підготували О. В. Тодійчук, В. В. Страшко, Р. І. Осташ, Р. В. Майборода; відп. ред. Ф. П. Шевченко. – Київ : Наукова думка, 1995. – С. 505–512.

230. *Осташ Р. І.* Із життя сучасних українських прізвищ. 1 / Р. І. Осташ // Українська пропріальна лексика : матеріали наукового семінару 13–14 вересня 2000 р. / відп. ред. І. М. Железняк. – Київ : Київ, 2000. – С. 115–121.

231. *Осташ Р. І.* Із життя сучасних українських прізвищ. 2. / Р. І. Осташ // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства. Українське і слов'янське мовознавство. – Ужгород, 2001. – Вип. 4. – С. 534–537.

232. *Осташ Р. І.* Із життя сучасних українських прізвищ. 3 / Р. І. Осташ // Діалектологічні студії 6 : Лінгвістичний атлас – від створення до інтерпретації / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2006. – С. 293–302.

233. *Осташ Р. І.* Імена в козацьких реєстрах / Р. І. Осташ // Жовтень. – 1984. – № 4. – С. 105–107.

234. *Осташ Р. І.* Чоловічі слов'янські автохтонні імена в козацькій антропонімії / Р. І. Осташ // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полюга. – Київ : Наукова думка, 1995. – Вип. 2. – С. 132–137.

235. *Осташ Р. І.* Корінні і некорінні прізвища / Р. І. Осташ // Українська історична та діалектна лексика : зб. наук. праць. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2003. – Вип. 4. – С. 342–352.

236. *Осташ Р. І.* Корінні і некорінні прізвища: постановка проблеми // Наукові записки. / Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка. – Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка, 2001. – С. 54–57. – (Серія: Філологічні науки (мовознавство) ; вип. 37).

237. *Осташ Р. І.* Онімизація апелятивів у процесі ойконімотворення / Р. І. Осташ // Студії з ономастики та етимології. 2007 / відп. ред. В. П. Шульгач. – Київ, 2007. – С. 211–219.

238. *Осташ Р. І.* Антропонімія наддністрянського села Стриганці / Р. І. Осташ, Л. Р. Осташ // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Д. Гринчишин. – Львів, 1996. – Вип. 3. – С. 200–207.

239. *Осташ Р. І.* Власні особові імена в антропонімії Бойківщини / Р. І. Осташ, Л. Р. Осташ // Бойківщина. Історія та сучасність : матеріали історико-народознавчої конференції “Минуле і сучасне Бойківщини” (Самбір, 6 березня 1995 р.). – Львів : ФІРА-люкс, 1996. – С. 104–106.

240. *Осташ Р. І.* Деривація розмовних варіантів особових власних імен у мовленні наддністрянців / Р. І. Осташ, Л. Р. Осташ // Ономастика і апелятиви (проблеми словотвірної дериватології) / відп. ред. В. О. Горпинич. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський держ. ун-т, 1999. – Вип. 7. – С. 166–171.

241. *Осташ Р. І.* Динаміка власних особових імен на Наддністрянщині / Р. І. Осташ, Л. Р. Осташ // Ономастика східних слов'ян : тези доповідей наукового семінару. – Київ, 1996. – С. 56–57.

242. *Осташ Р. І.* Роздуми про львівську ономастику / Р. І. Осташ // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. В. В. Німчук. – Київ, 2012. – Вип. 1(16). – С. 17–41.

243. *Осташ Р. І.* Власні особові імена в антропонімії Холмщини / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Проблеми регіональної ономастики : тези доповідей і повідомлень наукового семінару. – Київ, 1994. – С. 38–39.

244. *Осташ Р. І.* Гуцульські прізвища: запозичення і псевдозапозичення / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Studia Slovakistica. Випуск 9 : Ономастика. Антропоніміка : зб. наук. ст. / упоряд. і відп. ред. : С. Пахомова, Я. Джоганик. – Ужгород : Видавництво Олександра Гаркуші, 2009. – С. 55–61.

245. *Осташ Р. І.* Давньоруські традиції у творенні чоловічих імен в українській антропонімії I пол. XVII ст. / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Молоді учені-суспільствознавці УРСР – 70-річчю Великого Жовтня : тези Республіканської науково-теоретичної конференції. – Львів, 1987. – С. 198–199.

246. *Осташ Р. І.* До етимології прізвищевих назв козаків із Вінниччини XVII ст. / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Тези доповідей Чотирнадцятої Вінницької обласної історико-краєзнавчої конференції, 5 вересня 1995 р. / відп. ред. М. Кравець. – Вінниця, 1995. – С. 17–19.

247. *Осташ Р. І.* До питання про етимологізацію гуцульських прізвищ / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. – Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2010. – С. 63–67. – (Філологія ; вип. XXV–XXVI).

248. *Осташ Р. І.* Індекс власних особових імен / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Реєстр Війська Запорозького 1649 року: транслітерація тексту / підготували О. В. Тодійчук, В. В. Страшко, Р. І. Осташ, Р. В. Майборода ; відп. ред. Ф. П. Шевченко. – Київ : Наукова думка, 1995. – С. 513–516.

249. *Осташ Р. І.* Прізвища переселенців із Холмщини в антропонімічному просторі України / Р. І. Осташ, Н. Л. Осташ // Студії з ономастики та етимології. 2002 / відп. ред. О. П. Карпенко. – Київ : Київ, 2002. – С. 159–174.

250. *Осташ Р. І.* Прізвища жителів с. Стриганці Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл. / Р. І. Осташ // Студії з ономастики та етимології. 2008 / відп. ред. О. П. Карпенко. – Київ : ПУЛЬСАРИ, 2008. – С. 280–282.

251. *Осташ Р. І.* Суфікс *-к-о* в козацькій антропонімії першої половини XVII ст.: лінгвогеографічний погляд / Р. І. Осташ // Діалектологічні студії. 1: Мова в часі і просторі / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2003. – С. 84–110.

252. *Осташ Р. І.* Тюркські елементи в українській антропонімії / Р. І. Осташ // Українська історична та діалектна лексика / відп. ред. Л. М. Полюга. – Київ : Наукова думка, 1985. – С. 124–137.

253. *Охримович В. Ю.* Знадоби до пізнання народних звичаїв і поглядів правних. Про сільські прозвища / В. Ю. Охримович // Житє і слово. – Львів, 1895. – Т. III. – С. 302–307.

254. *Ощипко І. Й.* Лексико-словотворча структура бойківських прізвищ / І. Й. Ощипко // Тези доп. XXXIX наук. конф., присв. підсумкам наук.- досл. роботи Львівського ун-ту за 1964 р.: Філологія, журналістика. – Львів, 1965. – С. 39–41.

255. *Павлюк С. П.* Новий обґрунтований погляд / С. П. Павлюк // Худаш Михайло. Походження імен та релігійно-міфологічні функції давньоруських і спільнослов'янських язичницьких божеств. – Львів, 2012. – С. 1039–1043.

256. *Панькевич І. А.* Звідки назва “Січ”? / І. А. Панькевич // Рідна мова. – 1938. – № 2. – С. 83–86.

257. *Панькевич І. А.* Кілька уваг до вияснення прізвища боярина і перемиського воеводи Дмитра Дятка / І. А. Панькевич // Збірник історико-філологічного відділу Всеукраїнської Академії наук (Ювілейний збірник на пошану академіка М. С. Грушевського). – Київ, 1928. – № 76. – Ч. II. – С. 195–196.

258. *Панькевич І. А.* Тмуторокань / І. А. Панькевич // Рідна мова. – 1938. – № 5. – С. 235.

259. *Посацька-Черняхівська Є. М.* Географічні назви, пов'язані з іменем людей, їх прізвищами і прізвищами (із спостережень над топонімією Львівщини) / Є. М. Посацька-Черняхівська // Мовознавство. – Київ, 1957. – Т. 14. – С. 23–28.

260. *Посацька-Черняхівська Є. М.* Спроби картографування топонімії Львівщини / Є. М. Посацька-Черняхівська // Ономастика: республ. міжвідомчий зб. / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1966. – С. 37–43.

261. *Посацька-Черняхівська Є. М.* Топонімічні ландшафтні назви Львівської області / Є. М. Посацька-Черняхівська // Питання українського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 3. – С. 164–169.

262. *Проць О. І.* Мікротопонімія півночі Львівської області : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 “українська мова” / О. І. Проць. – Львів, 2011. – 20 с.

263. *Проць О. І.* Опозиція “центр–периферія” в мікротопонімії півночі Львівщини / О. І. Проць // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. – 2013. – Вип. 6 (2). – С. 223–238.

264. *Редько Ю. К.* Взаємозв'язок між українськими прізвищами і топонімічними назвами / Ю. К. Редько // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 227–239.

265. *Редько Ю. К.* Вимова і правопис прізвищ / Ю. К. Редько // Українська мова і література в школі. – 1964. – № 2. – С. 22–23.

266. *Редько Ю. К.* Відмінювання, правопис і наголос українських прізвищ / Ю. К. Редько // Тези доп. Республ. наук. конф. з питань культури української мови. – Київ, 1963. – С. 70–75.

267. *Редько Ю. К.* Відмінювання, правопис і наголос українських прізвищ / Ю. К. Редько // Про культуру мови : матер. Республ. наук. конф. з питань культури української мови (11–15 лютого 1963 р.). – Київ, 1964. – С. 199–209.

268. *Редько Ю. К.* Географія основних типів українських прізвищ на території УРСР / Ю. К. Редько // Питання ономастики : матер. II Республ. наради з питань ономастики / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1965. – С. 77–84.

269. *Редько Ю. К.* Довідник українських прізвищ / Ю. К. Редько. – Київ, 1969. – 255 с.

270. *Редько Ю. К.* До питання про відмінювання, правопис і наголос українських прізвищ / Ю. К. Редько // Доповіді та повідомлення Львівського держ. ун-ту. – Львів, 1961. – Вип. 9. – Ч. 1. – С. 126–129.

271. *Редько Ю. К.* Назва професії як основа виникнення частини українських родових прізвищ / Ю. К. Редько // Дослідження і матеріали з української мови : зб. ст. / відп. ред. І. П. Крип'якевич. – Київ, 1959. – Т. 1. – С. 127–136.

272. *Редько Ю. К.* Наші прізвища на карті України / Ю. К. Редько // Знання та праця. – 1965. – № 7. – С. 16–17.

273. *Редько Ю. К.* Основні словотворчі типи сучасних українських прізвищ у порівнянні з іншими слов'янськими / Ю. К. Редько // Філологічний збірник Українського комітету славістів. – Київ, 1958. – С. 112–129.

274. *Редько Ю. К.* Семантико-структурні типи українських прізвищ / Ю. К. Редько // Тези доп. XXXIX наук. конф. Львівського держ. ун-ту. – Львів, 1965. – С. 54–55.

275. *Редько Ю. К.* Словник сучасних українських прізвищ: у 2 т. Т. 1 / Ю. К. Редько. – Львів, 2007. – 720 с. ; Т. 2. – Львів: НТШ, 2007. – 1438 с.

276. *Редько Ю. К.* Словотворчі типи українських прізвищ, утворених від особових власних імен / Ю. К. Редько // Наукові записки Львівського пед. ін-ту, присв. IV Міжнар. з'їздові славістів.: – Львів, 1959. – С. 26–41. – (Серія філологічних наук ; т. 12, ч. 2).

277. *Редько Ю. К.* Современные украинские фамилии (происхождение, словообразование, территориальное распространение) : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / Ю. К. Редько. – Киев, 1969. – 32 с.

278. *Редько Ю. К.* Суфіксація як основний спосіб творення українських прізвищ іменникового типу / Ю. К. Редько // Ювілейна наук. сесія, присв. 300-річчю Львівського ун-ту : тези доп. секцій філології, журналістики та педагогіки. – Львів, 1961. – С. 36–38.

279. *Редько Ю. К.* Сучасні українські прізвища / Ю. К. Редько. – Київ, 1966. – 216 с.

280. *Редько Ю. К.* Сучасні українські прізвища прикметникового типу / Ю. К. Редько // Питання українського мовознавства. – Львів, 1962. – Кн. 5. – С. 47–58.

281. *Редько Ю. К.* Украинские топонимы, образованные от личных собственных имен / Ю. К. Редько // Доклады и сообщения Львовского отдела Географического общества УССР за 1965 г. – Львов, 1967. – С. 145–149.

282. *Редько Ю. К.* Українські відіменні прізвища / Ю. К. Редько // Звітно-наукова конференція Львівського пед. ін-ту, присв. підсумкам виконання плану наук.-досл. роботи за 1954 р.: тези доп. – Львів, 1955. – С. 12–14. – (Серія лінгвістична).

283. *Редько Ю. К.* Українські складні прізвища / Ю. К. Редько // Вісник Львівського держ. ун-ту. – Львів, 1963. – С. 99–103. – (Серія філологічна ; № 1).

284. *Редько Ю. К.* Ономастичні дослідження на кафедрі української мови Львівського університету / Ю. К. Редько, Є. М. Черняхівська // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ : Наукова думка, 1967. – Вип. 4. – С. 56–61.
285. *Рипецкая О. Ф.* К методике изучения топонимических элементов / О. Ф. Рипецкая // Тезисы докл. и сообщ. Всесоюзной конф. по топонимике СССР (28.I.–2.II. 1965 г.). – Львів, 1965. – С. 41–43.
286. *Рипецкая О. Ф.* О методике и результатах синхронического изучения славянских реликтов в ойконимиконе ГДР / О. Ф. Рипецкая // Перспективы развития славянской ономастики / отв. ред. А. В. Суперанская. – Москва, 1980. – С. 121–125.
287. *Рипецкая О. Ф.* Славянская топонимика между Одером и Вислой в немецком языке (XII–XVIII вв.) : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук / О. Ф. Рипецкая. – Львов, 1954. – 16 с.
288. *Рипецкая О. Ф.* Суперстратные формы субстратных топонимов (Немецкие топонимы славянского происхождения) / О. Ф. Рипецкая // Тезисы докл. и сообщ. конф. по топонимике северо-западной зоны СССР. – Рига, 1966. – С. 31–32.
289. *Рипецька О. Ф.* До питання про методологію топоніміки як науки / О. Ф. Рипецька // Питання топоніміки та ономастики : матер. I Республ. наради з питань топоніміки та ономастики / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1962. – С. 211–213.
290. *Рипецька О. Ф.* До проблеми стандартизації правопису німецькомовних краєзнавчих назв, імен та прізвищ / О. Ф. Рипецька // Український правопис: так чи ні: обговорення нової редакції “Українського правопису” / упоряд. О. О. Тараненко. – Київ, 1997. – С. 142–146.
291. *Рипецька О. Ф.* Морфолого-словотворча адаптація субстратних топонімів / О. Ф. Рипецька // Тези доп. XXXIX наук. конф., присв. підсумкам наук.-досл. роботи Львівського ун-ту за 1964 р.: Філологія, журналістика. – Львів, 1965. – С. 72.
292. *Рипецька О. Ф.* Особливості морфосемантичної структури ойконімів НДР / О. Ф. Рипецька // Іноземна філологія. – Львів, 1974. – Вип. 33. – С. 46–51.
293. *Рипецька О. Ф.* Принципи класифікації німецької топонімії слов'янського походження / О. Ф. Рипецька // Тези II Республ. ономастичної наради. – Київ, 1962. – С. 65–67.
294. *Рипецька О. Ф.* Принципи переоформлення слов'янських топонімів у німецькій мові / О. Ф. Рипецька // Тези доп. VI укр. славіст. конф. (13–18 жовтня 1964 р.). – Чернівці, 1964. – С. 55–56.
295. *Рипецька О. Ф.* Принципи фонеморфічного аналізу ойконімів НДР / О. Ф. Рипецька // Іноземна філологія. – Львів, 1973. – Вип. 31. – С. 45–55.
296. *Рипецька О. Ф.* Слов'янські елементи в топонімії Мекленбургу / О. Ф. Рипецька // Слов'янське мовознавство : зб. ст. / гол. ред. Л. А. Булаховський. – Київ, 1962. – Т. 4. – С. 239–249.
297. *Рудницький Я. А.* Запитник для збирання матеріалів до українського особового і місцевого назовництва / Я. А. Рудницький // Бюлетень УВАН. – 1946. – № 6. – С. 17–18.
298. *Рудницький Я. А.* Звідкіля взялися наші особові імена / Я. А. Рудницький // Життя і знання. – Львів, 1937. – № 10. – С. 94–95.
299. *Рудницький Я. А.* Із давньоукраїнського особового назовництва: ймення Жизнобуд / Я. А. Рудницький // Symbolae Philologicae in honorem Vitoldi Taszycki : Prace Komisji Językoznawstwa. – Wrocław ; Warszawa ; Kraków, 1968. – № 17. – S. 292–295.
300. *Рудницький Я. А.* Кульчичі чи Кільчичі? / Я. А. Рудницький // Літопис Бойківщини. – 1935. – Ч. 5. – С. 36–40.

301. Рудницький Я. А. Назви “Галичина” й “Волинь” / Я. А. Рудницький. – Вінніпег, 1952. – 32 с.
302. Рудницький Я. А. Про місцеву назву Семигинів / Я. А. Рудницький // Наша Батьківщина. – Львів, 1937. – № 2. – С. 269–271.
303. Рудницький Я. А. Про українські особові ймення / Я. А. Рудницький // Рід і знамено. – Франкфурт, 1947. – № 2. – С. 27–30.
304. Рудницький Я. А. Слово і назва “Україна” / Я. А. Рудницький. – Вінніпег, 1951. – 132 с.
305. Рудницький Я. А. Студії з назвознавства. I. Слов’янський назвознавчий фольклор у Канаді / Я. А. Рудницький. – Вінніпег, 1956. – 32 с.
306. Рудницький Я. А. Українські відособові географічні назви / Я. А. Рудницький // Життя і знання. – Львів, 1936. – № 9. – С. 70.
307. Свашенко А. О. Значення наукових розвідок В. Сімовича для дослідження етимології “темних” білоруських прізвищ / А. О. Свашенко // Розвиток мовознавства в Західній Україні в 20–30-х роках ХХ ст. : тези доповідей. – Львів, 1992. – С. 38–40.
308. Свенціцький І. С. Назва Русь в історичному розвитку до XIII-го в. / І. С. Свенціцький // Рідна мова. – 1936. – Ч. 2. – С. 59–62; Ч. 3 – С. 103–108; Ч. 4 – С. 157–162.
309. Свенціцький І. С. Зарис речевого і прикметникового окреслення назви Русь XI–XVI в. / І. С. Свенціцький // Рідна мова. – 1936. – Ч. 6. – С. 247–251.
310. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля. – Київ, 2008. – 711 с.
311. Сенів М. И. Украинская антропонимия XIV–XVIII вв. (женские именованія) : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / М. И. Сенів. – Ужгород, 1986. – 16 с.
312. Сенів М. И. До історії адаптації жіночих календарних власних імен в українській мові XIV – поч. XIX ст. / М. И. Сенів // Мовознавство. – Київ, 1982. – № 4. – С. 72–76.
313. Сенів М. И. Жіночі церковно-християнські власні імена в українських писемних пам’ятках XIV–XVII ст. як давньоруська спадщина / М. И. Сенів // Українська лексика в історичному та ареальному аспектах / відп. ред. Р. Й. Керста. – Київ, 1991. – С. 15–20.
314. Сенів М. И. Народні варіанти українських канонічних жіночих особових імен у пам’ятках української мови XIV–XVI вв. (на матеріалах з історичного словника української мови) / М. И. Сенів // Проблеми дослідження діалектної лексики і фразеології української мови : тези доп. Республ. наук. конф. – Ужгород, 1978. – С. 131–132.
315. Сенів М. И. Основні способи і засоби ідентифікації жінки в писемних пам’ятках української мови XIV–XVIII ст. / М. И. Сенів // З історії української лексикології / відп. ред. Д. Г. Гринчишин. – Київ, 1980. – С. 160–200.
316. Сімович В. I. Історичний розвиток українських (здібнелих та згубілих) чоловічих хресних імен із окремишньою увагою на завмерлі суфікси / В. I. Сімович // Sborník prací I Sjezdu slovanských filologů v Praze 1929; sv. II. Přednášky. – Praha, 1932. – S. 696–704.
317. Сімович В. I. Українські прізвища з хресних імен / В. I. Сімович // Українське мовознавство / В. Сімович. – Оттава, 1984. – Т. 2. – С. 198–202.
318. Сімович В. I. Українські чоловічі ймення осіб на -но- (в історичному освітленні) / В. I. Сімович // Збірник Комісії для дослідження історії української мови. – Київ, 1931. – Т. 1. – С. 87–111.
319. Сімович В. I. Як наголошувати наші прізвища на -енко / В. I. Сімович // Українське мовознавство / В. Сімович. – Оттава, 1984. – Т. 2. – С. 203–208.

320. *Сімович В. І.* Як наголошувати наші прізвища на -енко? / В. І. Сімович // *Onomastica*. Назвознавчі статті (антропонімія). – Вінніпег, 1967. – № 34. – С. 14–21.

321. *Сколоздра-Шепітко О. Р.* Літературно-художня онімія роману Оксани Забужко “Музей покинутих секретів” / О. Р. Сколоздра-Шепітко // *Актуальні проблеми філології та перекладознавства* : збірник наукових праць. – Хмельницький, 2013. – Вип. 6. – Ч. 3. – С. 225–236.

322. *Сколоздра О. Р.* Номінація осіб у бориславських оповіданнях Івана Франка / О. Р. Сколоздра // *Збірник наукових праць Полтавського державного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка*. – Полтава, 2009. – С. 187–196. – (Серія: Філологічні науки ; вип. 1–2).

323. *Сколоздра О. Р.* Онімна та апелятивна номінація особи в малій прозі Івана Франка : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / О. Р. Сколоздра. – Львів, 2008. – 18 с.

324. *Сколоздра О. Р.* Особливості антропонімікону малої прози Івана Франка / О. Р. Сколоздра // *Вісник Львівського університету*. – Львів: Видавничий центр Львівського національного університету імені Івана Франка, 2009. – С. 148–154. – (Серія філологічна ; вип. 46 ; ч. 2).

325. *Сколоздра-Шепітко О. Р.* Промовисті імена персонажів Франкової прози / О. Р. Сколоздра-Шепітко // *У координатах мови* : зб. наук. праць на пошану професора Лідії Коць-Григорчук. – Львів : ПАІС, 2016. – С. 311–321.

326. *Сколоздра-Шепітко О. Р.* Слов'янська антропонімія в українській історичній прозі / О. Р. Сколоздра-Шепітко // *Серце чистеє, думка чесная...* : зб. наук. праць і матеріалів на пошану Ірини Ощипко. – Львів, 2018. – С. 512–527.

327. *Славянська філологія. Отговори на вьпросити за научната анкета по езикознание. Материали за V Международен конгрес на славистите*. – София, Издателство НАБАН, 1963. – Т. 1. – С. 347–350.

328. *Сокіл Н. В.* Географічні терміни в мікротопонімі Центральної Бойківщини: порівняльний аспект / Н. В. Сокіл // *Проблеми української термінології*. – Львів, 2006. – Вип. 559. – С. 288–292.

329. *Сокіл Н. В.* Етнокультурний аспект мікротопонімів Бойківщини / Н. В. Сокіл // *Народознавчі зошити*. – Львів, 2009. – Вип. 5–6. – С. 757–763.

330. *Сокіл-Клепар Н. В.* Конотативні мікротопоніми Українських Карпат / Н. В. Сокіл-Клепар // *Записки з ономастики*. – Одеса : Астропринт, 2015. – Вип. 18. – С. 623–633.

331. *Сокіл-Клепар Н. В.* Концепт “Тора” в мікротопонімах Українських Карпат / Н. В. Сокіл-Клепар // *Народознавчі зошити*. – Львів, 2011. – Вип. 3. – С. 482–488.

332. *Сокіл-Клепар Н. В.* Концепт “Людина” в мікротопонімах Українських Карпат / Н. В. Сокіл-Клепар // *Актуальні проблеми філології та перекладознавства* : зб. наук. праць. – Хмельницький : ХмЦНП, 2013. – Вип. 6. – Ч. II. – С. 238–246.

333. *Сокіл-Клепар Н. В.* Мікротопоніми крізь призму когнітивної науки / Н. В. Сокіл-Клепар // *Когнітологія в системі гуманітарних наук*: зб. наук. праць. – Полтава : ІІІ Шевченко, 2013. – Вип. 2. – С. 62–67.

334. *Сокіл-Клепар Н. В.* Роль антропонімів у номінації мікротопонімів Українських Карпат / Н. В. Сокіл-Клепар // *Наукові записки*. – Тернопіль, 2014. – С. 259–264. – (Серія: Мовознавство).

335. *Сокіл-Клепар Н. В.* Сакральні мікротопоніми в українському ономастиконі / Н. В. Сокіл-Клепар // *Народознавчі зошити*. – Львів, 2014. – Вип. 5. – С. 771–777.

336. *Сокіл Н. В.* Мікротопонімія Сколівщини : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / Н. В. Сокіл. – Львів, 2007. – 20 с.
337. *Сокіл Н. В.* Мікротопонімія Сколівщини / Н. В. Сокіл. – Львів : Афіша, 2008. – 206 с.
338. *Сокіл Н. В.* Мікротопоніми Сколівщини, що походять від термінів на означення рельєфу місцевості / Н. В. Сокіл // Вісник Львівського університету. – Львів, 2006. — С. 192–202. – (Серія філологічна ; вип. 38, ч. I).
339. *Сокіл Н. В.* Мікротопоніми суфіксальної деривації (на матеріалі мікротопонімії Сколівщини) / Н. В. Сокіл // Актуальні проблеми дослідження граматики та лексикології: Матеріали Міжнародної науково-теоретичної конференції 4–5 жовтня 2006. – Вінниця, 2006. – С. 88–93.
340. *Тарновецька Л. О.* Антропонімічні студії Василя Сімовича / Л. О. Тарновецька // Розвиток мовознавства в Західній Україні в 20–30-х рр. ХХ ст. – Львів, 1992. – С. 36–38.
341. Теория и методика ономастических исследований / отв. ред. А. П. Непокупный. – Москва : Наука, 1986. – 256 с.
342. *Тимошик Г. В.* Античні теофорні імена у новочасних перекладах Святого Письма українською мовою / Г. В. Тимошик // Міфологія і фольклор. – Львів, 2009. – № 2–3 (3). – С. 58–71.
343. *Тимошик Г. В.* Біблієантропоніми Авраам – Сара, Йосип – Марія: особливості рецепції в координатах українського мовнокультурного виміру / Г. В. Тимошик // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів, 2011. – Вип. 52. – С. 156–171.
344. *Тимошик Г. В.* Біблієантропоніми в новочасних перекладах Святого Письма українською мовою : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / Г. В. Тимошик. – Львів, 2010. – 25 с.
345. *Тимошик Г. В.* Давньоримський ономастикон Новозавітного Канону в новочасних перекладах святописемних текстів українською мовою / Г. В. Тимошик // Українська історична і діалектна лексика : збірник наукових праць. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. – Вип. 5. – 2007. – С. 225–278.
346. *Тимошик Г. В.* Ономастикон у перекладі євангелій отця Маркіяна Шашкевича / Г. В. Тимошик // Записки НТШ. Праці Філологічної секції. – Львів, 2012. – Т. CCLXIII. – С. 43–68.
347. *Тимошик Г. В.* Особливості побудови давньогебрейського іменника новозавітного тексту (на матеріалі новочасних українських перекладів Святого Письма українською мовою) / Г. В. Тимошик // Вісник Львівського університету. Серія філологічна – Львів, 2012. – Вип. 57. – С. 185–202
348. *Тимошик Г. В.* Рецепція біблійної пропріальної лексики у творчості Івана Франка / Г. В. Тимошик // Іван Франко: дух, наука, думка, воля : матеріали Міжнародного наукового конгресу, присвячені 150-річчю від дня народження Івана Франка (Львів, 27 вересня – 1 жовтня 2006 р.). – Львів : Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2010. – Т. 2. – С. 121–140.
349. *Ткач Л. О.* Мовознавчий світогляд Василя Сімовича в контексті сучасних потреб українського мовознавства / Л. О. Ткач // Науковий вісник Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича : зб. наук. праць. Слов'янська філологія / наук. ред. Бунчук Б. І. – Чернівці : Рута, 2008. – Вип. 312–313. – С. 29–35.
350. *Ткач Л. О.* Передмова / Л. О. Ткач // Василь Сімович : Праці у двох томах. Т. 1: Мовознавство / упоряд. і передм. Л. Ткач. – Чернівці : Книги – ХХІ, 2005. – С. 13–28.

351. *Фаріон І. Д.* Антропонімійна система Верхньої Наддніпрянщини кінця XVIII – початку XIX ст. (прізвищеві назви) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / І. Д. Фаріон. – Львів, 1996. – 22 с.
352. *Фаріон І. Д.* Антропонімійна система Підкарпатської Львівщини кін. XVIII – поч. XIX ст. / І. Д. Фаріон // Мовознавство. – Київ, 1997. – № 2–3. – С. 35–39.
353. *Фаріон І. Д.* Антропонімія як об’єкт лексикографічних досліджень / І. Д. Фаріон // Сб. научн. трудов по лексикографії. – Харьков, 1997. – Вип. 4. – С. 45–46.
354. *Фаріон І. Д.* Антропонімна функція квалітативних суфіксів у структурі ПН / І. Д. Фаріон // Мовознавчі студії. Записки НТШ. – Львів, 2002. – С. 217–235.
355. *Фаріон І. Д.* До питання генези українського антропонімного форманта *-енк-о* (територіальне поширення в діахронії) / І. Д. Фаріон // Слов’янська ономастика. – Ужгород, 1998. – С. 212–220.
356. *Фаріон І. Д.* До проблеми функціонально-семантичного статусу фінального форманта *-а* в апелятивній та антропонімійній лексиці / І. Д. Фаріон // Питання мовознавства. – Кіровоград, 1997. – С. 198–205.
357. *Фаріон І. Д.* Ідентифікаційна функція антропоніма як складник його онтологічної природи / І. Д. Фаріон // До джерел : збірник наукових праць на пошану Олега Купчинського з нагоди його 70-річчя. – Київ – Львів, 2004. – С. 254–269.
358. *Фаріон І. Д.* Імена та прізвища як національні ідентифікатори. – Режим доступу : <http://blogs.pravda.com.ua/authors/farion/57af1f56d25b9/>, 13.08.16.
359. *Фаріон І. Д.* Когнітивно-креативний аспект антропонімійної лексики / І. Д. Фаріон // В пространстві філології. – Юго-Восток – Донецьк, 2002. – С. 188–198.
360. *Фаріон І. Д.* Комунікаційний та ономастичний простір Маркіяна Шашкевича як чинник націєтворення / І. Д. Фаріон // Науковий вісник Чернівецького університету. – Чернівці, 2007. . – С. 218–223. – (Слов’янська філологія ; вип. 356–359).
361. *Фаріон І. Д.* Метафоризація і метонімізація як спосіб виникнення прізвищ / І. Д. Фаріон // Українська ономастика ; зб. на честь К. К. Цілуйка. – Київ, 1998. – С. 157–161.
362. *Фаріон І. Д.* Національне й універсальне в антропонімії / І. Д. Фаріон // Іншомовні елементи в ономастиці України. – Київ, 2001. – С. 108–113.
363. *Фаріон І. Д.* Ономастичні дослідження у Львівському університеті / І. Д. Фаріон // Українська філологія: школи, постаті, проблеми. – Львів : Світ, 1999. – С. 143–148.
364. *Фаріон І. Д.* Основні принципи історичного лексикографування прізвищевих назв / І. Д. Фаріон // Проблеми слов’янської ономастики ; зб. наук. праць. – Ужгород, 1999. – С. 173–179.
365. *Фаріон І. Д.* Принципи лексикографування історичного антропонімійного матеріалу / І. Д. Фаріон // Проблеми слов’янської ономастики. – Ужгород, 1999. – С. 173–179.
366. *Фаріон І. Д.* Прізвищеві назви композитного структурного типу (за матеріалами Францисканської та Йосифінської метрик наприк. XVIII – поч. XIX ст. терену Підкарпатської Львівщини) / І. Д. Фаріон // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 537–544.
367. *Фаріон І. Д.* Прізвищеві назви українців кінця XVIII – початку XIX ст., утворені морфологічним способом словотвору / І. Д. Фаріон // Вісник українознавства ДУ “Львівська політехніка”. – Львів, 1995. – № 296. – С. 109–113.
368. *Фаріон І. Д.* Проблема онтологічної природи антропоніма / І. Д. Фаріон // Наукові записки. – Тернопіль, 2003. – С. 52–55. – (Серія: Мовознавство. Ономастика, ч. 1).

369. *Фаріон І. Д.* Саме згодних називатися горщиками в піч і ставлять (Про національне й універсальне в антропонімії) / І. Д. Фаріон // Урок української. – Київ, 2002. – № 7. – С. 18–20.
370. *Фаріон І. Д.* Слова як свідки правди. Лінгвістична експертиза етнонімів “жид” і “москаль” у контексті мітингової промови / І. Д. Фаріон // Персонал. 2004. – № 12. – С. 66–74; Універсум. 7–9 (130–132). 2004. – Режим доступу : <http://universum.lviv.ua/magazines/universum/2004/3/svid.html>).
371. *Фаріон І. Д.* Словотвірно-семантична структура прізвищ з формантами -ай, -ей, -ій / І. Д. Фаріон // Словотвір як вияв динаміки мови. – Львів, 1994. – Ч. 2. – С. 90–91.
372. *Фаріон І. Д.* Структурно-семантичні типи трансантропонімізованих прізвищевих назв (за Йосифінською та Францисканською метриками кін. XVIII – поч. XIX ст. терену Верхньої Наддністрянщини) / І. Д. Фаріон // Питання сучасної ономастики. – Дніпропетровськ, 1997. – С. 185–186.
373. *Фаріон І. Д.* Структурно-функціональні особливості форманта -он в особових іменах та прізвищевих назвах українців / І. Д. Фаріон // Функціональна граматики. – Донецьк, 1994. – С. 204–205.
374. *Фаріон І. Д.* Українські прізвищеві назви наприкінці XVIII – поч. XIX ст. (з етимологічним словником) / І. Д. Фаріон. – Львів : Літопис, 2001. – 372 с.
375. *Фаріон І. Д.* Ювілей як сходження до вершин (з нагоди вісімдесятиліття від дня народження відомого українського мовознавця Михайла Лукича Худаша) / І. Д. Фаріон // Народознавчі зошити. – 2005. – Вип. 5–6. – С. 643–645.
376. *Федорів І. О.* Мирон Кордуба як вчений: життя і діяльність / І. О. Федорів // Історія української географії / редкол.: О. І. Шаблій, О. В. Заставецька, Я. І. Жупанський та ін. – Тернопіль, 2006. – Вип. 14. – С. 12–23.
377. *Франко І. Я.* Квестіонар для збирання місцевих переказів / І. Я. Франко, В. М. Гнатюк // Хроніка НТШ. – Львів, 1907. – № 32. – Вип. 4. – С. 16–25.
378. *Франко І.* Причинки до української ономастики / Іван Франко // Зібрання творів : у 50 т. Т. 36 / Іван Франко. – Київ, 1982. – С. 391–426.
379. *Франко І.* Звідки взялася назва “бойки” / Іван Франко // Зібрання творів : у 50 т. Т. 29 / Іван Франко. – Київ, 1982. – С. 411–415.
380. *Франко І.* Увага про назву “Палінодія” / Іван Франко // Зібрання творів : у 50 т. Т. 34 / Іван Франко. – Київ, 1982. – С. 408–410.
381. *Хобзей Н. В.* Міфоніми на позначення назви чорт у гуцульському говорі / Н. В. Хобзей // Українська лексика в історичному та ареальному аспектах / відп. ред. Р. Й. Керста. – Київ, 1991. – С. 124–127.
382. *Худаш М. Л.* Антропонімія та її наукове значення / М. Л. Худаш // Матер. звітної наук. сесії Інституту суспільних наук АН УРСР за 1971 р. – Київ, 1971. – С. 128–130.
383. *Худаш М. Л.* До етимології етноніма *серби* / М. Л. Худаш // В пространстве филологии. – Юго-Восток–Донецк, 2002. – С. 2002. – С. 141–151.
384. *Худаш М. Л.* До етимології слов’янського історичного етноніма *будини* / М. Л. Худаш // Актуальні питання антропоніміки : зб. матеріалів наук. читань пам’яті Юліана Редька. – Київ, 2005. – С. 230–236.
385. *Худаш М. Л.* До питання походження назви гуцули / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1984. – № 5. – С. 57–62.
386. *Худаш М. Л.* З історії української антропонімії / М. Л. Худаш. – Київ : Наукова думка, 1977. – 235 с.

387. *Худаш М. Л.* З історії формування і становлення українських прізвищ / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1969. – № 2. – С. 37–46.
388. *Худаш М. Л.* З приводу слов'янських ойконімів та етнонімів на * -itji, розцінюваних як непатронімічні або псевдопатронімічні / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1987. – № 6. – С. 32–41.
389. *Худаш М. Л.* Из спостережень над українськими козацькими особовими назвами-композиціями середини XVII ст. / М. Л. Худаш // Ономастика: республ. міжвідомчий зб. / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1966. – С. 136–145.
390. *Худаш М. Л.* Давньоруські племінні етноніми в зв'язку з іншими слов'янськими (до критеріїв етимологізації слов'янських етнонімів) / М. Л. Худаш, В. М. Абашина // Лексика української мови в її зв'язках з сусідніми слов'янськими і неслов'янськими мовами : тези доп. наук. конф. Ужгородського держ. ун-ту. – Ужгород, 1982. – С. 27–28.
391. *Худаш М. Л.* Питання походження етноніма лемки / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1985. – № 6. – С. 45–52.
392. *Худаш М. Л.* Походження імен та релігійно-міфологічні функції давньоруських і спільнослов'янських язичницьких божеств / М. Л. Худаш. – Львів, 2012. – 1060 с.
393. *Худаш М. Л.* Походження українських карпатських і прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімі утворення) / М. Л. Худаш, М. О. Демчук. – Київ, 1991. – 267 с.
394. *Худаш М. Л.* Проблема походження назви бойки / М. Л. Худаш // Бойківщина: Історико-етнографічне дослідження / відп. ред. Ю. Г. Гошко. – Київ, 1983. – С. 38–44.
395. *Худаш М. Л.* Про походження давньоруських етнонімів дреговичі й угличі / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1981. – № 5. – С. 52–58.
396. *Худаш М. Л.* Складні українські особові назви XVII ст. (на матеріалі реєстру запорізького війська Богдана Хмельницького, складеного після Зборівського договору 1649 р.) / М. Л. Худаш // Питання історії української мови / відп. ред. Л. Л. Гумецька. – Київ, 1970. – С. 158–175.
397. *Худаш М. Л.* Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відапелятивні утворення) / М. Л. Худаш. – Львів, 2006. – 451 с.
398. *Худаш М. Л.* Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (утворення від відапелятивних антропонімів) / М. Л. Худаш. – Львів, 2004. – 534 с.
399. *Худаш М. Л.* Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (утворення від слов'янських автохтонних відкомполітичних скорочених особових власних імен) / М. Л. Худаш. – Київ, 1995. – 362 с.
400. *Худаш М. Л.* Українські козацькі особові назви (комполіти і словосполучення) середини XVII ст. (на матеріалі реєстрів запорізького війська Богдана Хмельницького, складених після Зборівського договору 1649 р.) / М. Л. Худаш // Дослідження і матеріали з української мови : зб. наук. праць / відп. ред. І. Крип'якевич. – Київ, 1964. – Т. 6. – С. 146–157.
401. *Худаш М. Л.* Явище звукового збігу давніх слов'янських відкомполітичних скорочених особових власних імен або їх основ із загальноживаними словами / М. Л. Худаш // Мовознавство. – Київ, 1990. – № 6. – С. 36–40.
402. *Царалунга І. Б.* Українські топоніми на -ани (-яни) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 “українська мова” / І. Б. Царалунга. – Львів, 2006. – 17 с.
403. *Царалунга І. Б.* Українські топоніми на -ани (-яни) : монографія / І. Б. Царалунга. – Хмельницький : Авіст, 2007. – 157 с.

404. *Цілуйко К. К.* Перспективи дальшого розвитку української ономастики / К. К. Цілуйко // Повідомлення Української ономастичної комісії / відп. ред. К. К. Цілуйко. – Київ, 1967. – Вип. 3. – С. 3–12.
405. *Цілуйко К. К.* Українська топоніміка напередодні V Міжнародному з'їзді славистів / К. К. Цілуйко // Питання топоніміки та ономастики. – Київ, Вид-во АН УРСР, 1962. – С. 5–16.
406. *Ціхоцький І. Л.* Динаміка розвитку вуличного топонімікону провінційних міст Галичини у XX–XXI ст. (на матеріалі міської топонімії м. Буська) / І. Л. Ціхоцький // У координатах мови : зб. наук. праць на пошану професора Лідії Коць-Григорчук. – Львів : ПАІС, 2016. – С. 330–345.
407. *Ціхоцький І. Л.* Пізньосередньовічний топонімікон Буська (до проблеми формування і розвитку) / І. Л. Ціхоцький // Вісник Львівського університету. – Львів, 2017. – С. 134–143. – (Серія філологічна ; вип. 64(2)).
408. *Черняхівская Е. М.* Взаимоотношения между названиями населенных мест и гидронимами / Е. М. Черняхівская // Доклады и сообщения Львовского отделения Географического общества УССР за 1964 г. – Львов, 1965. – С. 82–84.
409. *Черняхівська Є. М.* Питання гідронімо-топонімічної омонімії / Є. М. Черняхівська // Тези III Республ. ономастичної (гідронімічної) конф. – Київ, 1965. – С. 91–95.
410. *Черняхівська Є. М.* Питання словотворчої будови топонімічних назв на Львівщині / Є. М. Черняхівська // Тези доп. і вист. I Республ. топонімічної наради. – Київ, 1959. – С. 36–41.
411. *Черняхівська Є. М.* Принципи картографування топоніміки (на матеріалах Львівщини) / Є. М. Черняхівська // Тези II Республ. ономастичної наради. – Київ, 1962. – С. 75–78.
412. *Черняхівська Є. М.* Принципи укладання топонімічного словника Львівщини / Є. М. Черняхівська // Тези доп. XXXX наук. конф., присв. підсумкам наук.-досл. роботи Львівського ун-ту за 1965 р. – Львів, 1966. – С. 25–26. – (Філологія, журналістика).
413. *Черняхівська Є. М.* Складні топонімічні назви (синтаксикоморфологічний і лексико-синтаксичний способи словотворення у топонімії) / Є. М. Черняхівська // Питання українського мовознавства. – Львів, 1962. – № 5. – С. 141–149.
414. *Черняхівська Є. М.* Словотворча структура топонімічних назв Львівщини / Є. М. Черняхівська // Питання українського мовознавства. – Львів, 1960. – Кн. 4. – С. 144–149.
415. *Черняхівська Є. М.* Топонімічні назви Львівщини, утворені семантичним способом / Є. М. Черняхівська // Ювілейна наук. сесія, присв. 300-річчю Львівського ун-ту: Тези доп. секції філології, журналістики та педагогіки. – Львів, 1961. – С. 44–46.
416. *Черняхівская Е. М.* О принципах словообразовательного анализа топонимов и гидронимов / Е. М. Черняхівська // Тезисы докл. и сообщ. конф. по топонимике северо-западной зоны СССР. – Рига, 1966. – С. 53–55.
417. *Черняхівская Е. М.* Топонимия Львовщины : автореф. дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.02.02 “Языки народов СССР (украинский язык)” / Є. М. Черняхівська. – Львов, 1966. – 20 с.
418. *Чучвара А.* Когнітивні чинники формування неофіційного найменування сільського школяра (на матеріалі опитування учнів загальноосвітніх шкіл Львівської області) / Адріана Чучвара // Українознавство. – 2013. – № 2 (47). – С. 127–131.
419. *Чучвара А. П.* Соціокогнітивні чинники формування прізвиська школяра (на матеріалі неофіційного іменника учнів Львівської області) : автореф. дис. на здобуття наук.

ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “українська мова” / А. П. Чучвара. – Львів, 2013. – 20 с.

420. *Шаблій О. І.* Питання просторово-географічного аспекту вивчення мікротопонімії (на матеріалі Західного Поділля) / О. І. Шаблій // Тези доп. IV Республ. ономастичної конф. – Київ, 1969. – С. 39–40.

421. *Шараневич И.* Славянские начатки склонов Карпат / И. Шараневич. – Львов, 1870. – 15 с.

422. *Шило Г. Ф.* Из спостережень над словотворенням топоніміки Львівщини та південної Волині (на південь від лінії Володимир-Волинський – Луцьк). Назви, утворені від особових імен, прізвиськ та прізвиськ / Г. Ф. Шило // Наукові записки Львівського пед. ін-ту... – Львів, 1959. – С. 76–88. – (Серія філології ; т. 12, ч. 2).

423. *Шило Г. Ф.* Слов'янські місцеві назви (на матеріалі деяких північних районів Дрогобищини) / Г. Ф. Шило // Тези доп. і вист. I Республ. топонімічної наради. – Київ, 1959. – С. 42–45.

424. Шило Г. Ф. Топонімічні назви північних районів колишньої Дрогобицької області / Г. Ф. Шило // Доповіді та повідомлення Дрогобицького держ. пед. ін-ту. – Дрогобич, 1961. – С. 128–130.

425. *Шило Г. Ф.* Топонімічні назви типу Добряни, Добровляни / Г. Ф. Шило // Тези II Республ. ономастичної наради. – Київ, 1962. – С. 57–58.

426. *Шило Г. Ф.* Топонимы и микропонимы на -ище, -иско в бассейне Верхнего Днестра, Западного Буга и Припяти / Г. Ф. Шило // Тезисы докл. и сообщ. конф. по топонимике северо-западной зоны СССР. – Рига, 1966. – С. 152–154.

427. *Яніцька Н. Р.* Мікротопонімія центральних та східних районів Львівської області: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 “українська мова” / Н. Р. Яніцька. – Львів, 2012. – 18 с.

428. *Яніцька Н. Р.* Специфіка зміни мовних кодів у мікротопонімному дискурсі / Н. Р. Яніцька // Актуальні проблеми слов'янської філології. / гол. ред. В. А. Зарва. – Бердянськ : БДПУ, 2010. . – С. 445–453. – (Серія : Лінгвістика і літературознавство ; вип. XXIII, ч. III).

429. *Яніцька Н. Р.* Онімний фрагмент мовної картини світу (на матеріалі мікротопонімії центральних та східних районів Львівщини) / Н. Р. Яніцька // Наукові праці : науково-методичний журнал. – Миколаїв : Видавництво Чорноморського державного університету ім. Петра Могили, 2010. . – С. 106–110. – (Серія : Філологія. Мовознавство ; вип. 106, т. 119).

430. *Яніцька Н. Р.* Способи репрезентації концептосистеми ‘людина – людина’ в мікротопонімному просторі / Н. Р. Яніцька // Актуальні проблеми філології та перекладознавства : зб. наук. праць. – Хмельницький, 2013. – Вип. 6. – Ч. II. – С. 294–303.

431. *Янчура Д.* Ономастичні школи в Україні / Д. Янчура // *Studia Ukrainika Posnaniensia*. – Poznań, 2018. – Vol. VI. – P. 45–52.

432. *Farion I.* Antroponymic Space as a Mirror of the Culture of the Society (ontological and identification aspect) / I. Farion // *The Experience of Designing and Application of CAD Systems in Microelectronics*. Матеріали VII Міжнародної науково-технічної конференції CFDSM 2003. – Slavske, Ukraine, 2003. – С. 528–529.

433. *Ostaš L. R.* Das slawische Erbe in tschechischen Personennamen / L. R. Ostaš // *Namenkundliche Informationen*. – Leipzig : Leipziger Universitätsverlag, 2006. – № 89/90. – S. 283–301.

434. *Ripečka O.* Klassifi kationsprinzipien der deutschen Toponyme slawischen Herkunft / O. Ripečka // *Onomastica Slavogermanica.* – 1965. – № I. – S. 23–28.
435. *Ripečka O.* Methodisches zur synchronischen Betrachtung der Ojkonyme der DDR / O. Ripečka // *Onomastica Slavogermanica.* – 1974. – № IX. – S. 91–95.
436. *Ripečka O.* Zur semantischen Struktur der slawisch-deutschen Ortsnamen / O. Ripečka // *Onomastica Slavogermanica.* – 1967. – № III. – S. 145–152.
437. *Rudnyckij J.* Nazwy geograficzne Bojkowszczyzny / J. Rudnyckij. – Lwów, 1939. – 248 p.
438. *Rudnyckij J.* O nazwie miejscowej Sambor / J. Rudnyckij // *Język Polski.* – Kraków, 1935. – Vol. 20. – P. 105–110.
439. *Rudnyckij J.* O nazwie miejscowej Trembowla / J. Rudnyckij // *Język Polski.* – Kraków, 1937. – Vol. 23. – P. 134–140.
440. *Shevelov G.* Vasyľ Simovyč and his work / G. Shevelov // *Vasyľ Simovyč / Ukrainian Linguistics Studies and Articles / [Edited and with Introduction by George Y. Shevelov].* – Ottawa : The University of Ottawa Press, 1981. – P. 7–56.
441. *Słowiańska onomastyka. Encyklopedia :* w 2 t. / pod red. E. Rzetelskiej-Feleszko i A. Cieślukowej przy współudziale J. Dumy. – Warszawa – Kraków : Tow-wo nauk. Warszawskie, 2002–2003. – T. 1. – 535 s.; – T. 2. – 616 s.
442. *Wahylewič J.* Bojkowé, lid ruskosłowanský w Haličjch / J. Wahylewič // *Časopis českého museum.* – Praha, 1841. – R. 15. – S. 30–72.

REFERENCES

1. Alefirenko, N. F. (2005). *Sovremennye problemy nauki o yazyke.* Moskva: Flinta: Nauka.
2. Antonovych, O. (2012). Iz pleiady vydatnykh u natsionalnii nauki: Myron Korduba. *Visnyk NTSH. Lviv, № 48,* 18–24.
3. Bychko, Z. M. (1994). Hutsulskiy toponimikon. In: *Hutsulshchyna: Perspektyvy yii sotsialno-ekonomichnoho i dukhovnoho rozvytku v nezalezhnii Ukraini: M-ly nauk. konf. Pershoho svitovoho konhresu hutsuliv (IvanoFrankivsk, 17–18 serpnia 1993 r.).* Ivano-Frankivsk, 112.
4. Bilous, M. P., Terlak, Z. M. (1995). *Vasyľ Simovyč (1880–1944). Zhyttiepyshno-bibliohrafichnyi narys.* Lviv.
5. Buchko, A. E. (1986). *Familii Bojkovshyny v period ih stanovleniya i v nashi dni: avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk : spec. 10.02.02 “Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)”.* –Uzhgorod.
6. Buchko, H. Ie. (1996). Antroponimiiia v pisniakh, zapysanykh Ivanom Verkhratskym. In: *Materialy naukovoi konferentsii, prysviachenoj 150-richchiiu vid dnia narodzhennia Ivana Verkhratskoho.* – Ternopil.
7. Buchko, H. Ie. (2010). Antroponimiiia “Maloi Batkivshchyny” Ivana Franka v ofitsiinykh dokumentakh ta u khudozhnikh tvorakh Kameniar. In: *Ivan Franko : dukh, nauka, dumka, volia. Materialy naukovoho konhresu, prysviachenoj 150-richchiiu vid dnia narodzhennia Ivana Franka.* Lviv: Vydavnychiy tsentr LNU, T. 2, 96–103.
8. Buchko, H. Ie., Buchko, D. H. (1988). Realna ta literaturna onimiiia v rannikh tvorakh O. Kobylianskoi. In: *Tvorchist O. Kobylianskoi u konteksti ukrainskoi ta svitovoi literatury: Tezy dopovidei i povidomlen Respublikanskoi naukovoi konferentsii. Movoznavstvo.* – Chernivtsi : ChNU, Ch. II, 15–16.
9. Buchko, H. Ie. (2006). Davnorymski antroponimy v poetychnykh tvorakh Ivana Franka za motyvamy istorii Starodavnoho Rymu. In: *Semantyka movy i tekstu: Tezy dopovidei.* Ivano-Frankivsk, 33–35.

10. Buchko, D. H. (2002). Arkhaichniy typ oikonimiv na -*j na terytorii Karpat i Prykarpattia. *Naukovi zapysky TDPU. Serii: Movoznavstvo*. Ternopil, Vyp. 1 (VII), 188–200.
11. Buchko, D. H. (2007). *Bibliografichniy pokazhchyk*. Uporiadnyk V. V. Kotovych. Ternopil.
12. Buchko, D. H., Buchko, H. Ie. (2013). Vnesok Ivivskykh vchenykh u stanovlennia ta rozvytok ukrainskoi onomastyky. In: *Istorychna ta suchasna ukrainska onomastyka*. Chernivtsi: Bukrek, 416–428.
13. Buchko, D. H., Buchko, H. Ie. (2010). Kilka uvah do pytannia nominatsii poselen Hutsulshchyny. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Filolohiia*. Ivano-Frankivsk, vyp. XXV–XXVI, 48–52.
14. Buchko, D. H., Buchko, H. Ie. (1999). Oronimy Boikivshchyny: motyvatsiina i slovotvirna kharakterystyka. *Studia slawistyczne I. Nazewnictwo na pograniczach etnicznojezykowych*. Bialystok, 52–59.
15. Buchko, D. H., Buchko, H. Ie. (2007). Stanovlennia ukrainskykh oikonimiv na -ytsia. *Visnyk Prykarpatskoho natsionalnoho universytetu imeni Vasylia Stefanyka. Filolohiia*, Ivano-Frankivsk, vyp. XV–XVIII, 390–395.
16. Buchko, D. H. (1995). Vidpatronimni oikonimy Karpat i Prykarpattia. In: *Aktualni problemy ukrainskoho slovtvoru*. Ivano-Frankivsk, 17–18.
17. Buchko, D. H. (2004). Vidrodynni oikonimy polsko-ukrainskoho pohranychchia. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna*. Lviv: LDU, vyp. 34, ch. II, 154–164.
18. Buchko, D. H. (2008). Do pytannia pro vynyknennia, rozvytok i poshyrennia ukrainskykh oikonimiv na -ytsia. In: *Doslidzhennia z onomastyky. Zb. nauk. prats*. Kyiv: Pulsary, 17–25.
19. Buchko, D. H. (2008). Do problemy oikonimiv Ukrainy na -any(-yany). *Acta onomastica věnovano k 70. narozeninam PhDr. Libuše Olivové-Nezbedové*. Praha: Ustav pro jazyk český AV CR, roč. 1L, 60–70.
20. Buchko, D. H. (2010). Ivan Franko – osnovopolozhnyk ukrainskoi antroponimiky. In: *Materialy Mizhnarodnoho naukovoho konhresu, prysviachenoho 150-richchiiu vid dnia narodzhennia Ivana Franka*. Lviv, t. II, 85–96.
21. Buchko, D. H. (2010). Kilka uvah pro nominatsiiu vershyn Turkivshchyny. In: *Oronimiia ukrainskykh Karpat: doslidzhennia, uporiadkuvannia, zberezhenia*. Chernivtsi: ChNU, 3–7.
22. Buchko, D. H. (2010). Kilka uvah pro nominatsiiu naselenykh punktiv Rivnenshchyny (za danymy ATU Ukrainy). *Movoznavchi studii*. Drohobych: Shvydkodruk, vyp. 3, 21–32.
23. Buchko, D. H. (1997). Kilka uvah pro pryntsyppy nominatsii v oikonimii Ukrainy. In: *Onomastyka ta etymolohiia. Zb. nauk. prats na chest 65-richchia Iryny Zhelezniak*. Kyiv: Naukova dumka, 13–23.
24. Buchko, D. H. (2001). Klasyfikatsiia oikonimiv Ukrainy (slovotvirno-motyvatsiinyi aspekt). *Naukovi zapysky KDPU. Serii: Filolohichni nauky (movoznavstvo)*. Kirovohrad, vyp. 37, 10–13.
25. Buchko, D. H., Kotovych, V. V. (2017). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Ternopilshchyny*. Drohobych: Posvit.
26. Buchko, D. H. (2011). Leksyko-motyvatsiini ta strukturno-slovotvirni osoblyvosti mikroponimii Perehinshchyny. In: *Nezghasymyi slovo svit: Zb. nauk. prats na poshanu prof. V. S. Kalashnyka*. Kharkiv: Khark. nats. un-t, 260–271.

27. Buchko, D. H. (1967). Myron Korduba – zbyrach i doslidnyk ukrainskoi toponimii. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii / Vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv: Naukova dumka, vyp. 3, 37–45.
28. Buchko, D. H. (2005). Oikonimy Ukrainy na -ykha/-yikha. In: *Tradyttsiine i nove u vyvchenni vlasnykh imen. Tezy mizhnarodnoi onomastychnoi konferentsii*. Donetsk – Horlivka, 41–42.
29. Buchko, D. H. (2009). Osnovni pryntsyipy i sposoby nominatsii poselen u Halyskii zemli (za danymy reiestru poselen 1670 r.). *Ukrainska mova*, №4, 41–51.
30. Buchko, D. H. (2011). Osnovni pryntsyipy (kryterii) tvorennia ukrainskykh erhonimiv. In: *Chrematonimia jako fenomen wspólczesności / pod red. M. Biolik i J. Dumy*. Olsztyn: Wyd-wo Warm.-Mazur. un-tu, 89–97.
31. Buchko, D. H. (2009). Osoblyvosti nominatsii poselen davnoi Drohobychchyny (na materialii ATU Ukrainy za 1987 r.). In: *Ridne slovo v etnokulturnomu vymiri*. Drohobych: Prosvit, 28–36.
32. Buchko, D. H. (2005). *Peredmova. Rozaliia Kersta: Bibliohrafichnyi pokazhchyk*. Lviv, 5–9.
33. Buchko, D. H. (2010). Pryntsyipy i sposoby nominatsii poselen Lemkivshchyny. In: *Między wschodem a zachodem. Z dziejów pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego*. Lublin: Wyd-wo KUL, 33–42.
34. Buchko, D. H. (2007). Problemni pytannia ukrainskoi onomastychnoi terminolohii. Leksykohrafichnyi aspekt. *Naukovi visnyk Chernivetskoho universytetu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi, vyp. 356–359, 255–260.
35. Buchko, D. H. (2000). Pro vidapeliatyvni oikonimy Ukrainy: na -iv, -yn. In: *Ukrainska proprialna leksyka*. Kyiv, 24–26.
36. Buchko, D. H. (1990). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Pokuttia*. Lviv: Svit.
37. Buchko, D. H. (2002). Pokhodzhennia ta slovotvir oikonimiv typu Zaluzhzhia, Mizhhiria, Pidlissia v ukrainskii ta inshykh slovianskykh movakh. *Aktualni problemy ukrainskoho slovotvoru*. Ivano-Frankivsk, 522–529.
38. Buchko, D. H., Redkva, Ya. P. (1995). Iz sposterezhen nad slovotvorom hidronimii Zakhidnoho Podillia. In: *Problemy istorhii ta kultury ukrainskoi movy: Zb. nauk. prats*. Chernivtsi: Ruta, 127–135.
39. Buchko, D. H., Tkachova, N. V. (2012). *Slovyk ukrainskoi onomastychnoi terminolohii*. Kharkiv: Ranok–NT.
40. Buchko, D. G. (1972). *Ukrainskie toponimy na -ivci, -inci: avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk: spec. 10.02.02 “Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)”*. Lvov.
41. Buchko, D. H. (2004). Ukrainski oikonimy z komponentamy -horod, -hrad ta -pil, -pol, -pillia, -pollia na zahalnoslovianskomu tli. In: *Do dzhherel: Zb. nauk. prats na poshanu Oleha Kupchnskoho z nahoda yoho 70-richchia*. Kyiv – Lviv, t. 1, 243–253.
42. Velykopolska, U. (2005). Maloznana pratsia Myrona Korduby “Metodolohiia istorhii”: sproba analizu. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu. Seriia istorychna*. Lviv, vyp. 39–40, 628–640.
43. Verbych, S. O. (2010). Ukrainska onomastyka: perspektyvy rozvytku. *Ukrainska mova*. Kyiv, № 3, 73–80.
44. Voznyi, T. M. (1974). Sposterezhenia nad skladenymy toponimamy Mykolaivshchyny. In: *Pytannia onomastyky Pivdennoi Ukrainy: Dop. ta povid. V Respubl. onomastychnoi konf. (Mykolaiv, traven 1974 r.)*. Kyiv, 72–76.

45. Hapon, L. O. (2016). Vnesok Yaroslava-Bohdana Rudnytskoho u rozvytok ukraïnskoi toponimiky. *Scientific Journal "ScienceRise". Filolohichni nauky, №10/1(27)*, 53–58.
46. Hensorskyi, A. I. (1962). Termin "Rus" (ta pokhidni) v drevnii Rusi i v period formuvannia skhidnoslovianskykh narodnostei i natsii. In: *Doslidzhennia i materialy z ukraïnskoi movy: Zb. nauk. prats / vidp. red. I. Krypiakevych*. Kyiv, t. 5, 16–30.
47. Hyrych, I. B. (2009). Kupchynskiy Oleh Antonovych. *Entsyklopediia istorii Ukrainy : u 10 t. / redkol.: V. A. Smolii (holova) ta in. ; Instytut istorii Ukrainy NAN Ukrainy*. Kyiv : Naukova dumka, t. 5: *Kon – Kit*, 506.
48. Holovyn, B. (2001). Myron Korduba yak pedahoh. *Naukovi zapysky Ternopilskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu im. V. Hnatiuka. Serii: Istorii*. Ternopil, vyp. 12, 14–20.
49. Hrynchyshyn, D. H. (1985). Tiurkski elementy v ukraïnskii antroponimii. In: *Ukraiïnska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuha*. Kyiv, 106–145.
50. Hulyk, O. I. (2010). Radialnyi typ pobudovy prostoru (na materialy mikrotoponimii pivnochi Lvivshchyny). In: *Suchasni naukovi paradyhmy : materialy I Vseukraïnskoi naukovo-praktychnoi konferentsii (12 bereznia 2010 r.)*. Horlivka: Vyd-vo HDPIIM, 58–62.
51. Humetska, L. L. (1968). Deiaki osoblyvosti toponimii moldavskykh hramot XIV–XV st. *Slavia Orientalis, № 3*, 311–314.
52. Humetska, L. L. (1954). Zhinochi osobovi nazvy v ukraïnskii aktovii movi XIV–XV st. In: *Naukovi zapysky In-tu suspilnykh nauk Lvivskoho filialu AN URSSR: Doslidzhennia z movy ta literatury*. – Lviv, t. III, 116–122.
53. Humetska, L. L. (1962). Z pryvodu imeni Hostiata v novhorodskii berestianii hramoti № 9. *Tezy II Respubl. onomastychnoi narady*. Kyiv, 165–166.
54. Gumecka, L. L. Litovskie imena s komponentom -tovt / -tolt v ukraïnskikh gramotakh XIV–XV vv. In: *Voprosy teorii i istorii yazyka: Sb. v chest prof. B. A. Larina / otv. red. Yu. S. Maslov*. Leningrad, 84–87.
55. Humetska, L. L. *Narys slovtvorchoi systemy ukraïnskoi aktovoi movy XIV–XV st.* Kyiv: Vyd-vo AN Ukraïnskoi RSR.
56. Humetska, L. L. (1952). Narysy z istorii ukraïnskoi movy. Slovtvorcha budova cholovychykh osobovykh nazv v ukraïnskii aktovii movi XIV–XV st. In: *Movoznavstvo*. Kyiv, t. X, 98–119.
57. Humetska, L. L. (1985). Narodni formy khreshchenykh imen v ukraïnskii movi XIV–XV st. In: *Ukraiïnska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuha*. Kyiv, 113–116.
58. Humetska, L. L. (1970). Opysovi toponimy v moldavskykh hramotakh XIV–XV st. In: *Pytannia istorii ukraïnskoi movy / vidp. red. L. L. Humetska*. Kyiv, 96–101.
59. Humetska, L. L. (1964). Osobovi nazvy lytovskoho pokhodzhennia v ukraïnskykh hramotakh XIV–XV vv. In: *Doslidzhennia i materialy z ukraïnskoi movy: zb. nauk. prats / vidp. red. I. Krypiakevych*. Kyiv, t. 6, 121–132.
60. Humetska, L. L. (1966). Suchasni tendentsii u tvorenni nazv ukraïnskykh naselenykh punktiv. *Ukraiïnska mova i literatura v shkoli*. Kyiv, № 4, 24–28.
61. Humetska, L. L. (1957). Topohrafichni nazvy ukraïnskoi aktovoi movy XIV–XV st. In: *Naukovi zapysky In-tu suspilnykh nauk AN URSSR: Doslidzhennia z movy ta literatury*. Lviv, t. 4, 83–91.
62. Humetska, L. L. (1957). Toponimika v ukraïnskii aktovii movi XIV–XV st. (leksyko-semantychni typy i slovtvorcha budova). In: *Movoznavstvo*. Kyiv, t. XIV, 10–22.
63. Dashkevych, Ya. R. (1986). Podilski chemerysy. In: *Problemy etnografii Podillia: tezy dop. nauk. konf.* – Kamianets-Podilskiy, 133–135.

64. Demchuk, M. A. (1984). Misticheskie motivy narecheniya detej slavyanskimi avtohtonnyimi imenami u vostochnykh slavyan XIV–XVII vv. In: *Tezisy dokl. Vsesoyuznoj sessii po itogam polevykh etnograficheskikh i antropologicheskikh issledovanij 1982–1983 gg.* Chernovcy, ch. II, 55–56.
65. Demchuk, M. A. (1985). *Slavyanskie avtohtonnye lichnye sobstvennye imena v ih funkcionalnykh proyavleniyah v ukrainskoj antroponimii XIV–XVII vv.: avtoref. diss. na soiskanie uchenoj stepeni kand. filol. nauk : spec. 10.02.02 "Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)".* Uzhgorod.
66. Demchuk, M. O. (1987). Do pytannia henezysu slovianskykh antroponimiinykh utvoren "indeclinabile + nomen" In: *Movoznavstvo. Kyiv, № 3*, 54–57.
67. Demchuk, M. O. (2005). Mykhailovi Khudashu – 80. *Narodoznavchi zoshyty. Lviv, № 5–6*, 636–640.
68. Demchuk, M. O. (1985). Praslovianski elementy vidkompozytnoho pokhodzhennia v ukrainskii antroponimii XIV–XVII st. In: *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuhka.* Kyiv, 106–113.
69. Demchuk, M. O. (1988). *Slovianski avtokhtonni imena v pobuti ukrainsiv XIV–XVII st.* Kyiv.
70. Demchuk, M. O. (1987). Typy slovianskykh vidkompozytnykh antroponimnykh skladnoskorochen. In: *Velykyi Zhovten i rozvytok dukhovnoi kultury slovianskykh narodiv: Tezy dop. i povid. IKh respubl. slavist. konf. (12–14 travnia 1987 r.).* Odesa, ch. I, 133–134.
71. Demchuk, M. O. (1986). Ukrainski oikonimy-kompozyty davnoruskoho vidantroponimnoho pokhodzhennia. In: *Davnoruska onomastychna spadshchyna v skhidnoslovianskykh movakh: zb. nauk. prats / vidp. red. V. V. Nimchuk.* Kyiv, 64–66.
72. Derhach, D. V. (2008). Tendentsii doslidzhennia vlasnykh nazv: vid tradytsii do suchasnosti. *Aktualni problemy ukrainskoi lnhvistyky: teoriia i praktyka: zb. nauk. prats. / vidp. red. L. I. Shevchenko.* Kyiv, vyp. 16, 106–113.
73. Iedlinska, U. Ia. (2011). Movoznavstvo u naukovykh nadbanniakh Oleha Kupchynskoho. Vstupne slovo. In: *Oleh Kupchynskiy. Studii z istorii ukrainskoi movy ta oikonimii. Vybrani statii ta materialy.* Lviv, 3–12.
74. Zherebilo, T. V. (2010). *Slovar lingvisticheskikh terminov. Izd. 5-e, ispr. i dop.* Nazran: OOO Pilgrim.
75. Zhovtobriukh, M. A. (1969). Pro termin prizvyshche. *Movoznavstvo. Kyiv, № 4*, 82–86.
76. Zaitseva, Z. (2002). Myron Korduba y ukrainski naukovy tovarystva. *Ukrainskyi istorychnyi zhurnal. Kyiv, № 6*, 108–122.
77. Zakhliupana, N. M. (2014). Zhyttievyi i naukovo-pedahohichnyi shliakh Ye. Cherniakhivskoi. In: *Ukrainotsentryzm naukovoho sunlinnia: Zb. nauk. prats na poshanu profesora Zenoviia Terlaka.* Lviv, 523–535.
78. Zubko, A. M. (2007). Ukrainska onomastyka: zdobutky ta problemy. In: *Spetsialni istorychni dystsypliny: pytannia teorii ta metodyky: zb. nauk. prats. / vidp. red. H. V. Boriak.* Kyiv, 262–281.
79. Zubrytskyi, M. I. (1907). Imena, nazvy i prozvyshcha u selian s. Mshantsia Starosambirskoho povita. In: *Zapysky NTSh.* Lviv, t. 79, 142–154.
80. Karpenko, Yu. O., Fomina, L. F., Zubov, M. I., Kalinkin, V. M. (2012). Odeska onomastychna shkola. *Onomastychni nauky.* Donetsk, № 4, 98–112.
81. Kersta, R. I. (1975). Antroponimy kak istochnik issledovaniya bytovoj leksiki staroukrainskogo yazyka. In: *Aktualnye problemy istoricheskoi leksikologii vostochnoslavyanskikh yazykov: Tezisy dokl. i soobsh. Vsesoyuznoj nauchn. konf. Dnepropetrovsk; Kiev*, 134–135.

82. Kersta, R. I. (1988). Gidronimiya v kartoteke "Slovarya ukrainskogo yazyka XVI – pervoj poloviny XVII veka". In: *Aktualnye problemy istoricheskoy leksikologii i leksikografii vostochnoslavyanskikh yazykov: tezisy dokl. II Vsesoyuznoj nauchn. konf.* Dnepropetrovsk, ch. II, 55–57.
83. Kersta, R. I. (1970). Tipy naimenovaniy muzhchin v pamyatnikah ukrainskogo yazyka XVI v. In: *Antroponimika / red. V. A. Nikonov, A. V. Superanskaya.* Moskva, 258–262.
84. Kersta, R. I. (1984). Ukrainskaya antroponimiya XVI–XVII vv. kak istochnik onomasticheskoy leksikografii. In: *XV Internationaler Kongress fur Namenforschung (13–17 August 1984): Resumees der Vortage und Mitteilungen.* Leipzig, 89.
85. Kersta, R. I. (1990). Ukrainskaya mikrotoponimiya XVI–XVII vv. In: *XVII-th International congress of onomastic sciences Abstracts.* Helsinki, 1990, 178.
86. Kersta, R. I. (1980). Antroponimy – osnova vyvchennia leksyky, shcho kharakteryzuie osobysti vlastyvoli liudyny. In: *Z istorii ukrainskoi leksykologhii / vidp. red. D. H. Hrynchysyn.* – Kyiv, 200–212.
87. Kersta, R. I. (1989). Z istorychnoi onomastyky Vinnychchyny. In: *Tezy dop. VIII Vinnytskoi obl. istoryko-kraieznavchoi konf.* Vinnytsia, 26–27.
88. Kersta, R. I. (1988). Z istorychnoi onomastyky Chernihivshchyny. In: *Tezy dop. II Chernihivskoi obl. nauk. konf. z istorychnoho kraieznavstva (Chernihiv, hruden 1988 r.).* – Chernihiv; Nizhyn, vyp. 1, 92–93.
89. Kersta, R. I. (19993). Ne Brodivshchyna, a Bridshchyna, ne brodivskyi, a bridskyi. *Homin Bridshchyny*, 30 kvitnia.
90. Kersta, R. I. (1985). Onomastyka v kartotetsi „Slovnika ukrainskoi movy XVI – pershoi poloviny XVII st.”. In: *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuha.* Kyiv, 116–124.
91. Kersta, R. I. (1992). Onomastychna spadshchyna I. Ohiiienka. In: *Ivan Ohiiienko (Nezabutni imena ukrainskoi nauky): tezy dop. Vseukrainskoi nauk. konf., prysv. 110-richchiiu vid dnia narodzhennia prof. I. Ohiiienka (Lviv, 26–27 travnia 1992 r.).* Lviv, 93–96.
92. Kersta, R. I. (1975). Opysove vyznachennia osoby u pamiatkakh ukrainskoi movy XVI st. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii / vidp. red. K. K. Tsiluiko,* vyp. 13, 24–28.
93. Kersta, R. I. (1970). Osobovi nazvy, utvoreni vid zahalnykh nazv, na oznachennia profesii, rodu zaniattia (na materialy pamiatok ukrainskoi movy XVI st.). In: *Pytannia istorii ukrainskoi movy / vidp. red. L. L. Humetska.* Kyiv, 141–158.
94. Kersta, R. I. (1995). Pytannia onomastyky v naukovi spadshchyni L. Humetskoi. In: *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka.* Kyiv: Naukova dumka, 26–34.
95. Kersta, R. I. (1993). Pytannia onomastychnoho slovotvoru u pratsiakh prof. Kovalyka. In: *Aktualni problemy slovotvoru ukrainskoi movy: mater. nauk. chytna, prysv. pam. prof. Ivana Kovalyka.* Ternopil, 155–157.
96. Kersta, R. I. (194). Pro vlasni nazvy Hutsulshchyny. In: *Hutsulshchyna: Perspektyvy yii sotsialno-ekonomichnoho i dukhovnoho rozvytku v nezalezhnii Ukraini: mater. nauk. konf. Pershoho svitovoho konhresu hutsuliv (Ivano-Frankivsk, 17–18 serpnia 1993 r.).* Ivano-Frankivsk, 112–114.
97. Kersta, R. I. (1984). *Ukrainska antroponimiia XVI st. Cholovichi naimenovannia.* Kyiv.
98. Kersta, R. I. (1965). Ukrainski cholovichi osobovi nazvy u XVI st. In: *Tezy dop. XXXX nauk. konf., prysv. pidsumkam nauk.-dosl. roboty Lvivskoho un-tu za 1964 r.: Filolohiia, zhurnalistyka.* Lviv, 64–65.

99. Kersta, Rozaliia. (2005). *Bibliografichnyi pokazhchuk / ukladach O. Krovyt'ska. Avtor peredmovy Dmytro Buchko*. Lviv.
100. Kobylianskyi, B. V. (1973). Z onomastykonu skhidnokarpatskoho arealu (nazvy: Krenta, Mahura, Vipche, Khotymyr). In: *Kultura i pobut naseleння ukrainskykh Karpat: mater. Respubl. nauk. konf. Uzhhorod*, 268–276.
101. Kobylianskyi, B. V. (1980). Skhidnokarpatski mifonimy. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 1, 41–49.
102. Kovalyk, I. I. (1969). Smyslovaya struktura sobstvennykh imyon. In: *Onomastika Povolzhya: mater. I-j konf. po onomastike*. Ulyanovsk, 258–262.
103. Kovalyk, I. I. (1966). Toponimy i gidronimy v sfere yazyka i rechi. In: *Tezisy dokl. i soobsh. konf. po toponimike severo-zapadnoj zony SSSR*. Riga, 44–47.
104. Kovalyk, I. I. (1976). Do uporiadkuvannia ukrainskykh onomastychnykh terminiv. *Povidomlennia ukrainskoi onomastychnoi komisii / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, vyp. 14, 20–27.
105. Kovalyk, I. I. (1977). Pro vlasni i zahalni nazvy v ukrainskii movi. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 2, 11–18.
106. Kovalyk, I. I. (1974). Pro informatsiiu vlasnykh nazv u sferi movy i movlennia. In: *Pytannia onomastyky Pivdennoi Ukrainy: dop. ta povid. V Respubl. onomastychnoi konf. (Mykolaiv, traven 1974 r.)*. Kyiv, 3–8.
107. Kovalyk, I. I. (1969). Pro onomatyatsiiu, tranonomatyatsiiu i deonomatyatsiiu. In: *Tezy dop. IV Respubl. onomastychnoi konf.* Kyiv, 3–5.
108. Kovalyk, I. I. (1970). Pro systematyatsiiu ukrainskykh onomastychnykh terminiv. *Ukrainske movoznavstvo: mizhvidomchyi nauk. zb.* Kyiv, № 8, 88–95.
109. Kovalyk, I. I. (1977). Systema vidminiuvannia ukrainskykh narodnykh prizvysk. In: *Tezy dop. XIV Respubl. dialektolohichnoi narady*. – Kyiv, 58–60.
110. Kovalyk, I. I. (1983). Systema naholosu v ukrainskykh narodnykh prizvyskakh zhinok. In: *Struktura i rozvytok ukrainskykh hovoriv na suchasnomu etapi: Tezy dop. i povid. XV Respubl. dialektolohichnoi narady*. Zhytomyr, 122–124.
111. Kovalyk, I. I. (1960). Slovtvorcha budova ukrainskoi toponimiky (nazvy naselenykh punktiv iz sufiksom -yts-ya, -nyts-ya). In: *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv, kn. 4, 137–143.
112. Kovalyk, I. I. (1965). Slovtvir osobovykh imen v ukrainskii movi (zdribnilo-pestlyvi utvorennia). In: *Terytorialni dialekty i vlasni nazvy / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, 216–224.
113. Kovalyk, I. I. (1939). Stefanykove nazovnytstvo: Metoda y tekhnika nazovnytstva v tvorakh Stefanyka. *Ridna mova*, 1939, ch. 3 (75), 131–136.
114. Kovalyk, I. I. (1967). Typolohiia systemy slovtvoru prizvysk zhyteliv sela Mlyniv Zheshivskoi oblasti PHR. *Povidomlennia ukrainskoi onomastychnoi komisii / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, vyp. 4, 15–30.
115. Kovalyk, I. I. (1959). Ukrainski toponimy z sufiksamy -yts-ya, -nyts-ya. In: *Tezy dop. i vyst. I Respubl. toponimichnoi narady*. Kyiv, 30–35.
116. Kovalyk, I. I. (1970). Ukrainski toponimy z sufiksamy -yshche, -nyshche, -lyshch-e, -byshch-e, -ovyshch-e, -ys(k)-o, -ovys(k)o na zahalnoslovianskomu foni. *Visnyk Lvivskoho un-tu: Seriia filolohichna*. Lviv, vyp. 7, 15–20.
117. Komarnytska, T. M. (2012). Olha Feodosiivna Ripetska. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii. Nova seriia*. Kyiv ; Lutsk: Teren, vyp. 1 (16), 99–103.
118. Korduba, M. M. (1925). Zakhidne pohranychchia Halytskoi derzhavy mizh Karpatamy ta dolishnim Sianom. In: *Zapysky NTSh*. Lviv, t. 138–140, 159–245.

119. Korduba, M. M. (1924). *Zemlia svidkom mynuloho. Heohrafichni nazvy yak istorychne dzherelo*. Lviv: Naukove tovarystvo im. Shevchenka.
120. Korduba, M. M. (1941). *Istoriia Kholmshchyny i Pidliashshia*. Krakiv.
121. Korduba, M. M. (1906). Moldavsko-polska hranytsia na Pokuti do smerty Stefana Velykoho. In: *Naukovyi zbirnyk, prysviachenyi prof. M. Hrushevskomu uchenykamy u prykhylnykamy z nahody Yoho desiatylitnoi naukovoï pratsi u Halychyni (1894–1904)*. Lviv, 158–184.
122. Korduby, M. M. (1938). “*Shcho kazhut nazvy osel?*” Lviv: Nasha Batkivshchyna.
123. Kotovych, V. V. (2018). Etnolinhvistychnyi aspekt vyvchennia oikonimikonu Ukrainy. *Problemy humanitarnykh nauk: zb. nauk. prats Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Filolohiia*. Drohobych: Redaktsiino-vydavnychiy viddil DDPU imeni Ivana Franka, vyp. 42, 48–58.
124. Kotovych, V. V. (2017). Oikonimy: rozdumy pro semantyku. In: *Ridne slovo v etnokulturnomu vymiri: zb. nauk. prats / Drohobyt'skyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Ivana Franka*. Drohobych: Posvit, 129–143.
125. Kotovych, V. V. (2017). Oikonimy yak eksplikatory antroponimnoho kodu. *Zapysky z onomastyky*. Odesa: Astroprynt, vyp. 19. 112–123.
126. Kotovych, V. V. (2017). Oikonimy yak linhvokulturnyi fenomen (na materialy oikonimii Ternopilshchyny). *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna*. Lviv, vyp. 64, ch. II, 64–74.
127. Kotovych, V. V. (2012). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Drohobychchyny (naukovi versii)*. Drohobych: Posvit.
128. Kotovych, V. V. (2000). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Opillia*. Drohobych: Vidrodzhennia.
129. Kotovych, V. V. (2006). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Peremyslianshchyny*. Drohobych: Vymir.
130. Kotovych, V. V. (2015). *Pokhodzhennia nazv naselenykh punktiv Sambirshchyny (naukovi versii)*. Drohobych: Posvit.
131. Kotovych, V. V. (2017). Teoretychni aspekty linhvokulturolohichnoho doslidzhennia oikonimii Ukrainy. *Problemy humanitarnykh nauk : zb. nauk. prats Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Filolohiia*. Drohobych: Redaktsiino-vydavnychiy viddil DDPU imeni Ivana Franka, vyp. 40, 42–53.
132. Kravchenko, L. O. (2018). Ostash Roman Ivanovych (07.08.1947–12.09.2015). *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii / vidp. red. V. V. Nimchuk*. Lutsk: Teren, vyp. 3 (18), 54–63.
133. Kravchuk, A. M. Problemy zistavnoho vyvchennia ukraïnskoi i polskoi frazeolohii (na materialy frazeolohizmiv z antychnymy i bibliinymy vlasnymy nazvamy). *Nova pedahohichna dumka, № 3*, 67–70.
134. Kravchuk, A. M. (1999). *Polska frazeolohiia z onomastychnym komponentom: avtoref. dys. ... kand. filol. nauk*. Kyiv.
135. Kravchuk, A. M. (2000). Vplyv prostorovoi semantyky toponimiv na formuvannia frazeolohichnoho znachennia (na materialy ukraïnskykh ta polskykh frazeolohizmiv iz komponentom-omonimom). *Ukraïnske movoznavstvo: mizhvidom. nauk. zb.* Kyiv, vyp. 22, 47–51.
136. Kryvoruchko, S. M. (1971). O semantiko-strukturnom haraktere mikrotoponimov (na materiale mikrotoponimov s. Kamennyj Brod Zhitomirskoi oblasti). *Doklady i soobsheniya Lvovskogo otdeleniya Geograficheskogo obshestva USSR*. Lviv, 89–93.
137. Krypiakievych, I. P. (1928). Zvidky pishla nazva Medobory? *Visnyk pryrodoznavstva*, vyp. 2, 114–115.

138. Krypiakevych, I. P. (1994). *Lvivska Rus u pershii polovyni XVI v.: doslidzhennia i materialy*. Lviv.
139. Krypiakevych, I. P. (1934). Nedobir, a ne Medobory. *Ridna mova*, ch. 5, 204.
140. Krypiakevych, I. P. (1964). Toponimika staroho Lvova. *Naukovyi informatsiinyi biuleten Arkhivnoho upravlinnia URSSR*. Kyiv, № 5, 85–87.
141. Krovvytska, O. V. (1991). Nazvy osib za terytorialnoiu ta etnichnoiu prynalezhnistiu u staroukrainskii movi XVI–XVIII st. In: *Ukrainska leksyka v istorychnomu ta arealnomu aspektakh / vidp. red. R. I. Kersta*. Kyiv, 163–171.
142. Kulchytska, T. Iu. (2005). Zhyttievyi shliakh, naukova ta tvorcha diialnist profesora Yuliana Redka. In: *Aktualni pytannia antroponimiky*. Kyiv; NANU, 5–16.
143. Kupchynskyyi, O. A. (1980). Drevnejshie slavyanskie toponimicheskie typy i nekotorye voprosy rasseleniya vostochnykh slavyan. In: *Slavyanskie drevnosti: Etimologiya. Materialnaya kultura drevnej Rusi: sb. nauch. trudov / otv. red. V. D. Korolyuk*. Kiev, 45–72.
144. Kupchynskyyi, O. A. (1979). Statistika i stratyfiatsiia vostochnoslavyanskykh toponimov na -ichi i nekotorye voprosy istorycheskoi geografii zaseleniya (na materiale USSR). In: *Toponimika na sluzhbe geografii / red. O. D. Prohodcev*. Moskva, 89–103.
145. Kupchynskyyi, O. A. (1974). *Ukrainskie geograficheskie nazvaniya na -ichi XIV–XX vv. (istoriya vznikoventiya, semantiko-strukturny analiz, statistika i geografiya): avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk: spec. 10.02.02 "Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)"*. Odessa.
146. Kupchynska, Z. O. (2018). Antroponimnyi ta oikonimnyi arealy: tochky peretynu. *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2017–2018 / vidp. red. V. P. Shulhach*. Kyiv, 95–104.
147. Kupchynska, Z. O. (2006). Areal ukrainskykh oikonimiv na -yn X–XV st. In: *Aktualne voprosy slavianskoi onomastyky*. Homel, 138–144.
148. Kupchynska, Z. O. (2007). Areal ukrainskykh oikonimiv na -iv (do XIV st. i XX st.). In: *Studii z onomastyky ta etymolohii*. Kyiv, 158–166.
149. Kupchynska, Z. O. (2007). Areal ukrainskykh oikonimiv na -skъ XVIII–XX st. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho un-tu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi, vyp. 354–355, 177–183.
150. Kupchynska, Z. O. (2012). Arealnyi vymir arkhainykh oikonimiv-pliuratyviv. *Naukovyi zapysky Vinnytskoho derzh. ped. un-tu im. M. Kotsiubynskoho. Serii: Filolohiia (movoznavstvo)*. Vinnytsia, vyp. 16, 359–366.
151. Kupchynska, Z. O. (2015). Areal arkhainykh oikonimiv na *-inъ u XX stolitti. *Dialektolohichni studii. 10. Tradytsii i novatorstvo*. Lviv, 504–518.
152. Kupchynska, Z. O. (2011). Arkhainyi oikonimnyi landschaft Podilskoho voievodstva XV–XVII st. *Visnyk Prykarpatskoho nats. un-tu im. V. Stefanyka*. Ivano-Frankivsk, vyp. XXIX–XXXI, 100–106.
153. Kupchynska, Z. O. (2012). Arkhaini oikonimy na -ychi v systemi pliuratyviv. *Ukrainska mova*. Kyiv № 3, 73–93.
154. Kupchynska, Z. O. (2018). Halytsko-Volynske kniazivstvo kriz pryzmu oikonimii (Volodymyrska, Lutska, Dorohobuzko-Peresopnytska zemli). In: *Skhidnoslovianski movy v yikh istorychnomu rozvytku: zb. nauk. pr., prysviachenyi 70-richchiu vid dnia narodzhennia profesora Petra Ivanovycha Bilousenka*. Zaporizhzhia: TOV LIPS, LTD, 73–83.
155. Kupchynska, Z. O. (1997). Heohrafichni termin – vlasna nazva: leksyko-semantychnyi zviazok. In: *Ukrainskyi pravopys i naukova termino-lohiia : zb. nauk. prats*. Kyiv, 124–130.
156. Kupchynska, Z. O. (2007). Heohrafiia posesyvnykh oikonimiv u XVI–XVII st. *Visnyk Prykarpatskoho nats. un-tu im. V. Stefanyka*. Ivano-Frankivsk, vyp. XV–XVIII, 406–410.

157. Kupchynska, Z. O. (2017). Deantroponimna arkhachna oikonimiiia Ukrainy: vidkompozyty. II. *Zapysky z onomastyky*. Odesa: Astroprynt, vyp. 20, 159–175.
158. Kupchynska, Z. O. (2004). Deshcho z mikrotoponimii Karpatskoho rehionu. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii*. Kyiv, 107–114.
159. Kupchynska, Z. O. (2010). Deshcho pro metodyku vyokremlennia antroponimiv iz oikonimii. *Visnyk Lvivskoho un-tu. Serii filoloh.* Lviv, vyp. 50, 409–416.
160. Kupchynska, Z. O. (1997). Do pytannia pro pryntsyepy ukladannia rehionalnoho slovnyka mikrotoponimii. *Sbornyk nauchnykh trudov po leksykohrafiu*. Kharkiv, vyp. 4, 101–102.
161. Kupchynska, Z. O. (2018). Do slovnyka vlasnykh nazv (na materiali arkhachnoi oikonimii Ukrainy). II. *Problemy humanitarnykh nauk: zb. nauk. prats Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Filolohiia / red. kol. Nadiia Skotna, Mariia Fedurko ta in.* Drohobych: Redaktsiino-vydavnychi viddil DDPU imeni Ivana Franka, vyp. 42, 74–88.
162. Kupchynska, Z. O. (2004). Zapozycheni imena yak tvirni osnovy ukrainskykh oikonimiv. In: *Současná Ukrajinská: Problémy jazyka, literatury a kultury. 2 Olomoucké sympozium ukrajinstů*. Olomouc, 88–92.
163. Kupchynska, Z. O., Zdyrko, T. M. (2016). Rukopysna onomastychna spadshchyna Myrona Korduby. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii. Nova serii*. Kyiv; Lutsk: Teren, vyp. 2 (17), 27–51.
164. Kupchynska, Z. O. (2010). Istorychna “moda” na typy oikonimiv. In: *Nazwy własne a społeczeństwo*. Wrocław; Łask, t. 2, 141–151.
165. Kupchynska, Z. O. (2012). Oikonimiiia Ukrainy XVIII – XX st. z rodovym nalezhnosti. *Visnyk Lvivskoho un-tu. Serii filolohichna*. Lviv, vyp. 56, ch. 1, 264–272.
166. Kupchynska, Z. O. (2016). Oikonimna retro- i perspektyva Podilskoho voievodstva. *Studia Ucrainica Varsoviensia. 4*. Warszawa: Uniwersytet Warszawski, Katedra Ukrainistyki; Warszawa, 153–173.
167. Kupchynska, Z. O. (2018). Oikonimnyi landshaft: istoriia yoho vyvchennia ta perspektyvy doslidzhennia. In: *IX mizhnarodnyi konhres ukrainistiv. Movoznavstvo. Zb. nauk. statei*. Kyiv: Vydavnytstvo IMFE, 249–258.
168. Kupchynska, Z. O. *Leksyko-semantychna i slovotvorna struktura heohrafichnykh nazv na -yn, -iv (terytoriia Ukrainy, X–XX st.): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : 10.02.01 “ukrainska mova”*. Lviv,.
169. Kupchynska, Z. O. (2008). Onomastychna spadshchyna V. Simovycha. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi, vyp. 312–313, 258–261.
170. Kupchynska, Z. O. (2005). Praslovianskyi leksychnyi fond – osnova ukrainskoi arkhachnoi oikonimii (leksykohrafichnyi aspekt). In: *VI Mizhnarodnyi konhres ukrainistiv. Movoznavstvo*. Donetsk, kn. 5, 296–307.
171. Kupchynska, Z. O. (2010). Prykmetnyky na *n yak tvirni osnovy oikonimiv Ukrainy. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii*. Kyiv, 137–146.
172. Kupchynska, Z. O. (2009). Prostorovo-chasovi vymir ukrainskoi oikonimii: systema i tendentsii. *Visnyk Lvivskoho un-tu. Serii filolohichna*. Lviv, vyp. 46, ch. II, 83–91.
173. Kupchynska, Z. O. (2005). Semantychna model i semantychne pole (na materiali arkhachnoi ukrainskoi oikonimii). In: *Tradytsiine i nove u vyvchenni vlasnykh nazv. Tezy dopovidei mizhnar. onomastychnoi konf. (Donetsk, 13–16 zhovtnia 2005)*. Donetsk; Horlivka; Sviatohirsk, 22–24.
174. Kupchynska, Z. O. (2006). Semantychnyi prostir z dominantoiu liudyna (na materiali ukrainskoi oikonimii). *Leksykohrafichnyi biuletten*. Kyiv, vyp. 14, 53–68.

175. Kupchynska, Z. O. (2014). Sotsialno-istorychnyi zapyt na vlasnu nazvu poselennia (na materialy arkhaidnoi oikonimii Ukrainy). In: *Ukrainotsentryzm naukovoho sumlennia: zb. nauk. prats na poshanu profesora Zenovii Terlaka*. Lviv, 351–368.
176. Kupchynska, Z. O. (2015). Sposoby vyrazhennia posesyvnosti v mikrotoponimii ta oikonimii Ukrainy. In: *Mikrotoponimy i makrotoponimy w komunikacji i literaturze*. Łódź, 55–66.
177. Kupchynska, Z. O. (2016). *Stratyhrafia arkhaidnoi oikonimii Ukrainy*. Lviv: NTSh, 56 kartoskhem.
178. Kupchynska, Z. O. (1997). Stratyhrafia vidprysviinykh toponimiv Ukrainy. *Zapysky NTSh*. Lviv, t. LLXXXIV, 261–280.
179. Kupchynska, Z. O. (2016). Stratyhrafia ta oikonimna arealohia: do istorii pytannia. *Suchasni problemy movoznavstva ta literaturoznavstva : zb. nauk. prats*. Uzhhorod, vyp. 21, 226–230.
180. Kupchynska, Z. O. (2007). Archaic Oikonyms of Ukraine in Stratigraphic Aspect. In: *Tezes Vanago, 2007*. Vilnius, 45–46.
181. Kupchynska, Z. O. (2007). Stratyhrafichni aspekt doslidzhennia arkhaidnoi oikonimii Ukrainy. *Nowe nazwy własne, nowe tendencje badawcze*. Kraków, 345–359.
182. Kupchynska, Z. O. (2013). Stratyhrafichni vymir oikonimnoi *-j-modeli Ukrainy. *Sbornyk tezysov konf. "Slavianskye yazyky y lyteratury v synkhronyy y dyakhronyy" 26–28 noiabria 2013. Moskovskiy hos. un-t ym. M. V. Lomonosova*. Moskva, 205–207. Retrieved from http://www.philol.msu.ru/~slavphil/books/slavic_2013.pdf
183. Kupchynska, Z. O. (1996). Tashytskyi V. yak onomast. In: *Ukrainska filolohia: dosiahnennia i perspektyvy*. Lviv, 137–139.
184. Kupchynska, Z. O. (2006). Toponimichna kartyna svitu: teoretychnyi aspekt. In: *Ucrainica II. Současná Ukrajinská. Problémy jazyka, literatury a kultury*. Olomouc, část II, 563–570.
185. Kupchynska, Z. O. (2007). Ukrainski oikonimy na -sk- (nairanishyi dokumentovanyi period). *Naukovi zapysky Ternopil'skoho nats. ped. un-tu im. V. Hnatiuka. Seriya: Movoznavstvo*. Ternopil, I (16), – 200–209.
186. Kupchynska, Z. O. (2010). Ukrainsko-zakhidnoslovianski leksychni paraleli (oikonimy na *n). In: *Lexika slovenskej onymie. Zbornik materialov zo 17. slovenskej onomastickej konferencie Trnava 12–14.09.2007*. Bratislava, 80–101.
187. Kupchynska, Z. O. (2009). Nomen negativum yak tvirna osnova arkhaidnoho oikonima (nazvy z komponentom ne-). In: *Studii z onomastyky ta etymolohii*. Kyiv, 76–87.
188. Kupchynskiy, O. A. (1980). Davni skhidnoslovianski kompozytni imena, motyvovani oikonimamy na -itji. In: *Z istorii ukrainskoi leksykolohii / vidp. red. D. H. Hrynchysyn*. Kyiv, 213–248.
189. Kupchynskiy, O. A. (1970). Dvochlenni heohrafichni nazvy Ukrainy na -j (materialy do ukrainskoho toponimichnoho slovnyka). *Pytannia istorii ukrainskoi movy / vidp. red. L. L. Humetska*. Kyiv, 101–129.
190. Kupchynskiy, O. A. (1971). Do pytannia skladannia slovnyka heohrafichnykh nazv Ukrainy (materialy slovnyka dvochlennykh patronimnykh nazv na -ychi). *Istorychni dzherela ta yikh vykorystannia: zb. st. / vidp. red. I. L. Butych*. Kyiv, vyp. 6, 100–123.
191. Kupchynskiy, O. A. (1981). *Naidavnishi slovianski toponimy Ukrainy yak dzherelo istoriko-heohrafichnykh doslidzhen. Heohrafichni nazvy na -ych-i*. Kyiv,.

192. Kupchynskiy, O. A. (1978). Rekonstruktsiia skhidnoslovianskykh kompozytnykh imen na bazi tvirnykh osnov oikonimiv na -itji. *Problemy doslidzhennia dialektnoi leksyky i frazeolohii ukrainskoi movy: tezy dop. Respubl. nauk. konf.* Uzhhorod, 117–119.
193. Kupchynskiy, O. A. (1969). Statystyka ta heohrafiia dvochlennykh vidprysviinykh heohrafichnykh nazv Ukrainy na -j. *Istorychni dzherela ta yikh vykorystannia: zb. st. / vidp. red. I. L. Butych.* Kyiv, vyp. 4, 217–236.
194. *Kupchynskiy Oleh Antonovych: Bibliohrafichnyi pokazhchuk / uklad. M. M. Trehub; peredm. M. A. Valo; bibliohr. red. N. I. Koshyk.* Lviv.
195. Lopushanska, H. Ie. (1966). Sposoby naimenuvannia liudei u starodavnykh hrekiv (na materialy poem Homera). In: *Tezy dopovidi KhKhII naukovoii sesii (seksiia filolohichnykh nauk).* Chernivtsi, 97–100.
196. Luno, L. Ie. (2012). Antroponimikon lvivian u KhIKh st.: imena narodzhennykh u sotsihrupi “robitnyky”. *Mova i suspilstvo / holov. red. Halyna Matsiuk.* Lviv, vyp. 3, 97–105.
197. Luno, L. Ie. (2013). *Sotsialna pryroda imeni liudyny (na materialy metrychnykh knykh latynskoiu, ukrainskoiu ta polskoiu movamy, XIX – persha polovyna XX st.): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: spets. 10.02.15 “zahalne movoznavstvo”.* Kyiv.
198. Luchyk, V. V. (2011). Aktualni napriamy ukrainskoi onomastyky. *Zapysky z onomastyky = Opera in onomastica: zb. nauk. prats / vidp. red. O. Yu. Karpenko.* Odesa: Astroprynt, vyp. 14, 126–130.
199. Luchyk, V. V. (2009). Pro novi napriamy ukrainskoi onomastyky. In: *Filolohichni doslidzhennia: zb. nauk. prats z nahody 80-richchia Yu. O. Karpenka.* Odesa, 144–146.
200. Mykhailychenko, N. Ie. (2009). Ukrainski oikonimy na -ets, poviazani z nazvamy inshykh naselenykh punktiv. In: *Studia Slovakistica. 10. Onomastyka. Toponimika / Virtualnyi instytut slovakistyky.* Uzhhorod: Vyd-vo “Mystetska Liniia”, 269–277.
201. Mykhailychenko, N. Ie. (2011). *Strukturno-semantychnyi typy ukrainskykh oikonimiv iz formantamy -ets, -ytsia : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk.* Lviv.
202. Mytnik, Irena. (2012). Lvivskiy period naukovoii diialnosti Vitolda Tashyskoho. *Problemy slovianoznavstva, vyp. 61,* 49–53.
203. Mosur, O. S. (2018). Varianty mikrotoponimiv Sambirskoho tsyrkulu kintsia XVIII – pochatku XIX st. *Science and Education a New Dimension. Philology, Sept., vol. VI (51), Iss. 176,* 50–53. p-ISSN 2308-5258; e-ISSN 2308-1996.
204. Mosur, O. S. (2014). Yosyfinska ta Frantsyskanska metryky yak dzherele vyvchennia mikrotoponimii. *Doslidzhennia z leksykolohii i hramatyky ukrainskoi movy: zb. nauk. pr. / za red. prof. I. S. Popovoi.* Dnipropetrovsk: Vydav. Bila K. O., vyp. 15, 58–66.
205. Mosur, O. S. (2019). *Mikrotoponiia kintsia XVIII – pochatku XIX stolittia: Sambirskiy tsyrkul : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk.* Lviv.
206. Osinchuk, Yu. V. (2014). Mikrotoponimiiia Radekhivshchyny (leksyko-semantychnyi analiz). *Bridshchyna – kraï na mezhi Halychyny y Volyni. Materialy vosmoi kraieznavchoi konferentsii, prysviachenoi Mizhnarodnomu dniu muzeiv. 23 travnia 2014 r.* Brody, vyp. 7, 62–68.
207. Osinchuk, Yu. V. (2015). Slovnyk mikrotoponimiv Radekhivskoho raionu Lvivskoi oblasti. In: *Dialektolohichni studii. 10: Tradytsii i novatorstvo / vidp. red. P. Hrytsenko, N. Khobzei.* Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NANU, 519–535.
208. Osinchuk, Yu. V. (2017). Strukturni typy mikrotoponimiv Radekhivshchyny (dvoslivni, bahatoslivni ta pryimennykovi mikrotoponazvy). *Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Serii: Movoznavstvo.* Ternopil: Ternopilskiy natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni Volodymyra Hnatiuka, vyp. 1 (27), 231–234.

209. Osinchuk, Yu. V. (2017). Strukturni typy mikrotoponimiv Radekhyvshchyny (odnoslivni nazvy). *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna / hol. red.: T. Salyha. vidp. za vyp.: O. Kostiv, vyp. 64, ch. II*, 82–90.
210. Ostash, L. R. (2017). Bibliografii naukovykh prats Romana Ivanovycha Ostasha. In: *Studia Ucrainica Varsoviensia / Uniwersytet Warszawski, Katedra Ukrainistyki ; [pod red. I. Mytnik]*. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, t. 5, 309–321.
211. Ostash, L. R., Mytnik, I. (2017). Zhyttia, viddane nautsi. *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2015–2016 / vidp. red. O. P. Karpenko*. Kyiv, 3–14.
212. Ostash, L. R. (2017). Spysok naukovykh prats Romana Ivanovycha Ostasha. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2015–2016 / vidp. red. O. P. Karpenko*. Kyiv, 274–286.
213. Ostash, L. R., Mytnik, I. (2017). Liudyna svitloi dushi i shchedroi liubovi. In: *Studia Ucrainica Varsoviensia / pod red. I. Mytnik*. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, t. 5, 297–308.
214. Ostash, L. R., Ostash, R. I. (2011). Leksykohrafichne opratsiuvannia istorychnoi antroponimii yak nazrila problema chasu. In: *Ukrainska leksykohrafiia v zahalnoslovianskomu konteksti: teoriia, praktyka, typolohiia. Larysi Hryhorivni Skrypnyk / vidpov. red. k. filol. n. I. S. Hnatiuk*. Kyiv: Vydavnychi dim Dmytra Buraho, 485–493.
215. Ostash, L. R., Ostash, R. I. (2012). *Ukrainski osobovi imena XVII st. yak obiekty leksykohrafi. 15 (Ovdei – Ole(s)ko)*. *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2011–2012 / vidp. red. O. P. Karpenko, V. P. Shulhach*. Kyiv: Kyi, 180–193.
216. Ostash, L. R., Ostash, R. I. (2005). Fonetychna adaptatsiia khrystyianskykh osobovykh imen v ukrainskii movi seredyny XVII stolittia: zminy holosnykh u seredyni imeni. In: *Dialektolohichni studii. 5: Fonetyka, morfolohiia, slovotvir / vidp. red. P. Hrytsenko, N. Khobzei*. – Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy, 87–94.
217. Ostash, L. R. (2004). *Slovianski avtokhtonni vlasni osobovi imena v cheskomu antroponimikoni: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.02.03 "Slovianski movy"*. Kyiv.
218. Ostash, L. R. (2004). Struktura i semantyka cheskykh slovianskykh avtokhtonnykh imenkompozitiv. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi, vyp. 214–215, 186–193.
219. Ostash, L. R. (2007). Tvorennia cheskykh slovianskykh avtokhtonnykh imen (leksyko semantychnyi sposib). *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Filolohiia*. Ivano Frankivsk, vyp. XV–XVIII, 413–416.
220. Ostash, L. R. (2010). Tendentsii rozvytku imennyka Cheskoj Respubliki na pochatku XXI stolittia. *Nazwy własne a społeczeństwo / pod redakcją Romany Łobodzińskiej*. Łask: LEKSEM, t. 1, 191–198.
221. Ostash, L. R. (2007). Funktsionuvannia zhinochykh imen slovianskoho pokhodzhennia u XX stolitti v Cheskii Respublitsi. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi: Ruta, vyp. 356–359, 42–48.
222. Ostash, R. Y. (1986). *Ukrainskaia antroponymiiia pervoi poloviny XVII veka. Muzhskiiie lichnyie imena (na materiale Reiestra Zaporozhskoho Voiska 1649 h.: avtoref. diss. na soiskanye uchenoi stepeni kand. filol. nauk : spets. 10.02.02 "Iazyki narodov SSSR (ukraynskii yazyk)"*. Uzhhorod.
223. Ostash, R. I. (2002). Vlasni osobovi imena z odnofonemnymy sufiksamy v ukrainskii antroponimii seredyny XVII stolittia. *Linguistica slavica. Yuvileinyi zb. na poshanu Iryny Mykhailivny Zheliezniak / vidp. red. V. P. Shulhach*. Kyiv: Kyi, 104–115.

224. Ostash, R. I. (1991). Vlasni osobovi imena u funktzii pryzvyshevykh nazv. *Ukrainska leksyka v istorychnomu ta arealnomu aspektakh* / vidp. red. R. I. Kersta. Kyiv: Naukova dumka, 155–163.
225. Ostash, R. I. (2007). Do pytannia pro onimizatsiiu apeliatyviv pry vynykenni oikonimiv u XVI–XVII st. *Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Seria: Movoznavstvo*. Ternopil: TNPU, vyp. 1 (16), 222–235.
226. Ostash, R. I. (1995). Do pokhodzhennia pryzvyshevykh nazv Reiestru (Sproba etymolohichnoho slovnyka). In: *Reiestr Viiska Zaporozkoho 1649 roku: transliteratsiia tekstu / Pidhotuvaly O. V. Todiiichuk, V. V. Strashko, R. I. Ostash, R. V. Maiboroda; vidp. red. F. P. Shevchenko*. Kyiv: Naukova dumka, 517–567.
227. Ostash, R. I. (1982). Zakhidno i pivdenoslovianski elementy v ukrainskii antroponimii pershoi polovyny XVII stolittia. In: *Leksyka ukrainskoi movy v yii zviyazkakh z susidnymi slovianskymy i neslovianskymy movamy: tezy dopovidei*. Uzhhorod, 169–171.
228. Ostash, R. I. (1995). Z istorii doslidzhennia “Reiestru Viiska Zaporozkoho 1649 roku”. In: *Reiestr Viiska Zaporozkoho 1649 roku: transliteratsiia tekstu / pidhotuvaly O. V. Todiiichuk, V. V. Strashko, R. I. Ostash, R. V. Maiboroda; vidp. red. F. P. Shevchenko*. Kyiv: Naukova dumka, 574–581.
229. Ostash, R. I. (1995). Identyfikatsiia osoby v Reiestri. In: *Reiestr Viiska Zaporozkoho 1649 roku: transliteratsiia tekstu / pidhotuvaly O. V. Todiiichuk, V. V. Strashko, R. I. Ostash, R. V. Maiboroda; vidp. red. F. P. Shevchenko*. Kyiv: Naukova dumka, 505–512.
230. Ostash, R. I. (2000). Iz zhyttia suchasnykh ukrainskykh pryzvysk. 1. In: *Ukrainska proprialna leksyka : Materialy naukovooho seminaru 13–14 veresnia 2000 r. / vidp. red. I. M. Zheliezniak*. Kyiv: Kyi, 115–121.
231. Ostash, R. I. (2001). Iz zhyttia suchasnykh ukrainskykh pryzvysk. 2. *Suchasni problemy movoznavstva ta literaturoznavstva. Ukrainske i slovianske movoznavstvo*. Uzhhorod, vyp. 4, 534–537.
232. Ostash, R. I. (2006). Iz zhyttia suchasnykh ukrainskykh pryzvysk. 3. *Dialektolohichni studii 6: Lnhvistychnyi atlas – vid stvorennia do interpretatsii / vidp. red. P. Hrytsenko, N. Khobzei*. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy, 293–302.
233. Ostash, R. I. (1984). Imena v kozatskykh reiestrakh. *Zhovten, № 4*, 105–107.
234. Ostash, R. I. (1995). Cholovichi slovianski avtokhtonni imena v kozatskii antroponimii. *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuha*. Kyiv: Naukova dumka, vyp. 2, 132–137.
235. Ostash, R. I. (2003). Korinni i nekorinni pryzvyscha. *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka: zb. nauk. prats*. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy, vyp. 4, 342–352.
236. Ostash, R. I. (2001). Korinni i nekorinni pryzvyscha: postanovka problemy. *Naukovi zapysky. Seria: Filolohichni nauky (movoznavstvo) / Kirovohradskiy derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Volodymyra Vynnychenka*. Kirovohrad: RVTs KDPU im. V. Vynnychenka, vyp. 37, 54–57.
237. Ostash, R. I. (2007). Onimizatsiia apeliatyviv u protsesi oikonimotvorennia. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2007 / vidp. red. V. P. Shulhach*. Kyiv, 211–219.
238. Ostash, R. I., Ostash, L. R. (1996). Antroponimii naddnistrianskoho sela Stryhantsi. *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. D. Hrynychshyn*. Lviv, vyp. 3, 200–207.
239. Ostash, R. I., Ostash, L. R. (1996). Vlasni osobovi imena v antroponimii Boikivshchyny. In: *Boikivshchyna. Istoriia ta suchasnist. Materialy istoryko-narodoznavchoi konferentsii “Mynule i suchasne Boikivshchyny” (Sambir, 6 bereznia 1995 r.)*. Lviv: FIRA-liuks, 104–106.

240. Ostash, R. I., Ostash, L. R. (1999). Deryvatsiia rozmovnykh variantiv osobovykh vlasnykh imen u movlenni naddnistriantsiv. *Onomastyka i apeliatyvy (problemy slovotvornoï deryvatolohii) / vidp. red. V. O. Horpynych*. Dnipropetrovsk: Dnipropetrovskiy derzh. Un-t, vyp. 7, 166–171.
241. Ostash, R. I., Ostash, L. R. (1996). Dynamika vlasnykh osobovykh imen na Naddnistrianshchyni. In: *Onomastyka skhidnykh slovian: tezy dopovidei naukovoho seminaru*. Kyiv, 56–57.
242. Ostash, R. I. (2012). Rozdumy pro l'vivsku onomastyku. *Povidomlennia Ukrainської onomastychnoi komisii / vidp. red. V. V. Nimchuk*. Kyiv, vyp. 1(16), 17–41.
243. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (1994). Vlasni osobovi imena v antroponimii Kholmshchyny. In: *Problemy rehionalnoi onomastyky: tezy dopovidei i povidomlen naukovoho seminaru*. Kyiv, 38–39.
244. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (2009). Hutsulski prizvyshcha: zapozychennia i psevdozapozychennia. In: *Studia Slavakistica. Vypusk 9 : Onomastyka. Antroponimika: zb. nauk. st. / uporiad. i vidp. red.: S. Pakhomova, Ya. Dzhoganyk*. Uzhhorod: Vydavnytstvo Oleksandra Harkushi, 55–61.
245. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (1987). Davnoruski tradytsii u tvorenii cholovichykh imen v ukrainskii antroponimii I pol. XVII st. In: *Molodi ucheni-suspilstvoznavtsi URSS – 70 richchii Velykoho Zhovtnia: tezy Respublikanskoï nauково-teoretychnoi konferentsii*. Lviv, 198–199.
246. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (1995). Do etymolohii prizvyshchevykh nazv kozakiv iz Vinnychchyny XVII st. In: *Tezy dopovidei Chotyrnadtsiatoi Vinnytskoi oblasnoi istoriko-kraieznavchoï konferentsii, 5 veresnia 1995 r. / vidp. red. M. Kravets*. Vinnytsia, 17–19.
247. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (2010). Do pytannia pro etymolohizatsiiu hutsulskykh prizvyshch. *Visnyk Prykarpatskoho natsionalnogo universytetu imeni Vasylia Stefanyka. Filolohiia*. Ivano Frankivsk: Vyd vo Prykarpatskoho natsionalnogo universytetu imeni Vasylia Stefanyka, vyp. XXV–XXVI, 63–67.
248. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (1995). Indeks vlasnykh osobovykh imen. In: *Reiestr Viiska Zaporozkoho 1649 roku: transliteratsiia tekstu / pidhotuvaly O. V. Todiiuchuk, V. V. Strashko, R. I. Ostash, R. V. Maiboroda; vidp. red. F. P. Shevchenko*. Kyiv: Naukova dumka, 513–516.
249. Ostash, R. I., Ostash, N. L. (2002). Prizvyshcha pereselentsiv iz Kholmshchyny v antroponimiinomu prostori Ukrainy. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2002 / vidp. red. O. P. Karpenko*. Kyiv: Kyi, 159–174.
250. Ostash, R. I. (2008). Prizvyshcha zhyteliv s. Stryhantsi Tysmenytskoho r nu Ivano Frankivskoi obl. In: *Studii z onomastyky ta etymolohii. 2008 / vidp. red. O. P. Karpenko*. Kyiv: PULSARY, 280–282.
251. Ostash, R. I. (2003). Sufiks -k-o v kozatskii antroponimii pershoï polovyny XVII st.: linhoheohrafichni pohliad. In: *Dialektolohichni studii. 1: Mova v chasi i prostori / vidp. red. P. Hrytsenko, N. Khobzei*. – Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy, 84–110.
252. Ostash, R. I. (1985). Tiurkski elementy v ukrainskii antroponimii. In: *Ukrainska istorychna ta dialektna leksyka / vidp. red. L. M. Poliuha*. Kyiv: Naukova dumka, 124–137.
253. Okhrymovych, V. Iu. Znadoby do piznannia narodnykh zvychaiv i pohliadiv pravnykh. Pro silski prozvyshcha. In: *Zhytie i slovo*. Lviv, t. III, 302–307.
254. Oshchypko, I. I. (1965). Leksyko-slovotvorcha struktura boikivskykh prizvyshch. In: *Tezy dop. XXXIX nauk. konf., prysv. pidsumkam nauk.- dosl. roboty Lvivskoho un-tu za 1964 r.: Filolohiia, zhurnalistyka*. Lviv, 39–41.

255. Pavliuk, S. P. (2012). Novyi obgruntovanyi pohliad. In: *Khudash Mykhailo. Pokhodzhennia imeni ta relihiino-mifolohichni funksii davnoruskykh i spilnoslovianskykh yazychnytskykh bozhestv*. Lviv, 1039–1043.
256. Pankevych, I. A. (1938). Zvidky nazva “Sich”? *Ridna mova*, № 2, 83–86.
257. Pankevych, I. A. (1928). Kilka uvah do vyiasnennia pryzvyshcha boiaryna i peremyskoho voievody Dmytra Diatka. *Zbirnyk istoryko-filolohichnoho viddilu Vseukrainskoi Akademii nauk (Iuvileinyi zbirnyk na poshanu akademika M. S. Hrushevskoho)*. Kyiv, № 76, ch. II, 195–196.
258. Pankevych, I. A. (1938). Tmutorokan. *Ridna mova*, № 5, 235.
259. Posatska-Cherniakhivska, Ye. M. (1957). Heohrafichni nazvy, poviazani z imenem liudei, yikh pryzvyshchamy i pryzvyskamy (iz sposterezhen nad toponimiiieu Lvivshchyny). *Movoznavstvo*. Kyiv, t. 14, 23–28.
260. Posatska-Cherniakhivska, Ye. M. (1966). *Sproby kartohrafovannia toponimii Lvivshchyny*. In: *Onomastyka: respubl. mizhvidomchyi zb. / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, 37–43.
261. Posatska-Cherniakhivska, Ye. M. (1958). Toponimichni landshaftni nazvy Lvivskoi oblasti. In: *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv, kn. 3, 164–169.
262. Prots, O. I. (2011). *Mikrotoponimiia pivnochi Lvivskoi oblasti: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: 10.02.01 “ukrainska mova”*. Lviv.
263. Prots, O. I. (2013). Opozytsiia “tsentr – peryferiia” v mikrotoponimikoni pivnochi Lvivshchyny. *Aktualni problemy filolohii ta perekladnavstva*, vyp. 6 (2), 223–238.
264. Redko, Yu. K. (1958). Vzaiemozviazok mizh ukrainskymy pryzvyshchamy i toponimichnymy nazvamy. *Pytannia slovianskoho movoznavstva*. Lviv, kn. 5, 227–239.
265. Redko, Yu. K. (1964). Vymova i pravopys pryzvyshch. *Ukrainska mova i literatura v shkoli*, № 2, 22–23.
266. Redko, Yu. K. (1963). Vidminiuvannia, pravopys i naholos ukrainskykh pryzvyshch. In: *Tezy dop. Respubl. nauk. konf. z pytan kultury ukrainskoi movy*. Kyiv, 70–75.
267. Redko, Yu. K. (1964). Vidminiuvannia, pravopys i naholos ukrainskykh pryzvyshch. In: *Pro kulturu movy: mater. Respubl. nauk. konf. z pytan kultury ukrainskoi movy (11–15 liutoho 1963 r.)*. Kyiv, 199–209.
268. Redko, Yu. K. Heohrafiia osnovnykh typiv ukrainskykh pryzvyshch na terytorii URSR. In: *Pytannia onomastyky: mater. II Respubl. narady z pytan onomastyky / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, 77–84.
269. Redko, Yu. K. (1969). *Dovidnyk ukrainskykh pryzvyshch*. Kyiv.
270. Redko, Yu. K. (1961). Do pytannia pro vidminiuvannia, pravopys i naholos ukrainskykh pryzvyshch. *Dopovidi ta povidomlennia Lvivskoho derzh. un-tu*. Lviv, vyp. 9, ch. 1, 126–129.
271. Redko, Yu. K. (1959). Nazva profesii yak osnova vynyknennia chastyny ukrainskykh rodovykh pryzvyshch. *Doslidzhennia i materialy z ukrainskoi movy: zb. st. / vidp. red. I. P. Krypiakevych*. Kyiv, t. 1, 127–136.
272. Redko, Yu. K. (1965). Nashi pryzvyshcha na karti Ukrainy. *Znannia ta pratsia*, № 7, 16–17.
273. Redko, Yu. K. (1958). Osnovni slovotvorchi typy suchasnykh ukrainskykh pryzvyshch u porivnanni z inshymy slovianskymy. In: *Filolohichniy zbirnyk Ukrainskoho komitetu slavistiv*. Kyiv, 112–129.
274. Redko, Yu. K. (1965). Semantyko-strukturni typy ukrainskykh pryzvyshch. In: *Tezy dop. XXXIX nauk. konf. Lvivskoho derzh. un-tu*. Lviv, 54–55.
275. Redko, Yu. K. (2007). *Slovyk suchasnykh ukrainskykh pryzvyshch: u 2 t.* Lviv, 276.
- Redko, Yu. K. (1959). Slovtvorchi typy ukrainskykh pryzvyshch, utvorenykh vid

osobovykh vlasnykh imen. In: *Naukovi zapysky Lvivskoho ped. in-tu, prysv. IV Mizhnar. zizdovi slavistiv: Seriiia filolohichnykh nauk*. Lviv, t. 12, ch. 2, 26–41.

277. Redko, Yu. K. (1969). *Sovremennye ukrainskie familii (proishozhdenie, slovoobrazovanie, territorialnoe rasprostranenie): avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk : spec. 10.02.02 "Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)"*. Kiev.

278. Redko, Yu. K. (1961). Sufiksatsiia yak osnovnyi sposib tvorennia ukrainskykh prizvyshch imennykovoho typu. In: *Yuvileina nauk. sesiia, prysv. 300-richchii Lvivskoho un-tu: Tezy dop. sektsii filolohii, zhurnalistyky ta pedahohiky*. Lviv, 36–38.

279. Redko, Yu. K. (1966). *Suchasni ukrainski prizvyshcha*. Kyiv.

280. Redko, Yu. K. (1962). Suchasni ukrainski prizvyshcha prykmetnykovoho typu. In: *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv, kn. 5, 47–58.

281. Redko, Yu. K. (1967). Ukraynskye toponymy, obrazovannye ot lychnykh sobstvennykh ymen In: *Doklady y soobshcheniya Lvovskoho otdela Heohrafycheskoho obshchestva USSR za 1965 h.* Lvov, 145–149.

282. Redko, Yu. K. (1955). Ukrainski vidimenni prizvyshcha. In: *Zvitno-naykova konferentsiia Lvivskoho ped. in-tu, prysv. pidsumkam vykonannia planu nauk.-dosl. roboty za 1954 r.: Seriiia linhvistychna: Tezy dop.* Lviv, 12–14.

283. Redko, Yu. K. (1963). Ukrainski skladni prizvyshcha. *Visnyk Lvivskoho derzh. un-tu: Seriiia filolohichna*. Lviv, № 1, 99–103.

284. Redko, Yu. K., Cherniakhivska, Ye. M. (1967). Onomastychni doslidzhennia na kafedri ukrainskoi movy Lvivskoho universytetu. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii / Vidp. red. K.K. Tsiluiko*. Kyiv: Naukova dumka, vyp. 4, 56–61.

285. Ripeckaya, O. F. K metodike izucheniya toponimicheskikh elementov. *Tezisy dokl. i soobsh. Vsesoyuznoj konf. po toponimike SSSR (28.I.–2.II. 1965 g.)*. Lviv, 41–43.

286. Ripeckaya, O. F. (1980). O metodike i rezultatah sinhronicheskogo izucheniya slavyanskikh reliktoiv v oikonimikone GDR. In: *Perspektivy razvitiya slavyanskoi onomastiki / otv. red. A.V. Superanskaya*. Moskva, 121–125.

287. Ripeckaya, O. F. *Slavyanskaya toponimika mezhdou Oderom i Visloj v nemeckom yazyke (XII–XVIII vv.): avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk*. Lvov.

288. Ripeckaya, O. F. (1966). Superstratnye formy substratnykh toponimov (Nemeckie toponimy slavyanskogo proishozhdeniia). In: *Tezisy dokl. i soobsh. konf. po toponimike severo-zapadnoj zony SSSR*. Riga, 31–32.

289. Ripetska, O. F. (1962). Do pytannia pro metodolohiiu toponimiky yak nauky. In: *Pytannia toponimiky ta onomastyky: mater. I Respubl. narady z pytan toponimiky ta onomastyky / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, 211–213.

290. Ripetska, O. F. (1997). Do problemy standartyzatsii pravopysu nimetskomovnykh kraieznavchykh nazv, imen ta prizvyshch. In: *Ukrainskyi pravopys: tak chy ni: obhovorennia novoi redaktsii "Ukrainskoho pravopysu" / uporiad. O. O. Taranenka*. – Kyiv, 142–146.

291. Ripetska, O. F. (1965). Morfoloho-slovotvorcha adaptatsiia substratnykh toponimiv. In: *Tezy dop. KhKhKhIKh nauk. konf., prysv. pidsumkam nauk.-dosl. roboty Lvivskoho un-tu za 1964 r.: Filolohiia, zhurnalistyka*. Lviv, 72.

292. Ripetska, O. F. (1974). Osoblyvosti morfosemantychnoi struktury oikonimiv NDR. *Inozemna filolohiia*. Lviv, vyp. 33, 46–51.

293. Ripetska, O. F. (1962). Pryntsypy klasyfikatsii nimetskoi toponimii slovianskoho pokhodzhennia. In: *Tezy II Respubl. onomastychnoi narady*. Kyiv, 65–67.

294. Ripetska, O. F. (1964). Pryntsypy pereofornlennia slovianskykh toponimiv u nimetskii movi. In: *Tezy dop. VI ukr. slavist. konf. (13–18 zhovtnia 1964 r.)*. Chernivtsi, 55–56.

295. Ripetska, O. F. (1973). Pryntsypy fonomorfichnoho analizu oikonimiv NDR. *Inozemna filolohiia*. Lviv, vyp. 31, 45–55.
296. Ripetska, O. F. (1962). Slovianski elementy v toponimitsi Meklenburhu. In: *Slovianske movoznavstvo: zb. st. / hol. red. L. A. Bulakhovskiy*. Kyiv, t. 4, 239–249.
297. Rudnytskyi, Ya. A. (1946). Zapytnyk dlia zbyrannia materialiv do ukrainskoho osobovoho i mistsevoho nazovnytstva. *Biuletyn UVAN*, № 6, 17–18.
298. Rudnytskyi, Ya. A. (1937). Zvidkilia vzialysia nashi osobovi imena. *Zhyttia i znannia*. – Lviv, № 10, 94–95.
299. Rudnytskyi, Ya. A. (1968). Iz davnoukrainskoho osobovoho nazovnytstva: ymennia Zhyznobud. *Symbolae Philologicae in honorem Vitoldi Taszycki: Prace Komisji Językoznawstwa*. Wrocław; Warszawa; Kraków, № 17, 292–295.
300. Rudnytskyi, Ya. A. (1935). Kulchychi chy Kilchychi? *Litopys Boikivshchyny*, ch. 5, 36–40.
301. Rudnytskyi, Ya. A. (1952). *Nazvy “Halychyna” y “Volyn”*. Vinnipeh.
302. Rudnytskyi, Ya. A. (1937). Pro mistsevu nazvu Semyhyniv. *Nasha Batkivshchyna*. Lviv, № 2, 269–271.
303. Rudnytskyi, Ya. A. (1947). Pro ukrainski osobovi ymennia. *Rid i znameno*. Frankfurt, № 2, 27–30.
304. Rudnytskyi, Ya. A. (1951). *Slovo i nazva “Ukraina”*. Vinnipeh.
305. Rudnytskyi, Ya. A. (1956). *Studii z nazvoznavstva. I. Slovianskyi nazvoznavchyi folklor u Kanadi*. Vinnipeh.
306. Rudnytskyi, Ya. A. (1936). Ukrainski vidosobovi heohrafichni nazvy. *Zhyttia i znannia*. Lviv, № 9, 70.
307. Svashenko, A. O. (1992). Znachennia naukovykh rozvidok V. Simovycha dlia doslidzhennia etymolohii “temnykh” biloruskykh pryzvyshch. In: *Rozvytok movoznavstva v Zakhidnii Ukraini v 20–30-ky rokakh XX st. Tezy dopovidei*. Lviv, 38–40.
308. Svientsitskyi, I. S. (1936). Nazva Rus v istorychnomu rozvytku do XIII-ho v. *Ridna mova*, ch. 2, 59–62; ch. 3, 103–108; ch. 4, 157–162.
309. Svientsitskyi, I. S. (1936). Zarys rechevoho i prykmetnykovoho okreslennia nazvy Rus XI–XVI v. *Ridna mova*, ch. 6, 247–251.
310. Selivanova, O. O. (2008). *Suchasna linhvistyka: napriamy ta problemy: pidruchnyk*. – Poltava: Dovkillia. Kyiv.
311. Seniv, M. I. (1986). *Ukrainskaya antroponimiya XIV–XVIII vv. (zhenskie imenovaniya): avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk: spec. 10.02.02 “Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)”*. Uzhgorod.
312. Seniv, M. I. (1982). Do istorii adaptatsii zhinochykh kalendarnykh vlasnykh imen v ukrainskii movi XIV – poch. XIX st. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 4, 72–76.
313. Seniv, M. I. (1991). Zhinochi tserkovno-khrystyianski vlasni imena v ukrainskykh pysemnykh pamiatkakh XIV–XVII st. yak davnoruska spadshchyna. In: *Ukrainska leksyka v istorychnomu ta arealnomu aspektakh / vidp. red. R. I. Kersta*. Kyiv, 15–20.
314. Seniv, M. I. (1978). Narodni varianty ukrainskykh kanonichnykh zhinochykh osobovykh imen u pamiatkakh ukrainskoi movy XIV–XVI vv. (na materialakh z istorychnoho clovnyka ukrainskoi movy). In: *Problemy doslidzhennia dialektnoi leksyky i frazeolohii ukrainskoi movy: tezy dop. Respubl. nauk. konf.* Uzhhorod, 131–132.
315. Seniv, M. I. (1980). Osnovni sposoby i zasoby identyfikatsii zhinky v pysemnykh pamiatkakh ukrainskoi movy XIV–XVIII st. In: *Z istorii ukrainskoi leksykolohii / vidp. red. D. H. Hrynchyshyn*. Kyiv, 160–200.

316. Simovych, V. I. (1932). Istorychnyi rozvytok ukrainskykh (zdrbnilykh ta zghrubilykh) cholovichykh khresnykh imen iz okremishnoiuvahoiu na zavmerli sufiksy. In: *Sbornik prací I Sjezdu slovanských filologů v Praze 1929; sv. II. Přednášky*. Praha, 696–704.
317. Simovych, V. I. (1984). Ukrainski prizvyshcha z khresnykh imen. In: *Ukrainske movoznavstvo*. Ottava, t. 2, 198–202.
318. Simovych, V. I. (1931). Ukrainski cholovichi ymennia osib na -no- (v istorychnomu osvittenni). In: *Zbirnyk Komisii dlia doslidzhennia istorii ukrainskoi movy*. Kyiv, t. 1, 87–111.
319. Simovych, V. I. (1982). Yak naholoshuvaty nashi prizvyshcha na -enko. In: *Ukrainske movoznavstvo*. Ottava, t. 2, 203–208.
320. Simovych, V. I. (1967). Yak naholoshuvaty nashi prizvyshcha na -enko? *Onomastica. Nazvoznavchi statii (antroponimiia)*. Vinnipeh, № 34, 14–21.
321. Skolozdra-Shepitko, O. R. (2013). Literaturno-khudozhnia onimiia romanu Oksany Zabuzhko “Muzei pokynutykh sekretiv”. *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva : Zbirnyk naukovykh prats*. Khmelnytskyi, vyp. 6, ch. 3, 225–236.
322. Skolozdra, O. R. (2009). Nominatsiia osib u boryslavskykh opovidanniakh Ivana Franka. *Zbirnyk naukovykh prats Poltavskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu im. V. H. Korolenka. Serii: Filolohichni nauky*. Poltava, vyp. 1–2, 187–196.
323. Skolozdra, O. R. (2008). *Onimna ta apeliatyvna nominatsiia osoby v malii prozi Ivana Franka: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: spets. 10.02.01 “Ukrainska mova”*. Lviv.
324. Skolozdra, O. R. (2009). Osoblyvosti antroponimikonu maloi prozy Ivana Franka. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna*. Lviv: Vydavnychiy tsentr Lvivskoho natsionalnogo universytetu imeni Ivana Franka, vyp. 46, ch. 2, 148–154.
325. Skolozdra-Shepitko, O. R. (2016). Promovysti imena personazhiv Frankovoi prozy. In: *U koordynatakh movy: zb. nauk. prats na poshanu profesora Lidii Kots-Hryhorchuk*. Lviv: PAIS, 311–321.
326. Skolozdra-Shepitko, O. R. (2018). Slovianska antroponimiia v ukrainskii istorychnii prozi. In: *Sertse chysteie, dumka chesnaia...: Zz. nauk. prats i materialiv na poshanu Iryny Oshchypko*. Lviv, 512–527.
327. *Slavianska filolohiia. Othovory na v̆prosyty za nauchnata anketa po ezykoznanaye. Materyaly za V Mezhdunaroden konhres na slavystyte*. (1963). Sofyia: Yzdatelstvo NABAN, t. 1, 347–350.
328. Sokil, N. V. (2009). Heohrafichni terminy v mikrotoponimii Tsentralnoi Boikivshchyny: porivnialnyi aspekt. *Problemy ukrainskoi terminolohii*. Lviv, vyp. 559, 288–292.
329. Sokil, N. V. (2009). Etnokulturnyi aspekt mikrotoponimiv Boikivshchyny. *Narodoznavchi zoshyty*. Lviv, vyp. 5–6, 757–763.
330. Sokil-Klepar, N. V. (2015). Konotatyvni mikrotoponimy Ukrainskykh Karpat. *Zapysky z onomastyky*. Odesa: Astroprynt, vyp. 18, 623–633.
331. Sokil-Klepar, N. V. (2011). Kontsept “Hora” v mikrotoponimakh Ukrainskykh Karpat. *Narodoznavchi zoshyty*. Lviv, vyp. 3, 482–488.
332. Sokil-Klepar, N. V. (2013). Kontsept “Liudyna” v mikrotoponimakh Ukrainskykh Karpat. *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva: zb. nauk. prats*. Khmelnytskyi: KhmTsNP, vyp. 6, ch. II, 238–246.
333. Sokil-Klepar, N. V. (2013). Mikrotoponimy kriz pryzmu kohnityvnoi nauky. *Kohnitolihiia v systemi humanitarnykh nauk: zb. nauk. prats*. Poltava: PP Shevchenko, vyp. 2, 62–67.

334. Sokil-Klepar, N. V. (2014). Rol antroponimiv u nominatsii mikrotopoobiektiv Ukrainskykh Karpat. *Naukovi zapysky. Serii: Movoznavstvo*. Ternopil, 259–264.
335. Sokil-Klepar, N. V. (2014). Sakralni mikrotoponimy v ukrainskomu onomastykonii. *Narodoznavchi zoshyty*. Lviv, vyp. 5, 771–777.
336. Sokil, N. V. (2007). *Mikrotoponimiia Skolivshchyny : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.02.01 "Ukrainska mova"*. Lviv.
337. Sokil, N. V. (2008). *Mikrotoponimiia Skolivshchyny*. Lviv: Afisha.
338. Sokil, N. V. (2006). Mikrotoponimy Skolivshchyny, shcho pokhodiat vid terminiv na oznachennia reliefu mistsevosti. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna*. Lviv, vyp. 38, ch. I, 192–202.
339. Sokil, N. V. (2006). Mikrotoponimy sufiksnoi deryvatsii (na materiali mikrotoponimii Skolivshchyny). *Aktualni problemy doslidzhennia hramatyky ta leksykologii: materialy Mizhnarodnoi naukovy-teoretychnoi konferentsii 4–5 zhovtnia 2006*. Vinnytsia, 88–93.
340. Tarnovetska, L. O. (1992). Antroponimichni studii Vasylia Simovycha. *Rozvytok movoznavstva v Zakhidnii Ukraini v 20–30-kh rr. XX st.* Lviv, 36–38.
341. *Teoriya i metodika onomasticheskikh issledovaniy* (1986). / otv. red. A. P. Nepokupnyj. Moskva: Nauka.
342. Tymoshyk, H. V. (2009). Antychni teoforni imena u novochasnykh perekladakh Sviatoho Pysma ukrainskoiu movoiu. *Mifolohiia i folklor*. Lviv, № 2–3 (3), 58–71.
343. Tymoshyk, H. V. (2011). Bibliieantroponimy Avraam – Sara, Yosyp – Mariia: osoblyvosti retseptsii v koordynatakh ukrainskoho movnokulturnoho vymiru. *Visnyk Lvivskoho universytetu*. Lviv, vyp. 3, 156–171.
344. Tymoshyk, H. V. (2010). *Bibliieantroponimy v novochasnykh perekladakh Sviatoho Pysma ukrainskoiu movoiu: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.02.01 "Ukrainska mova"*. Lviv.
345. Tymoshyk, H. V. (2007). Davnorymskyi onomastykon Novozavitnoho Kanonu v novochasnykh perekladakh sviatopysemnykh tekstiv ukrainskoiu movoiu. *Ukrainska istorychna i dialektna leksyka: zbirnyk naukovykh prats*. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy, vyp. 5, 225–278.
346. Tymoshyk, H. V. (2012). Onomastykon u perekladi yevanhelii ottsia Markiiana Shashkevycha. *Zapysky NTSh. Pratsi Filolohichnoi sekti*. Lviv, t. CCLXIII, 43–68.
347. Tymoshyk, H. V. (2012). Osoblyvosti pobudovy davnohebreiskoho imennyka novozavitnoho tekstu (na materiali novochasnykh ukrainskykh perekladiv Sviatoho Pysma ukrainskoiu movoiu). *Visnyk Lvivskoho universytetu*. Lviv, vyp. 4, 185–202.
348. Tymoshyk, H. V. (2010). Retseptsiia bibliinoi proprialnoi leksyky u tvorchosti Ivana Franka. *Ivan Franko: dukh, nauka, dumka, volia: materialy Mizhnarodnoho naukovo-kongresu, prysviacheni 150-richchiiu vid dnia narodzhennia Ivana Franka (Lviv, 27 veresnia – 1 zhovtnia 2006 r.)*. – Lviv : Vydavn. tsentr LNU im. Ivana Franka, t. 2, 121–140.
349. Tkach, L. O. (2008). Movoznavchyi svitohliad Vasylia Simovycha v konteksti suchasnykh potreb ukrainskoho movoznavstva. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho natsionalnoho universytetu im. Yu. Fedkovicha: zb. nauk. prats. Slovianska filolohiia / nauk. red. Bunchuk B. I.* Chernivtsi: Ruta, vyp. 312–313, 29–35.
350. Tkach, L. O. (2005). *Peredmova Vasyl Simovych : Pratsi u dvokh tomakh. T. 1: Movoznavstvo / uporiadk. i peredm. L. Tkach* Chernivtsi: Knyhy – XXI, 13–28.
351. Farion, I. D. (1996). *Antroponimiina systema Verkhnoi Naddniprianshchyny kintsia XVIII – pochatku KhIKh st. (prizvyshchevi nazvy): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.02.01 "Ukrainska mova"*. Lviv.

352. Farion, I. D. Antroponimiina systema Pidkarpatskoi Lvivshchyny kin. XVIII – poch. XIX st. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 2–3, 35–39.
353. Farion, I. D. (1997). Antroponimiia yak obiekt leksykohrafichnykh doslidzhen *Sb. nauchn. trudov po leksykohrafiy*. Kharkov, vyp. 4, 45–46.
354. Farion, I. D. (2002). Antroponimna funktsiia kvalitatyvnykh sufiksiv u strukturi PN. *Movoznavchi studii. Zapysky NTSh*. Lviv, 217–235.
355. Farion, I. D. (1998). Do pytannia henezy ukrainskoho antroponimnoho formanta -enk- (terytorialne poshyrennia v diakhronii). In: *Slovianska onomastyka*. Uzhhorod, 212–220.
356. Farion, I. D. (1997). Do problemy funktsionalno-semantychnoho statusu finalnoho formanta -a v apeliativnii ta antroponimiinii leksytsi. In: *Pytannia movoznavstva*. Kirovohrad, 198–205.
357. Farion, I. D. (2004). Identyfikatsiina funktsiia antroponima yak skladnyk yoho ontolohichnoi pryrody. In: *Do dzherel. Zbirnyk naukovykh prats na poshanu Oleha Kupchynskoho z nahody yoho 70-richchia*. Kyiv; Lviv, 254–269.
358. Farion, I. D. *Imena ta pryzvyscha yak natsionalni identyfikatory*. Retrieved from <http://blogs.pravda.com.ua/authors/farion/57af1f56d25b9/>, 13.08.16.
359. Farion, I. D. (2002). Kognityvno-kreatyvnyi aspekt antroponimiinoi leksyky. In: *V prostranstve fylolohyy*. Yuho-Vostok; Donetsk, 188–198.
360. Farion, I. D. (2007). Komunikatsiinyi ta onomastychnyi prostir Markiiiana Shashkevycha yak chynnyk natsiietvorennia. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Slovianska filolohiia*. Chernivtsi, vyp. 356–359, 218–223.
361. Farion, I. D. (1998). Metaforyzatsiia i metonimizatsiia yak sposib vynyknennia pryzvysch. In: *Ukrainska onomastyka: zb. na chest K. K. Tsiluika*. Kyiv, 157–161.
362. Farion, I. D. (2001). Natsionalne y universalne v antroponimii. In: *Inshomovni elementy v onomastytsi Ukrainy*. Kyiv, 108–113.
363. Farion, I. D. (1999). Onomastychni doslidzhennia u Lvivskomu universyteti. In: *Ukrainska filolohiia: shkoly, postati, problemy*. Lviv: Svit, 143–148.
364. Farion, I. D. (1999). Osnovni pryntsypy istorychnoho leksykohrafuvannia pryzvyschovykh nazv. In: *Problemy slovianskoi onomastyky: zb. nauk. prats*. Uzhhorod, 173–179.
365. Farion, I. D. (1999). Pryntsypy leksykohrafuvannia istorychnoho antroponimiinoho materialu. In: *Problemy slovianskoi onomastyky*. Uzhhorod, 173–179.
366. Farion, I. D. (2002). Pryzvyschevi nazvy kompozytnoho strukturnoho typu (za materialamy Frantsyskanskoi ta Yosyfynskoi metryk napryk. XVIII – poch. XIX st. terenu Pidkarpatskoi Lvivshchyny). In: *Aktualni problemy ukrainskoho slovtvoru*. Ivano-Frankivsk, 537–544.
367. Farion, I. D. (1995). Pryzvyschevi nazvy ukrainsiv kintsia XVIII – pochatku XIX st., utvoreni morfolohichnym sposobom slovtvoru. *Visnyk ukrainoznavstva DU “Lvivska politekhnikha”*. Lviv, № 296, 109–113.
368. Farion, I. D. (2003). Problema ontolohichnoi pryrody antroponima. *Naukovi zapysky. Seriia: Movoznavstvo. Onomastyka*. Ternopil, ch. 1, 52–55.
369. Farion, I. D. (2002). Same zghodnykh nazyvatysia horschychkamy v pich i stavliat (Pro natsionalne y universalne v antroponimii). *Urok ukrainskoi*. Kyiv, № 7, 18–20.
370. Farion, I. D. (2004). Slova yak sviddy pravdy. Linhvistychna ekspertyza etnonimiv „zhyd” i „moskal” u konteksti mitynhovoi promovy. *Personal*, № 12, 66–74; *Universum*. 7–9 (130–132). Retrieved from <http://universum.lviv.ua/magazines/universum/2004/3/svid.html>.
371. Farion, I. D. (1994). Slovtvirno-semantychna struktura pryzvysch z formantamy -ai, -ei, -ii. In: *Slovtvir yak vyiv dynamiky movy*. Lviv, ch. 2, 90–91.

372. Farion, I. D. (1997). Strukturno-semantychni typy transantroponimizovanykh prizvyshchevykh nazv (za Yosyfinskoïu ta Frantsyskanskoiu metrykamy kin. XVIII – poch. XIX st. terenu Verkhnoi Naddnistriianshchyny). In: *Pytannia suchasnoi onomastyky*. Dnipropetrovsk, 185–186.
373. Farion, I. D. (1994). Strukturno-funktsionalni osoblyvosti formanta -on v osobovykh imenakh ta prizvyshchevykh nazvakh ukrainsiv. In: *Funktsionalna hramatyka*. Donetsk, 204–205.
374. Farion, I. D. (2001). *Ukrainski prizvyshchevi nazvy naprykintsi XVIII – poch. XIX st. (z etymolohichnym slovnykom)*. Lviv: Litopys.
375. Farion, I. D. Yuvilei yak skhodzhennia do vershyn (z nahody visimdesiatylittia vid dnia narodzhennia vidomoho ukrainskoho movoznavtsia Mykhaila Lukycha Khudasha). *Narodoznavchi zoshyty*, vyp. 5–6, 643–645.
376. Fedoriv, I. O. (2006). Myron Korduba yak vchenyi: zhyttia i diialnist. *Istoriia ukrainskoi heohrafii / redkol.: O. I. Shablii, O. V. Zastavetska, Ya. I. Zhupanskyi ta in.* Ternopil, vyp. 14, 12–23.
377. Franko, I. Ia., Hnatiuk, V. M. (1907). Kvestionar dlia zbyrannia mistsevykh perekaziv. *Khronika NTSsh.* – Lviv, № 32., vyp. 4., 16–25.
378. Franko, I. (1982). Prychynky do ukrainskoi onomastyky. In: *Zibrannia tvoriv: u 50 t.* Kyiv, t. 36, 391–426.
379. Franko, I. (1982). Zvidky vzialasia nazva “boiky”. In: *Zibrannia tvoriv: u 50 t.* Kyiv, t. 29, 411–415.
380. Franko, I. (1982). Uvaha pro nazvu “Palinodiia”. In: *Zibrannia tvoriv: u 50 t.* Kyiv, t. 34, 408–410.
381. Khobzei, N. V. (1991). Mifonimy na poznachennia nazvy chort u hutsulskomu hovori. In: *Ukrainska leksyka v istorychnomu ta arealnomu aspektakh / vidp. red. R. I. Kersta.* Kyiv, 124–127.
382. Khudash, M. L. (1971). Antroponimiiia ta yii naukovе znachennia. In: *Mater. zvitnoi nauk. sesii Instytutu suspilnykh nauk AN URSR za 1971 r.* Kyiv, 128–130.
383. Khudash, M. L. (2002). Do etymolohii etnonima serby. In: *V prostranstve fylolohyy.* Yuho-Vostok; Donetsk, 141–151.
384. Khudash, M. L. (2005). Do etymolohii slovianskoho istorychnoho etnonima budyny. In: *Aktualni pytannia antroponimiky: zb. materialiv nauk. chytan pamiati Yuliana Redka.* Kyiv, 230–236.
385. Khudash, M. L. (1984). Do pytannia pokhodzhennia nazvy hutsuly. *Movoznavstvo.* Kyiv, № 5, 57–62.
386. Khudash, M. L. (1977). *Z istorii ukrainskoi antroponimii.* Kyiv: Naukova dumka.
387. Khudash, M. L. (1969). Z istorii formuvannia i stanovlennia ukrainskykh prizvyshch. *Movoznavstvo.* Kyiv, № 2, 37–46.
388. Khudash, M. L. (1987). Z pryvodu slovianskykh oikonimiv ta etnonimiv na * -itji, roztsiniuvanykh yak nepatronimichni abo psevdopatronimichni. *Movoznavstvo.* Kyiv, № 6, 32–41.
389. Khudash, M. L. (1966). Iz sposterezhen nad ukrainskymy kozatskymy osobovymy nazvamy-kompozytamy seredyny XVII st. In: *Onomastyka: respubl. mizhvidomchyi zb. / vidp. red. K. K. Tsiluiko.* Kyiv, 136–145.
390. Khudash, M. L., Abashyna, V. M. (1982). Davnoruski pleminni etnonimy v zviazku z inshymy slovianskymy (do kryteriiv etymolohizatsii slovianskykh etnonimiv). *Leksyka ukrainskoi movy v yii zviazkakh z susidnimy slovianskymy i neslovianskymy movamy: tezy dop. nauk. konf. Uzhhorodskoho derzh. un-tu.* Uzhhorod, 27–28.).

391. Khudash, M. L. (1985). Pytannia pokhodzhennia etnonima lemky. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 6, 45–52.
392. Khudash, M. L. (2012). *Pokhodzhennia imen ta relihiino-mifolohichni funksii davnoruskykh i spilnoslovianskykh yazychnytskykh bozhestv*. Lviv.
393. Khudash, M. L., Demchuk, M. O. (1991). *Pokhodzhennia ukrainskykh karpatskykh i prykarpatykykh nazv naselenykh punktiv (vidantroponimni utvorennia)*. Kyiv.
394. Khudash, M. L. (1983). Problema pokhodzhennia nazvy boiky. In: *Boikivshchyna: Istoryko-etnografichne doslidzhennia / vidp. red. Yu. H. Hoshko*. Kyiv, 38–44.
395. Khudash, M. L. (1981). Pro pokhodzhennia davnoruskykh etnonimiv drehovychi y uhlychi. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 5, 52–58.
396. Khudash, M. L. (1970). Skladni ukrainski osobovi nazvy XVII st. (na materialii reiestru zaporizkoho viiska Bohdana Khmelnytskoho, skladenoho pislia Zborivskoho dohovoru 1649 r.). In: *Pytannia istorii ukrainskoi movy / vidp. red. L. L. Humetska*. Kyiv, 158–175.
397. Khudash, M. L. (2006). *Ukrainski karpatski i prykarpatyky nazvy naselenykh punktiv (vidapeliatyvni utvorennia)*. Lviv.
398. Khudash, M. L. (2004). *Ukrainski karpatski i prykarpatyky nazvy naselenykh punktiv (utvorennia vid vidapeliatyvnykh antroponimiv)*. Lviv.
399. Khudash, M. L. (1995). *Ukrainski karpatski i prykarpatyky nazvy naselenykh punktiv (utvorennia vid slovianskykh avtokhtonnykh vidkompozytnykh skorochenykh osobovykh vlasnykh imen)*. Kyiv.
400. Khudash, M. L. (1964). Ukrainski kozatski osobovi nazvy (kompozyty i slovospoluchennia) sereyny XVII st. (na materialii reiestriv zaporizkoho viiska Bohdana Khmelnytskoho, skladenykh pislia Zborivskoho dohovoru 1649 r.). In: *Doslidzhennia i materialy z ukrainskoi movy: zb.nauk. prats / vidp. red. I. Krypiakevych*. Kyiv, t. 6, 146–157.
401. Khudash, M. L. (1990). Yavyshche zvukovoho zbihu davnikh slovianskykh vidkompozytnykh skorochenykh osobovykh vlasnykh imen abo yikh osnov iz zahalnovzhyvanymy slovamy. *Movoznavstvo*. Kyiv, № 6, 36–40.
402. Tsaralunha, I. B. (2006). *Ukrainski toponimy na -any (-yany): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: 10.02.01 "ukrainska mova"*. Lviv.
403. Tsaralunha, I. B. (2007). *Ukrainski toponimy na -any (-yany): monohrafiia*. Khmelnytskyi: Avist.
404. Tsiluiko, K. K. (1967). Perspektyvy dalshoho rozvytku ukrainskoi onomastyky. *Povidomlennia Ukrainskoi onomastychnoi komisii / vidp. red. K. K. Tsiluiko*. Kyiv, vyp. 3, 3–12.
405. Tsiluiko, K. K. (1962). Ukrainska toponimika naperedodni V Mizhnarodnomu z'izdi slavistiv. *Pytannia toponimiky ta onomastyky*. Kyiv, Vyd-vo AN URSR, 5–16.
406. Tsihotskyi, I. L. (2016). Dynamika rozvytku vulychnoho toponimikonu provintsiinykh mist Halychyny u XX–XXI st. (na materialii miskoi toponimii m. Buska). *U koordynatakh movy: zb. nauk. prats na poshanu profesora Lidii Kots-Hryhorchuk*. Lviv: PAIS, 330–345.
407. Tsihotskyi, I. L. (2017). Piznoserednovichni toponimikon Buska (do problemy formuvannia i rozvytku). *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii filolohichna*. Lviv, vyp. 64(2), 134–143.
408. Cherniakhivskaia, E. M. (1965). Vzaymootnosheniia mezhdru nazvaniiami naselennykh mest i hidronimami. In: *Doklady i soobshcheniia Lvovskoho otdeleniia Heograficheskoho obshchestva USSR za 1964 h*. Lvov, 82–84.
409. Cherniakhivska, Ye. M. (1965). Pytannia hidronimo-toponimichnoi omonimii. In: *Tezy III Respubl. onomastychnoi (hidronimichnoi) konf.* Kyiv, 91–95.

410. Cherniakhivska, Ye. M. (1959). Pytannia slovotvorchoi budovy toponimichnykh nazv na Lvivshchyni. In: *Tezy dop. i vyst. I Respubl. toponimichnoi narady*. Kyiv, 36–41.
411. Cherniakhivska, Ye. M. (1962). Pryntsypy kartohrafuvannia toponimiky (na materialakh Lvivshchyny). In: *Tezy II Respubl. onomastychnoi narady*. Kyiv, 75–78.
412. Cherniakhivska, Ye. M. (1966). Pryntsypy ukladannia toponimichnoho slovnyka Lvivshchyny. In: *Tezy dop. XXXX nauk. konf., prysv. pidsumkam nauk.-dosl. roboty Lvivskoho un-tu za 1965 r.: Filolohiia, zhurnalistyka*. Lviv, 25–26.
413. Cherniakhivska, Ye. M. (1962). Skladni toponimichni nazvy (cyntaksykomorfolohichni i lekpsyko-syntaksychni sposoby slovotvorennia u toponimii). *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv, № 5, 141–149.
414. Cherniakhivska, Ye. M. (1960). Slovotvorcha struktura toponimichnykh nazv Lvivshchyny. *Pytannia ukrainskoho movoznavstva*. Lviv, kn. 4, 144–149.
415. Chernyahovskaya, E. M. (1966). O principah slovoobrazovatel'nogo analiza toponimov i gidronimov. In: *Tezisy dokl. i soobsh. konf. po toponimike severo-zapadnoj zony SSSR*. Riga, 53–55.
417. Chernyahovskaya, E. M. (1966). *Toponimiya Lvovshiny: avtoref. diss. na soiskanie uchenoi stepeni kand. filol. nauk: spec. 10.02.02 "Yazyki narodov SSSR (ukrainskij yazyk)"*. Lvov.
417. Cherniakhovskaia, E. M. (1966). *Toponimiia Lvovshchiny : avtoref. diss. na soiskaniie uchenoi stepeni kand. filol. nauk: spets. 10.02.02 "Iazyki narodov SSSR (ukrainskii yazyk)"*. Lvov.
418. Chuchvara, A. P. (2013). Kohnityvni chynnyky formuvannia neofitsiinoho naimenuvannia silskoho shkoliara (na materialii opytuvannia uchniv zahalnoosvitnikh shkil Lvivskoi oblasti). *Ukrainoznavstvo*, № 2 (47), 127–131.
419. Chuchvara, A. P. (2013). *Sotsiokohnityvni chynnyky formuvannia pryzvyska shkoliara (na materialii neofitsiinoho imennyka uchniv Lvivskoi oblasti): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.02.01 "ukrainska mova"*. Lviv.
420. Shablii, O. I. (1969). Pytannia prostorovo-heohrafichnoho aspektu vyvchennia mikrotoponimii (na materialii Zakhidnoho Podillia). In: *Tezy dop. IV Respubl. onomastychnoi konf.* Kyiv, 39–40.
421. Sharanevich, I. (1980). *Slavyanskie nachatki sklonov Karpat*. Lvov.
422. Shylo, H. F. (1959). Iz sposterezhen nad slovotvorenniam toponimiky Lvivshchyny ta pivdennoi Volyni (na pivden vid linii VolodymyrVolynskiy-Lutsk). Nazvy, utvoreni vid osobovykh imen, pryzvyshch ta pryzvysk. *Naukovi zapysky Lvivskoho ped. in-tu: Serii filolohii*. Lviv, t. 12, ch. 2, 76–88.
423. Shylo, H. F. (1959). Slovianski mistsevi nazvy (na materialii deiakykh pivnichnykh raioniv Drohobychchyny). In: *Tezy dop. i vyst. I Respubl. toponimichnoi narady*. Kyiv, 42–45.
424. Shylo, H. F. (1961). Toponimichni nazvy pivnichnykh raioniv kolyshnoi Drohobyt'skoi oblasti. In: *Dopovidi ta povidomlennia Drohobyt'skoho derzh. ped. in-tu*. Drohobych, 128–130.
425. Shylo, H. F. (1962). Toponimichni nazvy typu Dobriany, Dobrovliany. In: *Tezy II Respubl. onomastychnoi narady*. Kyiv, 57–58.
426. Shylo, H. F. (1966). Toponymy y mykrotoponymy na -yshche, -ysko v basseine Verkhneho Dnestra, Zapadnoho Buha y Prypiaty. In: *Tezisy dokl. y soobshch. konf. po toponymyke severo-zapadnoj zony SSSR*. Ryha, 152–154.
427. Ianitska, N. R. (2012). *Mikrotoponimiia tsentralnykh ta skhidnykh raioniv Lvivskoi oblasti: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: 10.02.01 "ukrainska mova"*. Lviv.

428. Ianitska, N. R. (2010). Spetsyfika zminy movnykh kodiv u mikrotoponimnomu dyskursi. *Aktualni problemy slovianskoi filolohii. Serii: Lihvistyka i literaturoznavstvo / holov. red. V. A. Zarva.* Berdiansk: BDPU, vyp. XXIII, ch. III, 445–453.

429. Ianitska, N. R. (2010). Onimnyi frahment movnoi kartyny svitu (na materiali mikrotoponimii tsentralnykh ta skhidnykh raioniv Lvivshchyny). *Naukovi pratsi: naukovo-metodychnyi zhurnal. Serii: Filolohiia. Movoznavstvo.* Mykolaiv: Vydavnytstvo Chornomorskoho derzhavnoho universytetu im. Petra Mohyly, vyp. 106, t. 119, 106–110.

430. Ianitska, N. R. Sposoby reprezentatsii kontseptosystemy 'liudyna – liudyna v mikrotoponimnomu prostori. *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva: zb. nauk. prats. Khmelnytskyi, vyp. 6, ch. II, 294–303.*

431. Ianchura, D. (2018). Onomastychni shkoly v Ukraini. *Studia Ukrainika Posnania.* Posnań, vol. VI, 45–52.

432. Farion, I. (2003). Antroponymic Space as a Mirror of the Culture of the Society (ontological and identification aspect). In: *The Experience of Designing and Application of CAD Systems in Microelectronics. Materialy VII Mizhnarodnoi naukovo-tekhnichnoi konferentsii CFDSM 2003.* Slavske, Ukraine, 528–529.

433. Ostaš, L. R. Das slawische Erbe in tschechischen Personennamen. *Namenkundliche Informationen.* Leipzig: Leipziger Universitätsverlag, № 89/90, 283–301.

434. Ripečka, O. (1965). Klassifikationsprinzipien der deutschen Toponyme slawischen Herkunft. *Onomastica Slavogermanica, № I, 23–28.*

435. Ripečka, O. (1974). Metodisches zur synchronischen Betrachtung der Ojkonyme der DDR. *Onomastica Slavogermanica, № IX, 91–95.*

436. Ripečka, O. (1967). Zur semantischen Struktur der slawisch-deutschen Ortsnamen. *Onomastica Slavogermanica, № III, 145–152.* 437. Rudnyckyj, J. (1939). *Nazwy geograficzne Bojkowszczyzny.* Lwów.

438. Rudnyckyj, J. (1935). O nazwie miejscowej Sambor. *Język Polski.* Kraków, vol. 20, 105–110.

439. Rudnyckyj, J. (1937). O nazwie miejscowej Trembowla. *Język Polski.* Kraków, vol. 23, 134–140.

440. Shevelov, G. (1981). Vasyl Simovyč and his work. *Ukrainian Linguistics Studies and Articles / [Edited and with Introduction by George Y. Shevelov].* Ottawa: The University of Ottawa Press, 7–56.

441. *Słowiańska onomastyka. Encyklopedia: w 2 t. (2002–2003) / pod red. E. Rzetelskiej-Feleszko i A. Cieślukowej przy współudziale J. Dumy.* Warszawa; Kraków: Tow-wo nauk. Warszawskie.

442. Wahylewič, J. (1841). Bojkowé, lid ruskoslowanský w Haličjch. *Časopis českého museum.* Praha, r. 15, 30–72.

Стаття надійшла до редколегії 20. 04. 2019
прийнята до друку 10. 06. 2019

**LVIV ONOMASTIC SCHOOL:
STAGES OF BECOMING AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT**

Zoriana KUPCHYNSKA

*Ivan Franko National University of Lviv,
Ivan Kovalyk Ukrainian-language department,
1/234, Universytets'ka Str., Lviv, Ukraine, 79001,
phone (00380322) 239 47 17
e-mail: kupchynska@gmail.com*

The scientific paradigm is a dominant at each stage of the history of linguistic studies system of views on the language, which defines the subject and principles of linguistic research in accordance with the cultural-historical and philosophical context of the epoch. The scientific paradigm is associated with the concept 'linguistic school'.

Scientific school is a creative community of scientists of different generations, united by the principles of approach to the solution of the corresponding scientific problem, style of work, views on the development of research in the chosen scientific direction, a common original idea, the proof of which is the stimulus of research development and the factor of the association of performers. Today it is important to analyze the process of becoming the Lviv onomastic school and the prospects for its development. The formation of the Lviv onomastic school took place in two stages:

I. Initial stage: the middle of the XIX century – the first half of the XX century.

II Academic stage: the second half of the XX century – the beginning of the XXI century.

The first (initial) period of the formation of the Lviv onomastic school has several distinctive features: it was formed a conscious understanding that proper name is an ethnomarker; respectively – the collection, fixation of onyms belongs to the important tasks of national science; diachronic onymic material is the foundation on which onomastic studies should be conducted, otherwise, the studies will have a superficial character; popularization of onomastic investigations; practical aspect of the study of anthroponyms.

The academic stage of the development of the Lviv onomastic school has such characteristic features:

1. The onomasts of this period were guided by Franko's "Additions to .", since it was Ivan Franko who identified the main onomastic scientific and research coordinates: the study of any type of onymy should be based on historical sources; the factual material is the key to successful processing of onyms; conscious understanding of the onymy as a valuable material not only for a philologist, but also for a historian, ethnologist, geographer, sociologist, etc.

2. The main attention of scientists is focused on: lexicographic processing of onyms (the appearance of onomastic dictionaries and monographs, in which the commented factual material is represented); onymic arealogy and stratigraphy; collection and processing of modern and historical microtoponymic material; the development of sociolinguistic, ethnolinguistic, ontological, cognitive aspects of the research of proper names of different types; literary-artistic onomastics, which has a perspective as a branch of the Franko Studies.

Keywords: onomastics, Lviv onomastic school, onym, placename (oykonym), microtoponym, stratigraphy.